

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

IZVAJANJE NA REŠETU

ŠE STARI PROBLEMI

NEZADOVOLJNOST Z LASTNIM DELOM

Uresničevanje določil zakona o združenem delu ter še nekaj pomembnih starih nalog je bilo pred dnevi na rešetju na razširjeni seji predstavnikov družbeno političnih organizacij in gospodarstva v Rogaški Slatini, tam pa se je porodila tudi ugotovitev, da nikakor ne morejo biti zadovoljni z doseženim uspehi. Z ustavnimi preobrazbo na osnovi zakona o združenem delu ne gre tako, kot je bilo predvideno, še posebej pa velja to za manjše delovne organizacije, kjer se odnosi odvijajo brez pravice reda. Često, kar so problemi reorganizacije vse preveč povezani z gospodarskim položajem v šmarški občini, saj še vedno nekateri menijo, da je uresničevanje zakona stvar politikov, gospodarski problemi pa izključno zadeva gospodarstvenikov.

Namen sestanka v Rogaški Slatini je bil jesen: pred počitniškim obdobjem intenzivirati proces presnove, ki pa ne sme zamreti niti med počitnicami, dosedanja izkušnja je namreč pokazala, da se je tovrstna dejavnost v

tem obdobju znatno zmanjšala. Ne smemo biti zadovoljni zgolj z normativnimi rešitvami, kot je ponekod že ustaljeno, temveč moramo stvari privedi v prakso, takšna je bila ena najpomembnejših ugotovitev.

V občini so še vedno šle roke možnosti za ustanovitev nekaterih tozdov, zlasti še v dislociranih obratih, nerazumljivo pa je, da se ponekod te ustavnne preobrazbe kar nekako bratijo. Potrebna bi bila širša politična akcija, da se te stvari končno privedejo na pravi tir. Tako so velike možnosti za ustanavljanje tozdov v Steklarni, Hmezaču, SGP Rogaška Slatina, Jelši, Ljubljanski mlekarji, TTG Podčetrtku in Topru. Res je, da so ponekod priprave že v teku, ponekod pa o tem le še razmišljajo in tako zavlačujejo proces, ki bi pravzaprav že moral biti končan.

Na kritiko je naletel tudi delegatski sistem v občini, ki še vedno ni zaživel s takšno močjo, da bi lahko bil res tisto, kar smo od njega pričakovali. Delegatski odnosi so precej plitvi v

SIS pa tudi v delovnih organizacijah. Pojavljajo se stari problemi: preobširni in nerazumljivi materiali in pa prepozna dostava le teh delegatom.

Kot že mnogokrat na podobnih srečanjih, je bilo tudi tokrat na tapeti občinsko načrtovanje v vseh sredinah. Srednjeročni programi organizacij združenega dela so nepopolni, mnogokrat kar prepisani, brez specifičnosti, ki je nujna. Razumljivo je, Sestanek je nanizal še vrsto problemov: pred vrati so nove izgube, zahteve so mnogokrat neusklanjene z resolucijo o razvoju in gospodarskimi gibanji, osebni dohodek je pod nivojem v regiji in republiki, dohodkovni odnosi in podobno.

Da bi celoten proces stekel normalno in seveda učinkovito, so do 15. t.j. obravnavali te probleme v vseh sredinah in občini in za izpeljavo določili posameznike, na občinski ravni pa se je formirala posebna komisija kot pomoč pri izvajanju nekaterih ključnih vprašanj zakona o združenem delu.

MILENKO STRASEK

Z UREDNIKOVE MIZE

Cimbolj govorimo o varstvu narave, tembolj jo onesnažujemo in dobro je, da organiziramo družbeno samozasčito, mi pravi znanec, ko mi je nanizal primere, ki ilustrirajo to njegovo, malodane zaskrbljujočo ugotovitev. Izlitja tekočih goriv, pogin rib, zidaj, zidaj utegne priti do požarov zaradi velike suše in nepazljivosti ljudi in končno, saj bomo po pločnikih morali hoditi s čeladami na glavi, če se utegne ponavljati rušenje ometa in cele afsade s stolpnice.

Ni potrebno biti črnogled — vsaj ne v pričujoči skrajnosti, pa vendar mnogi primeri zadnjih dni in mesecev kažejo na to, da kolikor bolj si na eni strani prizadevamo z družbeno politično aktivnostjo v širši družbi spodbuditi skrb za lastno varnost v najširšem pomenu besede, toliko več je prav nasprotnih pojavov, ki jim dotruje posameznik s svojoodločitvijo, pravimo, subjektivni faktor.

Pred dnevi je Milena Vrtnik-Stijtar na neki seji — tudi na to temo dejala, da smo preveč v »papirnati akciji«, premalo pa konkretno naredimo. Zal, a je vseeno trpka resnica.

VAS UREDNIK

IZVAJANJE NA REŠETU

ŠE STARI PROBLEMI

NEZADOVOLJNOST Z LASTNIM DELOM

Uresničevanje določil zakona o združenem delu ter še nekaj pomembnih starih nalog je bilo pred dnevi na rešetju na razširjeni seji predstavnikov družbeno političnih organizacij in gospodarstva v Rogaški Slatini, tam pa se je porodila tudi ugotovitev, da nikakor ne morejo biti zadovoljni z doseženim uspehi. Z ustavnimi preobrazbo na osnovi zakona o združenem delu ne gre tako, kot je bilo predvideno, še posebej pa velja to za manjše delovne organizacije, kjer se odnosi odvijajo brez pravice reda. Često, kar so problemi reorganizacije vse preveč povezani z gospodarskim položajem v šmarški občini, saj še vedno nekateri menijo, da je uresničevanje zakona stvar politikov, gospodarski problemi pa izključno zadeva gospodarstvenikov.

Namen sestanka v Rogaški Slatini je bil jesen: pred počitniškim obdobjem intenzivirati proces presnove, ki pa ne sme zamreti niti med počitnicami, dosedanja izkušnja je namreč pokazala, da se je tovrstna dejavnost v

tem obdobju znatno zmanjšala. Ne smemo biti zadovoljni zgolj z normativnimi rešitvami, kot je ponekod že ustaljeno, temveč moramo stvari privedi v prakso, takšna je bila ena najpomembnejših ugotovitev.

V občini so še vedno šle roke možnosti za ustanovitev nekaterih tozdov, zlasti še v dislociranih obratih, nerazumljivo pa je, da se ponekod te ustavnne preobrazbe kar nekako bratijo. Potrebna bi bila širša politična akcija, da se te stvari končno privedejo na pravi tir. Tako so velike možnosti za ustanavljanje tozdov v Steklarni, Hmezaču, SGP Rogaška Slatina, Jelši, Ljubljanski mlekarji, TTG Podčetrtku in Topru. Res je, da so ponekod priprave že v teku, ponekod pa o tem le še razmišljajo in tako zavlačujejo proces, ki bi pravzaprav že moral biti končan.

Na kritiko je naletel tudi delegatski sistem v občini, ki še vedno ni zaživel s takšno močjo, da bi lahko bil res tisto, kar smo od njega pričakovali. Delegatski odnosi so precej plitvi v

SIS pa tudi v delovnih organizacijah. Pojavljajo se stari problemi: preobširni in nerazumljivi materiali in pa prepozna dostava le teh delegatom.

Kot že mnogokrat na podobnih srečanjih, je bilo tudi tokrat na tapeti občinsko načrtovanje v vseh sredinah. Srednjeročni programi organizacij združenega dela so nepopolni, mnogokrat kar prepisani, brez specifičnosti, ki je nujna. Razumljivo je, Sestanek je nanizal še vrsto problemov: pred vrati so nove izgube, zahteve so mnogokrat neusklanjene z resolucijo o razvoju in gospodarskimi gibanji, osebni dohodek je pod nivojem v regiji in republiki, dohodkovni odnosi in podobno.

Da bi celoten proces stekel normalno in seveda učinkovito, so do 15. t.j. obravnavali te probleme v vseh sredinah in občini in za izpeljavo določili posameznike, na občinski ravni pa se je formirala posebna komisija kot pomoč pri izvajanju nekaterih ključnih vprašanj zakona o združenem delu.

MILENKO STRASEK



DOGODEK TEDNA

EKIPE USPOSOBLJENE

OSREDNJA PROSLAVA RK V NARODNEM DOMU

Osrednja proslava Rdečega križa Slovenije, ki je bila preteklo soboto v Celju, je bila posvečena letošnjim pomembnim jubilejem.

Na svečani seji v Narodnem domu, ki so se je udeležili najvidnejši predstavniki našega družbeno političnega življenja, med njimi Miha Marinko, Franc Setinec, Marjan Orožen, Tina Tomlje, iz Celja pa Jože Marolt, Janko Zevart, Jože Volfand, je o organizaciji Rdečega križa in pomembnosti letošnjih jubilejev govoril Maks Klanšek, predsednik republiškega odbora Rdečega križa Slovenije. Dejal je:

»Naše delo je v skladu s humanizacijo našega družbenega sistema, zato je letošnje geslo RK — ustvarjajmo mir za vse ljudi. Temu geslu usklajujemo tudi naše programe, ki jih uresničujemo na širši marjivni aktivnosti na terenu.«

Na osrednji slovesnosti Rdečega križa v Celju so podelili tudi republiška priznanja Rdečega križa. Zlati znak so prejeli: Jože Božič, Majda Gaspari, Miha Marinko, Franc Setinec, Jože Stek, Tina Tomlje in Maks Klanšek.

K svečanosti v Narodnem domu v Celju je svoj delež prispeval tudi Moški komorni zbor pod vodstvom Ego Kuneja, ki je z intinimnim muziciranjem navdušil številne delegate.

V mestnem parku pa so se že od jutranjih ur naprej zbirale ekipe Rdečega križa, ki so prišle iz vse Slovenije, in so se pomerile v tekmovalstvu prve pomoči, negi bolnika, triaži in poljedelovalni službi. Tekmovalnih ekip je bilo 57, v njih pa je tekmovalo preko 300 tekmovalcev. Prvo mesto je pripadlo ekipi prve pomoči iz Kopra, drugo tekmovalcem iz Murske Sobote, tretje pa ekipi iz Maribora, sestavljali pa so jo tekmovalci iz Ruš.

Eklpe prve pomoči in civilne zaščite iz naše regije pa se niso izkazale najbolje. Eklpa iz Mozirja je zasedla

sedmo mesto, osmo Zalec, petnajsto Celje, Sentjur 21, Velenje 39, Slovenske Konjice 43 in Šmarje 45.

Tekmovalnemu delu je sledila podelitev priznanj, v svečanem govoru, ki ga je v mestnem parku ob tej priliki imel Vlado Zorž, sekretar sveta za ljudsko obrambo in družbeno samozasčito pri predsedstvu republiške konference SZDL pa je bilo rečeno: »Ko se srečujemo ob zaključku republiškega tekmovalstva najboljših ekip prve pomoči Rdečega križa in enot Rdečega križa v okviru civilne zaščite, nas navdajajo prijetni občutki uspešnosti ene od mnogih akcij, ki sodijo v naše vsakodnevno življenje in delo. Delovna srečanja, kot je tudi naše danes, so tista, ki v svojem bistvu poudarjajo globino korenin, ki so poglajale na naših tleh pred 40 in več leti in se danes odražajo v razvoju samoupravne socialistične družbe, v kateri je temeljni vzvod njene nadaljnje graditve delovni človek.«

ZDENKA STOPAR

PRIZNANJE FESTIVALU

Izvršni odbor predsedstva občinske konference SZDL Celje je na seji dne 6. junija 1977 ocenil organizacijo in izvedbo letošnjega mednarodnega pevskega festivala, ki je bil v Celju od 26. 5. do 29. 5. 1977. Mladinski pevski festival je s kakovostno organizacijo in izvedbo znova potrdil visoko glasbeno kulturo Celja in vseh sodelujočih. Pomenil je novo uveljavitev Celja kot pomembnega kulturnega središča Slovenije, in ne le to, saj je v dneh festivala spremenil naše mesto v evropsko središče zborovskega objekta. To je eden izmed dokazov kulturnega utripa, ki smo si ga zadali med prednostne naloge fronte kulturne politike v občini. Letošnji Mladinski pevski festival je obogatil tudi svoj vsebinski koncept, ki ga bomo morali še naprej bogatiti in si prizadevati, da dobi zborovsko petje svoje mesto v vsaki delovni in krajevni sredini.

Izvršni odbor izreka priznanje vodstvu MPF in vsem neposrednim organizatorjem festivala, enako pa vsem celjskim delovnim ljudem in občanom in delovnim kolektivom, ki so s tvorno pomočjo zagotovili lep uspeh te izjemne mednarodne kulturne manifestacije.

MLADINA ŠMARSKKE OBČINE

ZA POŽIVITEV DELA

POZORNOST MANJŠIM DELOVNIM ORGANIZACIJAM

Aktivnost predkongresnega obdobja je, razumljivo, zajela tudi šmarske komuniste, ki menijo, da to obdobje po vsebini ni nekaj posebnega, pač pa, da gre za še doslednejšo izpeljavo nalog, ki so že nekaj časa prisotne (in mimogrede: nekatere od njih so že kar stare). Takšen podarek nameravajo dati v šmarški občini predkongresnemu obdobju ali na kratko: močno intenzivirati dosedanje angažiranje predvsem pri uveljavljanju zakona o združenem delu. To velja za vse sredine, pravijo v OK ZKS, težišče delovanja pa bodo prenesli na manjše delovne organizacije, kjer je ta proces takorekoč še v povojih in kjer je najmanj narejeno.

Ze nekajkrat smo ugotavljali, da delegatski sistem v občini kljub mnogim intervencijam s strani OK ZKS in večine komunistov vendarle ni zaživel polnega življenja in da močno šepa tudi organiziranost. V predkongresnih mesecih, manjše v Šmarju, bomo skušali narediti vse, da izboljšamo organiziranost in na tej osnovi temeljito in kvalitetno izpeljemo volitve.

Ena izmed pomembnih nalog v tem času je med drugim krepitev funkcije krajevnih skupnosti v smislu večje

vloge občanov in samoupravnega povezovanja v njih.

Posebno vlogo v tem času so namenili gospodarski stabilizaciji in s tem hitrejšemu razvoju občine ter ostalim

vzporednim nalogam na vseh področjih in da ne bi želje ostale zgolj na papirju, so šmarški komunisti pripravili dobro izdelan program.

MILENKO STRASEK

ZELJE OBSOTELJA: SE NA MNOGA LETA

V soboto je bilo v Rogatecu veliko ljudsko zborovanje delovnih ljudi in občanov s te in one strani Sotle, iz občin Krapina in Šmarje, v počastitev pomembnih jubilejev ZKJ in tovariša Tita.

O. 9. uri je krenila povorka mladine, enot teritorialne obrambe, športnih dejavnosti, gasilcev in občanov Obsotelja izpred »Stražev, tovarne stekla in plastičnih izdelkov čez Brod na hrvaški strani v Rogatec, kjer je bila svečana proslava, ki so jo skupaj organizirale družbenopolitične organizacije Rogateca, Huma na Sutli in delovne organizacije »Stražev«.

Potem, ko je Branko MLAČAK, generalni direktor »Stražev« pozdravil vse navzoče, med njimi tudi predstavnike medobčinskih organizacij Zveze komunistov in socialistične zveze iz Zagreba in Celja, so v izvedenem kulturnem sporedu sodelovali mladina in pionirji obeh sosednjih šol, moški pevski zbor iz Rogaške Slatine ter pevski zbor šole Hum na Sutli, godba na pihala »Stražev«, z ritmičnimi vajami pa skupini obeh šol.

Recital o Titu, ki so ga izvedli domači kulturniki ob spremljavi obeh pevskih zborov in tamburaškega orkestra, je sestavil vso Titovo življenjsko delo in pot jugoslovanskih komunistov v vseh slavni letih. O življenjski poti Tita in narodov in narodnosti Jugoslavije pa sta govorila sekretarja občinskega komiteja ZK Krapina in Šmarje pri Jelšah.

S svečane proslave so poslali pozdravni telegram Titu s srčnimi željami, da bi še dolgo vodil naše narode.

B. V.

ZLATI ZNAK SINDIKATOV

Jutri, v petek, 17. junija popoldne bo republiški svet Zveze sindikatov Slovenije na slavnosten način podelil zlate znake za letošnje leto kot priznanje osnovnim sindikalnim organizacijam in posameznikom za njihovo večletno vzorno in učinkovito delovanje.

Medtem ko med šestimi osnovnimi sindikalnimi organizacijami, ki prejmejo to odličje, ni nobene s širšega celjskega območja, so med petinpetdesetimi posamezniki štirje, če pri tem upoštevamo tudi Olgo Vrabič, ki trenutno dela v Ljubljani, je pa njeno aktivno delo dolga leta vezano na Celje in celjsko območje. Poleg nje bodo zlati znak sindikatov Slovenije še prejeli: Ivan Kramer in Igor Ponikvar iz Celja ter Franjo Pašk iz Nazarij. Čestitamo!

KOMUNISTI V ZRVS

AKTIVI ZK V TOZD, OZD

POGLOBLJENE OBLIKE DELA IN TOČNA EVIDENCA

Do konca letošnjega leta bo končana akcija ustanavljanja aktivov komunistov v temeljnih organizacijah, kjer so na delu. Znano je, da v vrstah rezervnih vojaških starešin ravno ni najbolj zvidljivo število komunistov in bo zato osnovna naloga novoustanovljenih aktivov, da bodo pritegnili v vrste ZK tiste vojaške starešine, ki bodo pokazali vse moralne in politične kakovosti, ki jih komunist mora imeti. Prav tako bodo ti aktivni lahko storili več v popularizaciji častniškega poklica v naši JLA. S tem bi prav gotovo dali pomemben delež važnemu faktorju naše narodne obrambe. Med važnejše naloge bo nenazadnje sodila tudi goštev

tradicijski NOB in dediščine vojnne izgradnje. Da bi dosegli cilj postavljen pred rezervne vojaške starešine v uspešnem izvajanju zasnove oziroma zakona o ljudski obrambi, civilni zaščiti ter zakona o družbeni samozaschiti, varnosti ter notranjih zadevah, je nujno, da se na nivoju OZD aktivirajo vse družbenopolitične organizacije, v katerih pa je seveda že veliko rezervnih vojaških starešin.

Nujno je, da so rezervni vojaške starešine dobro informirani pri svojem delu, saj to zahteva položaj razvoja v domovini in izven njenih meja. V ta namen bo vodstvo aktivov rezervnih vojaških starešin pripravilo z vodstvom delovnih organizacij in druž-

benopolitičnih organizacij v posameznih OZD razgovore in predavanja za rezervne vojaške starešine.

V posameznih OZD je bila izvedena tudi točna evidenca članov ZK RVS. Odstotek je zelo gibljiv, od 75 do 8! RVS komunisti morajo biti v svojih družbenopolitičnih organizacijah v OZD ali TOZD še bolj aktivni. Biti morajo nosilci akcij na področju ljudske obrambe in družbene samozaschite. Vodstvo aktivov bo pri svojem delu navezalo stike s krajevno organizacijo rezervnih vojaških starešin, kar bo omogočilo tesnejše sodelovanje med RVS. Aktivni se bodo za svoje delo sestajali po potrebi, vendar najmanj dvakrat letno. DRAGO MEDVED

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

— KONFERENCA O EVROPSKI VARNOSTI IN SO-DELOVANJU se od 15. junija dalje nadaljuje v Beogradu. Včasih se je o evropski zgodovini govorilo in odločalo na Dunaju, v Londonu, Parizu ali na Jalti, zdaj pa potekajo taki pogovori v našem glavnem mestu. To pa pomeni, da se svet spreminja — na bolje.

— V zgodovini je bila Evropa pobudnik in začetnik svetovnih vojn, v njej se je rodila hladna vojna, tu so prestolnice nekdanjih kolonialnih carstev, v Evropi so se tudi razvile prve socialistične države. Danes Evropa ni več tako »močna«, vendar je še pomembna in s konferenco o evropski varnosti in sodelovanju (ali s kratko KEVS) še pridobiva na svojem vplivu, to pot v mirovni vlogi in kot pobudnik sodelovanju v vsem svetu. Kaj pomeni KEVS za Evropo, za svet in za Jugoslavijo?

— KEVS se je začela v Helsinkih poleti 1973. leta, se nadaljevala v Zenevi naslednja leta, končala pa se je spet v Helsinkih 1. avgusta 1975. leta. Tam je bilo prisotnih 33 evropskih držav (vse razen Albanije) in ZDA ter Kanada. Sefi držav in vlad, med njimi tudi predsednik Tito, so takrat podpisali dokument, ki je že dobil ime »evropska listina«. V njem so namreč stališča in priporočila pravila o tem, kako razvijati sodelovanje in prijateljstvo v Evropi. Listina je razdeljena na tri dele, ali »košare« — kot jih imenujemo. Prva košara govori o načelih za razvijanje odnosov med državami (suverena enakost, nedotakljivost meja, nevmesavanje v notranje zadeve, spoštovanje osnovnih svobod in druga) ter o vojnih vidikih varnosti s poudarkom tudi na miru in varnosti v Sredozemlju. Druga košara obravnava vsa osnovna področja ekonomskega sodelovanja, tretja pa sodelovanje na področju informacij, kulture, izobraževanja ter človeških kontaktov (združevanje družin, sklepanje zakonske zveze, osebna in skupinska potovanja in podobno).

— V Helsinkih pa so se pred dvema leti tudi dogovorili, da se predstavniki 35 držav ponovno sestanejo z namenom, da pregledajo dveletne uspehe uresničevanja evropske listine in da dajo pobude za nadaljnje razvijanje varnosti, sodelovanja in prijateljstva v Evropi. Za tak sestanek pa so izbrali, zaradi velikega mednarodnega ugleda in aktivne vloge v Helsinkih, prav Beograd. Tako se v Beogradu sestajajo predstavniki iz vseh dežel Evrope, ZDA in Kanade, da bi se najprej dogovorili o dnevnem redu in proceduralnih vprašanjih. Prvi sestanek bo po nekaterih predvidevanjih trajal ta in naslednji mesec, v jeseni pa se bo začela prava konferenca, ki bo trajala 2–3 mesece. Evropska listina je edini svobodni red, po katerem se lahko vozi evropska prihodnost. Zaradi tesne povezave Evrope s svetom, posebno pa še s Sredozemljem, z Afriko, Bliznjim vzhodom, Atlantskim in Indijskim oceanom ter Južno Ameriko ima evropska konferenca tudi zelo jasno svetovno razsežnost. Za nas — Jugoslavijo — ima KEVS dvakratni pomen: prvič, ker smo zelo aktivna njs evropske listine in da dajo pobude za nadaljnjo ker je naša dežela gostiteljica tokratne evropske konference. Naše stališče je, naj bi se udeleženci na beograjskem sestanku pogovorili o vsebini uresničevanja vseh treh košaric, brez posebnega poudarjanja katerekoli izmed njih, hkrati pa naj bi bili usmerjeni v prihodnost, zaradi katere konferenca tudi dela.

ŠENTJUR

IZ SODNIŠKE PRAKSE

PODALI SO PREDLOGE ZA BOLJŠE DELO V BODOČE

V sredo dopoldne je v Šentjurju zasedal družbenopolitični zbor, ostala dva zbora pa sta se sestala na skupni, 23. seji naslednjega dne.

Delegati vseh treh zborov so obravnavali in sprejeli statutarni sklep o spremembah in dopolnitvah nekaterih določil statuta občine. Beseda je tekla tudi o programskih zasnovah dela samoupravnih interesnih, skupnosti in načinu financiranja de-

javnosti v preteklem letu in v srednjeročnem obdobju. Obravnavali in sprejeli pa so tudi predloge sklepov komisije za kadrovske zadeve, volitve in imenovanja.

Med drugim so delegati poslušali tudi poročila sodišča združenega dela, družbenega pravobranilca samoupravljanja, postaje milice Šentjur in občinskega sodnika za prekrške. Sodnik za prekrške Miljan Košar je v svojem poročilu navedel, da je sodišče v preteklem letu prejelo v postopek 1053 predlogov za uvedbo postopka o prekršku, kar je za 22 % več kot leto dni poprej. Največ predlogov so vložili organi milice. Močno pa je poraslo tudi število vloženih predlogov s strani inšpekcijskih služb, in sicer s strani veterinarskega inšpektorja.

Med prekrški s področja gospodarstva prednjačijo kršitve v obrtništvu, sledijo pa gradnje, gozdarstvo, organizacije prevoza po javnih cestah, gostinstvo in še nekatere druge. Število gospodarskih prekrškov je v pretek-

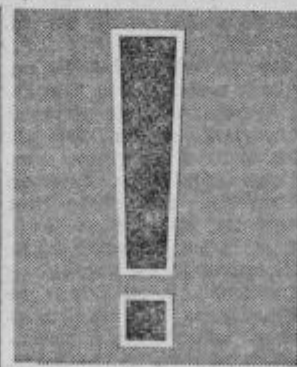
lem letu močno poraslo.

Posebno skrb in pozornost posveča občinsko sodišče mladoletnim prestopnikom in prestopnikom - povratnikom. Mladoletniki so v pretežni meri storilci prometnih prekrškov; največ pa je prekrškov zaradi vožnje brez vozniškega dovoljenja.

Poročilo, podano na seji skupščine navaja tudi nekaj predlogov za boljše in bolj učinkovito delo.

Enkrat letno naj bi se sestali člani inšpekcijskih služb v občini skupaj s sodnikom za prekrške, da bi izmenjali stališča in mnenja o problematiki prekrškov v občini. Razen tega je potrebno v občini zagotoviti dežurno službo v organu za kaznovanje prekrškov za obravnavanje nujnih primerov. Doslej organ za kaznovanje prekrškov še ni sodeloval s svetom za preventivo v prometu. Pri tem bi bilo potrebno skupno obravnavanje prometne problematike, pri čemer naj bi sodelovala tudi postaja milice Šentjur.

M. P.



CELJE: AKCIJA ZA KNJIGO

V preteklem tednu so potekale v Celju prve organizacijske priprave za akcijo pod geslom »KNJIGO PREDŠOLSKEMU OTROKU«, organizirala pa jo bo v jesenskem času občinska zveza društva prijateljev mladine v Celju.

Namen akcije je osveščati starše že pri nakupu slikanice in ostalih knjig za predšolske otroke. Prav zaradi tega, ker uporabljajo malčki take knjige že v vrtec, bodo razstave knjig zastavljene v vzgojno varstvenih ustanovah celjske regije, le v Celju bo razstava knjig za predšolske otroke v Osrednji občinski knjižnici.

Z. S.

ŠENTJUR

ŠE RAZPRAVE

KOMAJ POLOVICA PROMETA DOMA

V občini Šentjur potekajo razprave o skupni in splošni porabi. Pretekli teden so vsi zbori občinske skupščine obravnavali predlog splošne in skupne porabe. Predlog, ki zahteva 32,67% prispevno stopnjo je večji od lanskega leta, zlasti, če prištejemo še 0,90 % za splošno bolnišnico Celje.

Kljub temu, da bodo delavci letos plačevali večjo prispevno stopnjo, standard storitev v družbenih dejavnostih ne bo višji. Večina prispevne stopnje gre na račun večjega prispevka za izobraževanje, ki ga morajo v občini plačevati zato, da dobijo solidarnostna sredstva. Manj razviti morajo namreč plačevati 0,39 % višjo prispevno stopnjo kot pogoj za dodatna sredstva.

Seveda pa so narasle tudi anuitete za obresti za osnovne šole, še posebej pa je narasla prispevna stopnja za kulturno skupnost, in sicer za skupne naloge. Vsekakor delegati niso bili zadovoljni s takim obravnavanjem družbenopolitične skupnosti, ki je prizadeta že s tem, da je manj razvita. Poleg tega pa morajo delav-

ci plačevati še višje prispevne stopnje. Tako se zgodilo isto delo ob istem stroju opravljata dva delavca v dveh občin; tisti iz manj razvite pa dobi seveda manj, ker je prispevna stopnja njegovih občini višja.

Posebej so poudarjali tudi problematiko splošne porabe. Manj razvitim občinam, kot je tudi Šentjur, se ne omogoča več pospeševanje kmetijstva, gasilstva... in drugih zadev, ki so v takšni družbenopolitični skupnosti potrebne, medtem ko je bolj razvitih občinah razvoj teh dejavnosti mogoč, saj se financirajo same.

Delegati so opozorili, da zajamejo v občini le nekaj več kot 50 % kupne moči, kar je glavni vzrok za odstopanje prometnega davka in tudi zmanjšanje možnosti samofinanciranja splošne porabe.

Naloga izvršnega sveta občine Šentjur je jasna: potrebno bo storiti kar največ, da se razlike pri razvrščanju družbenopolitičnih skupnosti v bolj ali manj ugodnosti položaj odpravijo.

MOJCA BUČIČ

SKROMNO

V sredo so se sestali na med-občinskem posvetu predstavniki tabornikov iz šestih občin, da bi se dogovorili o najpomembnejših skupnih akcijah letošnjega poletja. Govorili so predvsem o VII. zletu slovenskih tabornikov na Muti in o gozdnih šoli v Bohinju. Zlet slovenskih tabornikov bo vsekakor letošnja največja in najpomembnejša akcija. Na Muti se bo zbralo nekaj tisoč tabornikov, da bi v enadnevem bivanju prikazali dosežke svoje organizacije. S celjskega področja se bo tega zleta udeležilo kakih 250 tabornikov, od tega največ iz šmarške in celjske občine ter predstavniki bratskega odreda Tito. Ki za sestavljenju nekateri odredi iz Srbije, Makedonije in celjski odred II. grupe odredov.



VLADO MIKLAVEC

Cetudi je bilo v dvorani sto in morda še več otrok, je vladala grobna tišina. Samo velike oči in tu in tam odprta usta. Otroci so pozorno poslušali. Tisti dan so imeli na šoli v Mozirju obrambni dan pa so se v njegovem okviru nižješolci zbrali tudi v kinodvorani.

Mednje je prišel Vlado Miklavc. Da jim govori o narodnoosvobodilni bor-

bi. Pa je v to pripovedovanje vpletel tudi lastno zgodbo. Resnično in grozno. Je to sploh mogoče, so se spraševale otroške glave? Da, to in še marsikaj drugega.

Pripovedoval jim je o domači družini, o očetu, ki je bil strog. Včasih kar preveč. Tako so mislili otroci. Pa je prišel dan, ko so Nemci zaprli očeta in sinova. Tedaj se je omeščal in potedal: »Bil sem strog. Samo zaradi vas, da bi bili pošten, pridni, delavni... In potem je prišlo tisto najstrašnejše. Nemci so očeta postavili pred zid. V mariborskih zaporih. In njegova otroka, tudi Vlado, je izza samreženega okna gledal, kako je pod okupatorskimi streli usahnilo očetovo življenje. Bilo je to aprila 1942. leta. In Vlado je imel tedaj 22 let. Bolečina ni izginila nikoli. Odpor do okupatorja se je povečal.

Vlado Miklavc je zdaj že približno dve leti upokojen. Navzlic temu še vedno dela. Kot kmetijski referent, kot referent za

stanovanjske zadeve in kot strokovni sodelavec na področju vodnega gospodarstva. V Mozirju. Na občinski upravi in še kje. Zdaj ima polne roke obveznosti v odboru za pripravo republiške hortikulturne prireditve prihodnje leto v Mozirju in ureditev gaja. Prevzela so ga organizacijske naloge in prevzel Savinjski gaj. Tudi na domačega Partizana ni pozabil.

Letos je prejel za svoje dolgoletno družbeno delo srebrni znak Osvobodilne fronte. In tako se je to odličje pridružil mnogim državnim odlikovanjem. Kot priznanje. Za veliko in dolgoletno delo.

Začelo se je že pred vojno. V zavedni družini. Okupator je takoj reagiral. Z zaporom. Ze v aprilu 1941. leta. In potem čez približno osem mesecev znova. Medtem se je doma povezal z narodnoosvobodilnim gibanjem. Pomembnem sestaneke zaradi organizacije ilegalnega dela, kurirskih poti in drugega je bil prav na njegovem domu.

Po drugi aretaciji je sledila pot v koncentracijsko taborišče Mauthausen. Tedaj je bil ne samo že brez očeta, marveč tudi brez matere. Zaradi posledic trpljenja je umrla nekaj mesecev po moževi ustreli.

Po srečnem naključju se je v sredini 1943. leta vrnil v domovino. Da bi si opomogel, bil je telesno in duševno izčrpan, je odšel v Rogatec. In spet delo. Počitka ni bilo. Tako je bil že oktobra 1944. leta sprejet v Komunistično partijo, dva meseca prej pa se je priključil partizanom.

Po osvoboditvi je spet prišel v svoje Mozirje in se lotil dela na vseh mogočih področjih. Tedaj človek ni spraševal, vsaj takšen ne, kot je Vlado Miklavc. Ustvaril si je družino in za zakonsko tovarišico izbral soborko Angelco. Trije otroci so zdaj že na lastnih nogah. Navzlic temu doma še čaka nekaj dela. In potem? Bo izprejel? Si bo odpohčil? Bo zmogel tudi to?

MILAN BOŽIČ

SAMOZAŠČITA V KONUSU

RES JE DELAVSKA!

VGRAJENA JE V SISTEM SAMOUPRAVLJANJA

Zakon o družbeni samozastiti, varnosti in notranjih zadevah, ki smo ga sprejeli naši republikanski zakonodajni organi, je vnesel na poročje družbene samozastite več obinskih in organizacijskih komisij. Osrednja novost je ta v tem, da so morale vse organizacije združenega dela samostojno pristopiti k ustanavljanju enot narodne zastite v vseh svojih tozidih. V Konusu v Slovenskih Konjicah so že pred izidom novega zakona posvetili veliko pozornost področju družbene samozastite. Njihovo osnovno načelo je bilo, da družbena samozastita se izvaja del samoupravljanja in da potemtakem o samoupravljanju in samoupravnih odnosih brez družbene samozastite ni moč govoriti. Po tem načelu so se ravnali tudi v praksi. Najprej so delavce v vseh tozidih seznanili s področjem družbene samozastite, povedali so jim tudi, kakšne so njihove pravice in dolžnosti pri uveljavljanju tega pomembnega področja. V svojih diskvalificiranih temeljnih organizacijah so

ustanovili odbore za družbeno samozastito in ljudsko obrambo, v matični organizaciji v Slovenskih Konjicah pa so ustanovili enoten odbor. Delavce so o celotnem področju družbene samozastite seznanjali na seminarjih, o vseh aktualnih zadevah s tega področja pa so jih obveščali preko vsakotredenskih Informacij in preko tovarniškega časopisa, v katerem so redno namenjali stran ravno področju družbene samozastite.

Novi zakon o družbeni samozastiti, varnosti in notranjih zadevah pa je povzročil, kot smo že dejali, tudi več organizacijskih sprememb. Med drugim je zakon zahteval, naj v sleherni temeljni organizaciji združenega dela ustanovijo odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozastito, v katerem naj bodo predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij, civilne zastite, narodne zastite ter vodstveni in poslovnih organov. V Konusu poskušajo ravno v zdajšnjem času organizirati te odbore v skladu z zakonom.

Pod okrilje celotnega področja družbene samozastite nedvomno sodijo enote narodne zastite. Te enote so velik korak naprej na področju družbene samozastite, saj nalagajo delavcem in občanom, da sami branijo svoje pridobitve, svoje in družbeno premoženje. V Konusu so pri ustanavljanju enot narodne zastite naleteli na začetku na manjše težave, ki pa so jih s sodelovanjem postaje milice in delavcev na področju ljudske obrambe uspešno rešili. Tako so danes že precej daleč z ustanavljanjem enot narodne zastite. V vseh tozidih so že imenovali načelnike teh enot in pričeli z evidentiranjem članov enot. Pri tem velja povedati, da bodo člani enot narodne zastite imenovali le za nekaj let in da bodo nato postali člani enot povsem drugi delavci. S tem želijo v Konusu res uresničiti načelo, da je narodna zastita pravica in dolžnost slehernega delavca.

DAMIJANA STAMEJČIČ

DELEGATSKI SISTEM V ŽALCU

DOGRAJEVATI SISTEM

DELO DELEGACIJ SIS NI ZADOVOLJIVO

Delegatski sistem je v žalski občini odigral pomembno vlogo, treba pa bo odpraviti številne slabosti, ki se še pojavljajo. To je bila ocena, ki so jo minuli teden izrekli razširjeni seji komiteja predsedstva Občinske konference Zveze komunistov. Pozitivno je, da so delegatske skupščine v žalski občini redno razpravljale. Omeniti velja številne odbore za posamezna področja, kot so za gradbeništvo, urbanizem in samoupravo ter druge, ki so dodatno pred sejmami skupščine obravnavali določeno problematiko ter posredovali

svoja mnenja posameznim zborom. V bodoče jih bo treba obdržati ter si prisadovati, da bodo čim bolj aktivno segali na določena področja. Pozitivno vlogo so odigrali tudi posebni seminarji za vodje delegacij, in na katerih so si dobili širše informacije. Tako so lahko tudi bolj aktivno sodelovali v razvojnih razpravah. V političnih pripravah na skupščinske volitve prihodnje leto bo treba misliti tudi na spremembo strukture delegacij. Še več bo moralo biti v vrstah delegatov neposrednih proizvajalcev, žensk in mladine. Sicer

pa je bila tudi dosežena struktura še kar ugodna. Žal se je vse prevečkrat dogajalo, da se delegati, ki so bili določeni, da se udeležijo skupščinskih sej, teh niso udeleževali. Udeležba delegatov družbenopolitičnega zbora pa je bila na sejah skupščine komaj 50 odstotna. Največ razprav je bilo iz vrst zbora krajevnih skupnosti, najmanj pa iz družbenopolitičnega zbora. V zboru združenega dela so največkrat razpravljali delegati iz Teistične tovarne Prebold ter kmetije kooperanti. Zanimivo je, da ni bilo mnogo razprav iz vrst zbora združenega dela niti takrat, ko so na sejah skupščine govorili o gospodarski problematiki.

Vzrok za to bo najbrž v tem, da so delegacije zbora združenega dela premalo povezane s samoupravnimi strukturami in svojih organizacijskih združenega dela in da premalo poznajo problematiko iz svoje sredine. V pripravah na volitve bo treba povečati število delegacij. Ze zato, ker bo imela vsaka temeljna organizacija združenega dela svojo delegacijo in bo lahko bolj zastopala svoje interese. Vpodbuditi bo treba tudi delo delegatov iz vrst nekaterih trgovin ter tozidov, ki imajo sedež sedem občine. V bodoče bodo morale delegacije bolj skrbeti za poročanje o svojem delu na zboru delovnih ljudi oziroma zboru občanov. Zapisati velja, da bodo v Zalcu v naslednjih dneh pripravili tudi posebno analizo o dosežanjem delovanju delegatskega sistema v občini, ki jo bo potem obravnavalo še predsedstvo Občinske konference Socialistične zveze.

V razpravi so nato opozorili še na vrsto drugih pomembnih vprašanj. Zanimivo je bilo vprašanje, koliko delegatska baza lahko preko delegacije obkroži program dela skupščine. Doslej bolj malo. Večina pobud je namreč prihajala iz vodstev izvršilnih organov ter same skupščine. Sicer pa velja zapisati še to, da niso zadovoljni z delom konferenc krajevnih skupnosti.

JANEZ VEDENIČ

LJUDJE MED SEBOJ

ZAKAJ GROBO

PRIMER IZ DEŽURNE AMBULANTE

Bilo je v nedeljo okrog 21. ure zvečer. V dežurno ambulanto Zdravstvenega doma v Celju je prišla mlada ženska, ki je nujno potrebovala zdravniško pomoč zaradi hudega vnetja prsi in visoke vročine. Spremljal jo je mož, ki ga je ženinovo zdravstveno stanje močno skrbelo in je zato ves nervozen z velikimi koraki hodil po čakalnici. Ko je mlada ženska stopila v ordinacijo, jo je sprejel dežurni zdravnik dr. Silvo Krelj. Vprašal jo je, kaj jo boli in ko mu je povedala, da reagira tako, kot zdravnik pravzaprav ne bi smel. Grobo ji je dejal, da bi se morala obrniti po pomoč k ginekologu in da on zanjo ne more nič storiti. V njunem pogovoru se je nato vmešal tudi pacientkin mož in ves razburjen vprašal zdravnika, ali ve, da je zdravnik navadno zato v ordinaciji, da se nati obračajo pacienti? Vročičen pogovor med zdravnikom in pacientkinim možem je nato trajal še nekaj časa.

poskušamo obnašanje zdravnikov opravičevati z vrsto objektivnih vzrokov, ki jim pravimo tudi preobremenjenost, prostorska stiska, preveliko število pacientov v zdravniških ordinacijah, utrujenost zdravnikov zaradi naporega dela in še bi lahko naštevali. Mnogokrat rečemo, da so tudi zdravniki samo ljudje, z dobrimi in slabimi lastnostmi, z dobrimi in slabimi razpotoženji. Po govoricah ljudi sodeč je dr. Silvo Krelj dober zdravnik in pacienti radi zahajajo v njegovo ordinacijo. Morda je bil njegov nedeljski odnos do mlade pacientke pogojen z vsemi tistimi objektivnimi in subjektivnimi vzroci, ki sem jih zgoraj našteval. Kljub vsemu pa ga ne morem opravičevati! Še več! Skrajno neodgovorno se mi zdi, da zdravnik zaradi preutrujenosti ali trenutne slabe volje ni voljan pomagati pacientu! Morda v tem nedeljskem primeru dr. Silvo Krelj res ni mogel nuditi ustreznih medicinskih pomoči mladi pacientki. Prav gotovo pa bi jo lahko s prijazno besedo umiril in jo naslednji dan napotil k ginekologu.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

GOSTINCI, IMATE BESEDO!

V eri izmed števil Novoga tednika ste mi postavili vprašanje kakšna je usoda gostišča na Gričku in kaj meni storiti v zvezi s tem izvršni svet.

Na to vprašanje vam lahko pov. novinar le delno odgovorim in sicer samo to, da je predel ob Savinji, ki mu pravimo »Na Gričku«, predviden za sportne rekreacijske namene Celja. Tako je glede tega zapisano v celjski urbanistični dokumentaciji.

Kar pa zadeva izgradnjo objektov, ki so na tem predelu predvideni, pa vsaj kolikor je meni znano, še ni znan noben investitor.

Ze večkrat smo s strani občinske skupščine ponujali investitorstvo raznim delovnim organizacijam, vendar uspeha ni bilo.

Glede na zgoraj povedano se pridružujem vašemu vprašanju, ki ste mi ga postavili s tem, da to vprašanje naslavljam na celjske delovne organizacije, predvsem gostinske. Vprašanje pa se glasi: Kdaj se bodo celjski gostinci ali morda tudi kdo drug, lotili izgradnje gostišča Na Gričku?

MARJAN ASIČ, predsednik Izvršnega sveta

Pov. Asič hvala za odgovor in predvsem pobudo, da zastavljamo vprašanje o urejanju gostinskega objekta Na Gričku razširjeno. Upajmo, da celjski gostinci niso s sezono tako preobremenjeni (vsaj ob nedeljah ne, ko je večina gostinskih lokalov zaprta, ker v Celju pač ni turistov), da ne bi zmogli tehtnega prispevka v obliki odgovora.

Zato vabimo k sodelovanju predstavnike Gostinskega podjetja Celje, Merc Celje in Izločnik Celje, jer ni pa ne bomo, če se bo z odgovorom oglašila še kakšna gostinska organizacija ali celo zasebnik. Kot vidite iz odgovora predsednika Izvršnega sveta je pobuda za gradnjo ali obnovo dana, potrebno bo le pristopiti k delu.

MILAN SENIGAR

SREČANJA Z INOVATORJI

POTREBNA JE TRMA

Mirko Babovič je po poklicu strojni kjučavničar. Dela na delovnem mestu vzdrževalca v obratu samolepilnih etiket tozda Grafika v Aeru. Star je 38 let, je mlad, razmišljajoč človek. Dejal bi, da je njegova osnovna značajska poteza notranji nemir, nezadovoljstvo z obstoječim in trmasto iskarnje novega.



»Moje delo vzdrževalca je takšno, da me naravnost sili v opazovanje in razmišljanje. Ob tem razmišljanju se porodi mnogo zamisli. Precej jih uspe, precej pa tudi ne, pravi Mirko Babovič. Njegova osnovna dolžnost je sicer skrb, da stroji, ki jih s prijatelji vzdržuje, ostanejo takšni kot so bili takrat, ko so v tovarno prispeli — torej, da brezhibno delujejo. Toda Mirko Babovič trdi, da noben stroj ni popoln in se da vsakega še izboljšati.

Doslej je izvršil kakšnih petdeset tehničnih izboljšav in inovacij. Od teh jih je le šest prijavi in komisija je štiri sprejela. Za strojček za rezanje folij, ki ga je konstruiral povsem sam, pa je prejel tudi nagrado, nekaj nad 5.000 dinarjev za stroj, ki je agolj s tem, da je bil narejen doma in ne kupljen v tujini, prihranil Aeru 25.000 dinarjev. Ostalih prihrankov, ki so nastali s tem, da je delo sedaj lažje, da poteka hitreje in da je v delovnem procesu tapadel vmesni člen — delo mehanske delavnice — niso računali.

»Vseh svojih zamisli in inovacij nič nisem prijavljal. Nisem želel svojega dela obešati na veliki zvon. Prepogosto se namreč pri takšnem delu še srečujemo z zavistjo in kaj kmalu bi se našel

kdo, ki bi očitno, da se okoriščam, da takšno delo sodi v moje normalno plačano delo in podobno. Tega nočem, čeprav je opis delovnega mesta jasen in me zavezuje agolj za vzdrževanje strojev, ne pa za njihove izboljšave.

O nekaterih svojih izboljšavah tudi sodim, da so majhne. Vendar je tudi to le težko oceniti. Izboljšava, pa naj bo še tako preprosta in smajhna, lahko pomaga.

Mirko Babovič se je s svojim inovatorskim delom uveljavil. Danes ga v Aeru cenijo kot dobrega inovatorja in s svojimi predlogi navadno ob podpori obratovodstva in vodstva tozda prodre. Začetki pa so bili težavi. »Če ne bi bil tako trmast, ne bi predel debelega zidu nezaupanja, odporov in tudi zavisti. Novatorstvo je še vedno preveč prepuščeno posamezniku, njegovi volji, trmi in vztrajnosti. Mnogo jih ne zdrži in svoje zamisli opustijo. Preveč je zasmehovanja, ironiziranja. Nehvaležno delo je to. Meni je uspelo, pa čeprav mnogi sodelavci še danes mislijo, da inovatorstvo ni potrebno, da se igramo, tudi da smo neumni, ker številnih iz

LJUBO JASNIČ MED BRIGADIRJI

Preteklo sredo so mlade brigadirje na Kozjanskem obiskali Ljubo Jasnič, predsednik ZSM Slovenije, Zlatko Vogrič, predsednik koordinacijskega odbora za mladinske delovne akcije ter predstavniki občinskih skupščin in družbenopolitičnih skupnosti občin Smarje in Sentjur.

Gostje so po kratkem postanku v Sentjurju nadaljevali pot v Sentvid pri Planini, kjer trenutno domujejo tri mladinske delovne brigade: brigada Katja Rupena Novo mesto, brigada Peščena Zagreb in bratska brigada Maribor—Krajevno. Gostje so se s komandanti brigad pogovarjali o njihovem delu, težavah in radostih, ki jih prinaša brigadirsko življenje. Brigadirji so se v delo dobro vživeli in že v začetnih dneh izkrajno presegli zastavljenih sto odstotkov. K temu jim je nedvomno veliko pomagala njihova dobra pripravljenost, s katero so prišli na akcijo. Tudi z domačini so se že dogovorili za sodelovanje; tako bodo brigadirji pomagali pri lokalnih delovnih akcijah, v Bistrici ob Sotli pa bodo do konca I. izmene izkopali jarek za 300 m vodovoda in zgradili rekreacijski center.

Gostje so se nato v Bistrici ob Sotli, sestali s komandantom akcije Milanom Lokarjem in komandantom brigade Veljko Vlahovič ter Brigade borcev in prijateljev bitke na Sutjeski. M. BUCER

boljšav ne prodajamo, ampak jih uveljavljamo v želj, da bi izboljšali delo sodelavcev in povečali proizvodne učinke obrata. Vesel pa sem, da imam za svoje delo sedaj razumevanje predpostavljenih in tudi, da se poskušamo doseči še več skupaj — teamsko. Prav v teamskem delu so največje perspektive novatorstva.

Stroj za rezanje folij po Mirkovih besedah ni njegova najpomembnejša inovacija. Prav v tem času je pred uveljavitvijo nove, večje. Izboljšal je namreč način nanosa barve na tiskarski stroj za tiskanje nalepk.

Uspeh mu pomeni veliko. V prvi vrsti zadovoljstvo nad dobro opravljeno nalogo. Potrditev sposobnosti? Morda še več pomeni zadovoljstvo sodelavcev, ki jim izboljšava napravi korist. In neuspeh? »Noben neuspeh ni poraz. Vabudi le trmo, da je treba nadaljevati, se problema lotiti drugače in ga na koncu uspešno rešiti.«

In kaj je potrebno še zagotoviti, da bo novatorstvo dejansko doživelo razvoj? »Pogoj za to je sprememba miselnosti, meni Mirko, spaziti pa je treba, da ne postane novatorstvo pot za materialno okoriščanje, pa tudi, da nagrade ne bodo premajhne.

Pred kratkim si je s pomočjo delovne organizacije Mirko Babovič ogledal tiskarsko razstavo Drupa 77 v Düsseldorfu.

BRANKO STAMEJČIČ

ŠOLA ZA GOSPODARSTVENIKE

STOJI NA TRDNIH TEMELJIH!

LETOŠNJE IZKUŠNJE SO DOBRA OSNOVA ZA DOGRAJEVANJE



Roman Boben



Oton Antauer



Marjan Veber



Franc Radišek



Zvone Mirt

23. junija se bo zaključilo prvo leto delovanja šole za vodilne delavce v gospodarstvu. Šola je obiskovala 117 direktorjev celjskih tozdov, delovala pa je v devetih skupinah, ki so bile oblikovane po branžah. Cilj šole je bil predvsem v tem, da direktorje tozdov dodatno usposobi za vodenje. Poudarek je torej bil na dopolnilnem izobraževanju bolj kot na strokovni rasti. Se posebej se je šola, ki sta jo skupno organizirala Razvojni center Celje in Delavska univerza, uveljavila s pestrimi in zanimivimi oblikami dela. Te so povsem prerasle klasično delo podobnih šol. Predavanja so v dobri meri zamenjali debatni sestanki, poskusi uveljavljanja teamskega dela, seminarji, ekskurzije ter sproščeni pogovori o ključnih problemih organizacije dela, ekonomike, vodenja in obvladovanja številnih procesov, ki vsakodnevno nastajajo v vsaki temeljni organizaciji združenega dela. Enotna ocena o uspešnosti šole je, da je že v prvem letu delovanja uspela postaviti svoje čvrste temelje, ki jih bo v prihodnjih letih lahko uspešno dogradila.

Ob zaključku šole smo povabili nekaj direktorjev, slušateljev šole za vodilne delavce v gospodarstvu na razgovor o prvih izkušnjah šole. Vabilu so se odzvali: ZVONE MIRT — Tkanina, FRANCI RADISEK — tozd Vzdrževanje cest CPC, OTON ANTAUER — Ceste kanalizacije in MARJAN VEBER — tozd Odpreski EMO. V razgovoru pa je sodeloval tudi organizator te šole pri Razvojnem centru — ROMAN BOBEN.

Vprašanje: S kakšnim namenom je sploh nastala celjska šola za gospodarstvenike?

Roman Boben: Misel o šoli, v kateri bi dodatno izobraževali in usposabljali najodgovornejše delavce v gospodarstvu pri nas ni nova. Tudi v svetu poznajo podobne oblike stalnega izobraževanja. Zato ni čudno, da smo podobno šolo dalj časa snovali tudi v Sloveniji. Trenutno delujeta dve — v Celju za direktorje tozdov in v Škofji Loki za direktorje delovnih organizacij.

Celjsani nameravamo krog, ki ga zajema šola še širiti, saj je poleg direktorjev tozdov še veliko vodilnih delavcev, za katere bi bilo takšno izobraževanje koristno, da ne rečem nujno.

Naš cilj je bil, da direktorje tozdov kar najbolje usposobimo za vodenje. Nismo stremeli za tem, da bi poglobljali njihovo osnovno znanje — na svojih področjih so že specialisti. Zato smo dali poudarek predvsem dopolnjevanju znanja potrebnega za vodenje sodobne organizacije, študijskemu pristopu in obravnavi posameznih primerov ter predvsem individualnemu delu z vsakim slušateljem. Tako je vsakdo dobil svoje mentorje. Sami pravimo — štiri stebre, na katerih stoji celotna šola. Poseben mentor skrbi za strokovno rast, drug mentor za povezovanje v družbeno-političnem prostoru, tretji mentor je psiholog in četrti zdravnik.

Ob razvijanju oblik takšnega dela bomo v prihodnje poskrbeli za še večjo pestrost metod dela, predvsem s opuščanjem teoretičnih predavanj in razvijanjem študijske skupinske obdelave posameznih problemov in teamskega dela.

Vprašanje: Kakšne so izkušnje šole in kje najbolj čutite njeno koristnost, potrebnost in zanimivost?

Zvone Mirt: Sodim, da smo s to šolo zadel žebličico na glavo. Povsem jasno namreč je, da nihče od vodilnih ni iz redne šole odnesel vsega potrebnega znanja. Hiter razvoj na vseh področjih, od ekonomike pa vse do organizacije dela, zahteva nenehno dopolnilno izobraževanje. Kdor je to sam spoznal, je skušal delati sam, a takšen način ni dal želenih sadov. Zato začetek šole, kljub začetnim težavam, prav vsi pozdravljamo.

Zase lahko povem, da sem najbolj pogrešal znanja iz psihologije. Predavanja in predvsem razgovori z mentorjem s tega področja so mi dala dovolj koristnih spoznanj, ki jih bom pri svojem delu lahko koristno in praktično uporabil. Prav to — praktičnost dela in uporabnost pridobljenih znanj v vsakodnevnem delu je največja vrednota šole.

Franci Radišek: Ze samo spoznanje, da nekdo skrbi za vodilne delavce v tozdih, da razmišlja o naših pogojih dela in težavah, s katerimi

se pri svojem odgovornem delu srečujemo, pomeni za nas veliko. Bil je že čas, da se je takšna šola pričela, saj je postala mesto za konkretne pogovore in menjava izkušenj. Predvsem pa je koristno delovanje mentorjev, specialistov za področja kot so sociologija, psihologija, ekonomika, pedagogika, pravne vede, organizacija dela in tako dalje. Metode dela v šoli so pestre. Osebnostno pa sem bil najbolj vesel debatnih sestankov, kjer smo v prostem, nevezanem razgovoru razčistili določena vprašanja, izmenjali izkušnje z ljudmi, ki delajo na sorodnih delovnih mestih, v sorodnih organizacijah in se ubadajo s podobnimi težavami. To so zamejki teamskega dela, ki ga pogrešamo pri vodenju.

Oton Antauer: Jasno je, da šola, kakršna je, šele pričene izpolnjevati svoje funkcije. Osebnostno pozdravljam delo mentorjev. V dinamični upravljanja, vodenja, odgovornosti, prav mi rabimo vsakodnevno pomoč svojih mentorjev. Zase lahko rečem, da sem zadovoljen. Če mi je uspelo od vsakega srečanja, predavanja itd. odnesti vsaj 10 odstotkov, je korist neprecenljiva. Seveda ostaja vprašanje uporabe pridobljenih znanj. Sodim, da je šola zaenkrat preozka. Zajeti bi morala še številne druge vodilne delavce iz tozdov, saj bi tudi njim, kot meni, nova znanja pomagala pri delu.

Se posebej so bila zanimiva predavanja iz psihologije in komuniciranja.

Vprašanje: Ali je kdo med vami že potreboval konkretno pomoč svojega mentorja?

Marjan Veber: Sam pomoči doslej še nisem iskal. Z izjemo zdravniške, seveda. Tudi tu je korist neprecenljiva. Sistematični pregledi, ki smo jih imeli, so nam veliko pomagali.

Vedeti je treba, da smo z uvajanjem mentorstva na začetku. V nekaterih skupinah so poželi že več uspehov, drugod manj. Zame osebno pa je dovolj že to, da vem, na koga se lahko obrnem za nasvet, pomoč...

Roman Boben: Res je mentorstvo še v povojih. Medtem ko so družbeno-politični mentorji delovali že od začetka, smo ostale mentorje uvajali kasneje. Ostaja vprašanje, koliko smo uspeli, so mentorji pravilno izbrani in kakšni so že njihovi odnosi s slušatelji. Predvsem v skupinah trgovine in gostinstva so bili sadovi dela mentorjev otipljivi.

Zvone Mirt: V skupini trgovine smo z mentorstvom pravzaprav začeli. Pogovorili smo se s svojimi mentorji, česa nam manjka, kakšno pomoč bi rabili in podobno. Rezultat so konkretni pogovori o združevanju celjske trgovine, specializaciji v trgovini in podobno.

Ze v kratkem, še posebej pa ob uresničevanju zakona o združenem delu, bomo la-

hko ta spoznanja in mentorске nasvete koristno uporabili. Podobno je bilo z mentorjem-psihologom, pa tudi zdravnikom, saj imam sam sedaj prvič v življenju svojega zdravnika... Le z delom družbenopolitičnega mentorja še nismo prišli daleč.

Vprašanje: Kakšni so otipljivi dosežki te šole, seveda poleg pozitivnih dosežkov, ki ste jih že omenjali?

Roman Boben: Prav to so doslej največji dosežki šole. Ob njih morda le še beseda o seminarskih nalogah, ki so jih opravljali slušatelji. Namen teh nalog ni bil klasično šolski. Naloge naj bi bile uporabne in naj bi prinesle konkretno korist tozdu. Napravljenih je bilo nekaj povprečnih in cela vrsta dobrih, celo odličnih nalog. Med njimi so še posebej uspeli naloge tovariša Mirta, pa Skaleta iz Cinkarne in Goriška iz Železarne. Sedaj ostaja vprašanje uresničitve teh nalog v praksi. S tem pa še čakamo, saj želimo vsako nalogo analizirati v skupinah s slušatelji in mentorji.

Oton Antauer: Konkretno bi o svoji nalogi povedal, da nisem šel po lahki poti in opravil preprosto nalogo, da zadovoljim obveznost. Napravil sem nalogo o perspektivi našega kamnoloma. Nalogo smo nato na skupini prediskutirali in prišli do enotne ugotovitve, da je edina perspektiva za kamnolom v modernizaciji. Bistveno je, da se v nalogah lotevamo problemov kompleksno in ne obojno ali površno.

Marjan Veber: Kolegi so povedali praktično že vse. Sam menim le, da bo treba delo šole še dopoljevati, predvsem pozitivni sodelovanje z mentorji pa tudi najti ustrenejši čas za delo šole. Vsekakor se vsi zavzemamo za uresničenje mota šole — 200 ur obremenitve, 400 ur razbremenitve. Začetek je ploden, temelji postavljeni.

BRANKO STAMEJČIČ

SELE PRI VELENJU: ZGOREL AVTOBUS

V naselju Sele med Velenjem in Ravnami na Koroškem je zgorel Viatorjev avtobus. V njem je bilo 41 potnikov. Tisti na zadnjih sedežih so opozorili sprevednika Stefana Plešnika in šoferja Jožeta Podričnika, da nekaj smrdi, kot da bi se žgala guma. Šofer je avto ustavil, potniki so vsi hitro izstopili, nakar je prišlo do požara, ki je popolnoma uničil Viatorjev avtobus. Škoda je večmilijonska. Požar so s peno pogasili velenjski gasilci. Poškodovanih ni bilo.

tv



GORELO V ARCLINU

V zadnjem času imajo neverjetno veliko dela gasilci, saj se požari takšne ali drugačne vrste kar vrstijo. Do večjega požara je prišlo tudi v Arclinu pri Vojniku na gospodarskem poslopju Jožefe Pukl. Tako je zgorelo 7000 kg krme, dva kubična metra rezanega lesa, razno kmečko orodje in podobno. Škoda je precejšnja, saj so jo ocenili na 250 tisoč din. Do zaključka redakcije še nismo dobili podatkov o vzroku za nastali požar.

tv

SPLOŠNA IN SKUPNA PORABA

ZMERNOST

NEMOČNO GOSPODARSTVO

V šmarski občini so bile te dni javne razprave o splošni in skupni porabi, vendar do izida še nismo utegnili dobiti rezultatov razprav na terenu, že vnaprej pa je jasno, da bo skoraj nemogoče ugoditi vsem željam, nikakor pa ne bo mogla biti sprejeta povečana prispevna stopnja, ki je kar za nekaj več kot dva odstotka večja od lanske.

V občini smo tudi slišali ugotovitve, da načrti posameznih SIS ne dopuščajo nobenih variant za sestavo samoupravnih sporazumov o splošni in skupni porabi, da ne vsebujejo podrobnejših podatkov, da so enostranski in da onemogočajo delavcem pregled nad sredstvi.

Kljub temu, da je gospodarstvo že pred časom opozorilo, da ne bo zmoglo vseh obremenitev, ki jih preden postavljajo nekatere samoupravne interesne skupnosti, te kljub temu postavljajo takšne zahteve, za katere je že vnaprej jasno, da jih ne bo mogoče realizirati. Za to govorijo že nekateri podatki: rešolucija o razvoju občine določa, da morajo sredstva skupne porabe naraščati počasneje kot družbeni proizvod, v občini pa ugotavljajo, da se bodo načrtovana sredstva za financiranje splošne in skupne porabe v letošnjem letu povečala kar za 21,7%, kar je za 2,01 odstotka več od dovoljene meje. Takšna obremenitev gospodarstva bi imela dolgoročne posledice za njegovo nadaljnji razvoj. Razlogi za takšno povečanje so sicer utemeljeni, vendar se bodo morali delavci posebej opredeliti, katere naloge bodo pripravili financirati in katere ne. Zeljeno namreč je, da bi ostali na lanskeletni stopnji prispevka.

Največ sredstev, torej tudi največjo stopnjo zahteva otroško varstvo (gradnja novega otroškega vrta v Ratajski vasi), pri zdravstvu so te zahteve pogojene z lanskim izgubo pa z gradnjo novih zdravstvenih domov, pri skupnosti za zaposlovanje pa se bodo sredstva povečala zaradi nove delavnosti rehabilitacijske invalidov.

Povečane zahteve imajo seveda tudi druge samoupravne

skupnosti, vendar si bodo morale prizadevati, da se bo mrtovana poraba do konca leta zmanjšala, saj gotovo obstojajo kakšne rezerve, pomoč pa bo znova treba poklicati stabilizacijske programe, na katere so ponekod kar pozabili in jih spravili predale. To je možno skoraj da na vseh področjih (zdravstvu naj omenimo visoko število izostankov z delatno je torej še veliko možnosti).

V takšnem položaju kakšne opozoriti še na dejstvo, da ima šmarska občina kot razvita občina v družbenem proizvodu nadpovprečni del osebni dohodkov, s tem pa tudi prispevkov iz njih. Ostaja torej le zelo nizek odstotek družbenega proizvoda za razširjeno reprodukcijo. Glede na to, da že nekaj let nastajajo prerazdelitev družbenega proizvoda v škodo skladov, gospodarstvo občine čedalje bolj zaostaja za razvitimi. Rodni dohodek je iz leta v leto manjši, kljub solidarnim sredstvom pa morajo osebni dohodkov izdajati kritje skupnih potreb v občini neprimerno višji delež sredstev kot razvite občine. Primer: skupna prispevna stopnja za obdobje od 1. 8. do 31. 12. 1977 znaša za šmarsko občino 33,63%, za celjsko 31,80 ter za Velenje 31,14 odstotkov.

Zaradi vsega tega bodo morali letos pri vseh interesnih skupnostih delno črtati podatne programe, to pa pomeni nov zaostanek za razvitimi. V občini tudi menijo, da s družbeni dogovor za pospeševanje razvoja manj razvitih občin uresničuje v takšni meri, kot je bilo predvideno. Zlasti se lja to pri investicijskih vlaganjih v nove obrate kot tudi višini solidarnostnih sredstev za financiranje skupne splošne porabe. Pripravljenosti investitorjev je namreč vedno zelo majhna, ker so obremenitve gospodarstva v občini večje kot v razvitih.

Tako ali drugače, sestavljeni programov se bodo morali znova sestati za mizo in temeljito proučiti, kaj je nujno potrebno in kaj in in moč črtati zahtevke.

MILENKO STRAŠEK



AERO: NOVA SKLADIŠČA V SEMPETRU

V Aerovem tozdu Kemija v Sempetru so minulo soboto odprli nove skladiščne prostore, ki merijo 2320 kvadratnih metrov, celotna investicija pa je veljala 8.300.000 dinarjev. Z novimi prostori so v Sempetru tako dokončno rešili problem skladiščenja, saj so doslej izrabljali v ta namen proizvodne prostore. Hkrati s tem pa se bo lahko povečala tudi proizvodna zmogljivost. Osrednji govor ob otvoritvi je imel generalni direktor Aera, diplomirani inženir Milan Zupančič, v kulturnem programu pa so sodelovali učenci Sempetrske osnovne šole, moški pevski zbor Ivan Cankar iz Tabora v Savinjski dolini ter železničarska godba na pihala iz Celje.

JANEZ VEDENIK

CELJE

KS - VEČJA DRUŽINA

O GRADNJI STANOVANJ ŠE ENKRAT V JESEN!

Prva skupna seja delegatov zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti celjske občinske skupščine in prva skupna razprava o samoupravnem in družbenoekonomskem položaju krajevnih skupnosti v občini je potrdila, da je bila odločitev o skupni razpravi več kot utemeljena. Zakaj? Na seji so namreč ugotovili, da se bo krajevna skupnost lahko še bolj uveljavila kot mesto odločanja o vseh za občana in delovnega človeka pomembnih življenjskih vprašanjih predvsem tedaj, če bo povezava med krajevno skupnostjo in združenim delom bolj čvrsta.

V delu in samoupravnem položaju krajevnih skupnosti je bil že doslej zabeležen lep napredek. Tudi kar tiče materialnih vprašanj. Zaživel so sveti potrošnikov, občani in delovni ljudje pa potrdili, da so pripravljene sodelovati na en ali drug način pri reševanju skupnih vprašanj itd.

Toda, navlic temu, kot je v uvodnem poročilu na skupni seji delegatov obeh zborov dejal predsednik zbora krajevnih skupnosti Franc Zelšč, je še nekaj vprašanj, ki zaslužijo večjo pozornost. V tem gre predvsem za nadaljnjo ugotovitev sodelovanja med krajevno skupnostjo in temeljnimi oziroma organizacijskimi združenimi deli. Prav tako je tu sistem družbenega planiranja, nadalje oblikovanje krajevnih skupnosti, organiziranje samoupravljanja, sodelovanje krajevnih skupnosti med seboj ne glede na občinske meje, sodelovanje med krajevno skupnostjo in družbenopolitičnimi organiza-

cijami, sistem informiranja v krajevni skupnosti in na relaciji krajevna skupnost — temeljna organizacija združenega dela oziroma obratno, vprašanje kadrov v organih krajevne skupnosti in še kaj.

Do podobnih in drugih ugotovitev je prišla tudi posebna komisija občinskega sindikalnega sveta, v katere imenu je na skupni seji govoril njen predsednik, Marjan Bele. Tudi ta komisija je opozorila na okrepitev sodelovanja med krajevno skupnostjo in združenim delom, na rešitev delegatskega sistema na tej poti, na sistem povratnega informiranja in med drugim na nujnost, da mora sodelovanje dobiti stalno obliko, ne pa le začasno ob skupnih akcijah. Gre za usklajevanje interesov in zato za dolžnosti, ki jih predvsem v krajevni skupnosti sprejema organizacija SZDL, v delovni organizaciji pa sindikat.

Vprašanja so se nizala. Tudi odgovori in mnenja. To ne samo na četrtkovski skupni seji delegatov obeh zborov, marveč prav tako na ločeni seji družbenopolitičnega zbora, v torek, 9. junija. Celjska občinska skupščina je tako začela vprašanje, ki posega v temelje delegatskega sistema in ki daje priznanje dosedanjim uspehom ter opozarja na nove naloge. Prav te bodo v skupna stališča izoblikovali člani posebne komisije, ki so jo imenovali delegati vseh treh zborov.

Ustrezno mesto je na zadnjem zasedanju celjske občinske skupščine dobila tudi problematika o gradnji sta-

novanj v občini. Tehtno in kritično. Zato ni naključje, če se delegati družbenopolitičnega zbora niso v celoti strinjali s pripravljenim poročilom, prav tako ne s predlogi stališč. In še več, menili so, to mnenje pa so osvojili tudi delegati ostalih dveh skupščinskih zborov, da naj pridejo ta vprašanja na dnevni red zasedanja občinske skupščine še enkrat v jesenskem času. Do tedaj pa naj bi konkretnije opredelili nekatere naloge ter zlasti zagotovili, da bo sodelovanje med vsemi, ki delajo ali lahko vplivajo na to pomembno družbeno področje, bolj usklajeno. Prav tako se je uveljavilo stališče, da zbiranje dokumentacije za gradnjo stanovanj ne sme biti ovira pri uresničevanju poslovnih nalog. Tudi zamude na tem področju niso opravičljive. Gre torej za poseg, ki terja korenitejšo spremembo in več konkretnih ter učinkovitih akcij.

Sicer so delegati na minulih ločenih sejah podprli stališča izvršnega sveta glede izpolnjevanja srednjeročnega družbenega plana v letošnjem letu. Prav tako so sprejeli družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za podeljevanje priznavalnih udeležencem NOV in drugih vojn, katere urejajo občinske skupščine s svojimi predpisi.

Na velik odmev je naletelo tudi poročilo sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu za lani pa tudi razprava o temeljih plana družbenih dejavnosti za srednjeročno obdobje. Ob zaključku so potrdili še odlok o zakloniščih. M. BOŽIČ

TURIZEM

ZA UREJENOST

PREHODNI POKAL ZA KS SAVINJA

Zgodovina se ponavlja. Pravezprav je nova. Stara komaj leto dni. Kot lani, tako je celjsko Turistično društvo tudi letos pripravilo tekmovanje za najlepše urejeno krajevno skupnost v občini. Pokroviteljstvo nad to hvaležno prirediteljsko je prevzela občinska konferenca SZDL, ki je za zinagovalca namenila tudi prehodni pokal.

Lani je zmagala krajevna skupnost Savinja. In letos? Komisija bo svoje delo, svoj obhod po krajevnih skupnostih, opravila dvakrat: junija in septembra.

Ocenjuje pa splošni zunanji videz krajevne skupnosti kot celote, zatem čistočo, urejenost javnih nasadov, nasadov pri hišah, urejenost vrtov, cvetice na oknih, balkonih itd. Prav tako gre za urejenost cest in okolja javnih zgradb

pa tudi za urejenost in okolja gostišč.

Torej, dovolj širok tekmovalni program, ki v bistvu zajema vse. Se pravi krajevno skupnost kot celoto. Komisije za urejevanje okolja v krajevnih skupnostih imajo torej lepo priložnost, da se izkažejo! Pa tudi vsi drugi!

ZALSKA HORTIKULTURA

V teh dneh poteka v žalski občini akcija za poživitev delovanja in ustanavljanja hortikulturnih društev. Vemo namreč, da deluje v občini trenutno le eno tovrstno društvo in to na Polzeli. Na eni izmed zadnjih sej pri občinski konferenci Socialistične zveze so se dogovorili, da se člani iniciativnega odbora čimprej povežejo s krajevnimi organizacijami SZDL, v Petrovčah, Preboldu, Zalcu in na Vranskem, kjer naj bi hortikulturna društva ustanovili v kratkem. Sicer pa pričakujejo, da bodo v omenjenih krajevnih skupnostih prišlo na pomoč tudi turistična društva. J. V.

EMO

V CRIKVENICI

DOM BO TREBA POVEČATI

»Imamo lep, zelo lep dom, enega najbolj urejenih. Zal, pa je premajhen, zlasti kar se tiče nočitvenih zmogljivosti. V njem je le sedemnajst ležišč, medtem ko so kuhinjske in restavracijske kapacitete zadostne. Zato bo slej kot prej nujno, da bomo zgradili še prizidek ali podoben objekt, samo za to, da bomo pridobili na številu ležišč.« je v razgovoru dejal Ivan Cater, vodja službe v EMO za to področje.

EMO ima svoj dom v Crikvenici. Tudi za letošnjo sezono so ga primerno uredili in opravili nekatera najnujnejša dela v jedilnici, kuhinji, na plaži in drugje. Poleg tega imajo pri zasebnikih najetih še štirideset ležišč.

Na videz sicer dovolj kapacitet, v resnici pa premalo, še zlasti zato, ker je največ interesentov za mesec julij in morda še za prvo polovico avgusta. Zato ni naključje, da imajo še zdaj, ko je sezona tik pred vrati, še prostora tako za prvo kot zadnjo izmeno. Pa tudi za nekaj drugih. Silna gneča je le za julijske dni.

Dom v Crikvenici bo odprt od 20. junija do 8. septembra.

Za člane kolektiva, njihove nezaposlene družinske člane in nezaposlene upokojence kolektiva velja dnevni penzoni 95 dinarjev. Starši zaposlenih članov kolektiva in zaposlene žene ali možje plačajo po 121 dinarjev na dan, vsi drugi pa po 132 dinarjev. MB

Lani je preživelo svoje dopuste v Crikvenici 390 članov kolektiva in drugih. Izmene trajajo po deset dni.


Poleg tega imajo v Kačjaku, nedaleč od Crikvenice, še pet počitniških prikolice. Za eno je treba odšteti 60 dinarjev na dan. Zanje je veliko zanimanje.

In kdo zahaja v Crikvenico?

V glavnem so to stalni gostje. Predvsem delavci iz Celje. Tistih, ki se vozijo na delo s Kozjanskega in od drugod, jih je manj ali nič. Zanimiva je ugotovitev, da vodilni delavci te tovarne poročoma zahajajo v svoj počitniški dom. Toda, mnogi bi si želeli, da bi kdaj le prišli in videli, kako je v njem. Kako prijetno!

Kolektiv EMO pa ima še dve depandansi na Golteh. Skupaj štirideset ležišč. Za te zmogljivosti ni večjega zanimanja, zato se zavzemajo, da bi hišici prodali. Sicer pa ima kapacitete za določena obdobja v letu v najemu Izletnik.

Ker lani niso ustvarili zadostnih sredstev, letos ne bodo poslali nikogar na tako imenovano preventivno letovanje ali zdravljenje. Le sindikalna organizacija je zbrala sredstva za petnajst članov, predvsem starejših pa tudi socialno in zdravstveno ogroženih (izbrale so jih osnovne sindikalne organizacije v TOZD), ki jih bodo poslali na počitnice.



Ljubljanska banka

podružnica celje

Ponujena roka

Bliža se čas dopustov. To pa je tudi tisto obdobje, ko mnogi inkasanti, ki pobirajo denar za porabljeno električno energijo, časopise, za radijsko in televizijsko naročnino itd., zaman trkajo na vaša vrata. Brez odmeva je tudi zvonec v stanovanju. Nikogar ni, ki bi to plačal. Morda sosedje, če ste jih zato prosili?

Morda pa še kdo drugi?

O, da. Tisti, ki lahko za vas plačuje tudi te obveznosti je Ljubljanska banka, podružnica Celje. In ne samo v času vaše odsotnosti, v času dopustov, marveč tudi sicer, skozi vse leto.

O plačevanju računov za porabljeno električno energijo in o sporezumu, ki je začel konec aprila veljati med Ljubljansko banko in DES, podjetjem za distribucijo električne energije, smo na tem mestu že pisali. Gre za dogovor, po katerem lahko imetniški tekočih računov pooblastijo celjsko podružnico Ljubljanske banke, da ona v njihovem imenu plačuje strošek za električno energijo.

Sicer pa Ljubljanska banka, podružnica Celje, plačuje določene obveznosti za vse tiste občane, ki to uslugo naročijo in imajo v banki svoj tekoči račun. Kot rečemo, pogoj je tekoči račun in seveda sredstva na njem, da lahko banka tudi plačuje določene obveznosti.

Ko se odločite za to obliko bančnega servisa, ki vas rešuje marsikatero skrb in sploh olajša delo, torej za to, da Ljubljanska banka, podružnica Celje, poravnava v vašem imenu določene stroške, ki se ponavljajo iz meseca v mesec, to so stanarina, radio, televizija, časopis, telefon, plin, preživitvene, tokovina pa tudi druga mesečno ponavljajoča se plačila v enakih zneskih, na primer vsakomesečno nakazovanje denarja otroku, ki študira v drugem kraju, odplačevanje zasebnih posojil

in podobno, morate seveda odpreti tekoči račun in nanj položiti denar.

Da bi lahko odprli tekoči račun, torej tisto delo, ki ga je opravilo že na tisoče in tisoče občanov po vsej državi, da ne govorimo o tujini, kjer je to že stara in več kot uveljavljena zadeva, morate stopiti do tiste poslovne enote celjske podružnice Ljubljanske banke, ki je v kraju vašega stalnega prebivališča. Tu bodo za vas izpolnili obrazec, s katerim zahtevate svoj tekoči račun. Seveda ga boste tudi podpisali. Razen tega boste dobili še en obrazec, s katerim boste v svoji delovni organizaciji naročili, naj vam osebne dohodke ne nakazujejo več na hranilno knjižico, temveč na tekoči račun. Ko boste enoti celjske podružnice Ljubljanske banke prinesli zagotovilo, da se bodo odslej vaši redni osebni, lahko pa tudi drugi prejemki, stekali na vašem tekočem računu, vam bodo v enoti odprli tekoči račun, povedali njegovo številko, izdali čekovno karto in seveda čeke.

Razen tega, če boste tako seveda hoteli, pa lahko banka za vas prevzame tudi redno plačevanje določenih obveznosti, ki smo jih našli že prej.

Ko boste tudi za takšne bančne usluge v vašo korist izpolnili poseben obrazec, s katerim boste pooblastili celjsko podružnico Ljubljanske banke, da namesto vas plačuje določene obveznosti, bo delo steklo brez vas. Seveda pa vas bo banka sproti obveščala o takšnih plačilih. Vi boste na obrazcu samo napisali, komu in koliko ter koliko časa naj banka mesečno plačuje določene račune, obveznosti in podobno.

Takšno plačevanje ima več prednosti. Izognete se inkasantom, ni vam treba pisati položnic, pri plačevanju ne bodo nastajale neljube zamude, ni vam treba puščati denarja sosedom itd. Vse to vam bo uredila celjska podružnica Ljubljanske banke brezplačno!

OGLAŠUJTE V

NOVI TEDNIK

ROGAŠKA: BOGATA PONUDBA

Ze nekaj časa se večina gostov v Rogaški Slatini ustavlja o južnem delu hotela Donat, kjer sta KONUS in JELSA uredili svoji prodajalni. Prodajalni sta na oko opremljeni zelo prijetno, obtem pa sta svojevrstni atrakciji v tem delu zdraviliškega parka.

Če spregovorimo o založenosti obeh trgovinic, lahko poverimo, da v Konusovi trgovinici dobite vse od kožuha navzdol, svoj lonček pa je pristavila tudi tekstilna industrija, ki je dodala še bogato zalogo ženskih oblek.

Izkazala se je tudi Jelša, žmansko trgovsko podjetje. Na ogled so postavili kar prijetno kramo, ki je prava palača za oči: spominke, nakit, embalarane pišče, luksuzno steklo iz domače tovarne, steklarne Boris Kidrič in še marsikaj.

Četudi obratujejo le nekaj mesecev, je po številu obiskovalcev sodeč, da uspeh ne bo izostal in da je takšna trgovina bila prepotrebna. mst

BARAKA OB SAVINJI

TU SE ROJEVAJO SOLIDARNOSTNA STANOVANJA

STANOVANJE ŠE NE POMENI KONCA VSEH TEŽAV

Savinjska dolina. Simbol bogastva in naprednosti. Včasih predvsem zaradi hmelja, danes še zaradi česa drugega. Hmelj ni več najbolj pomembna stvar. V Savinjski dolini je lepo živeti, pravijo Slovenci. Tu ni revščine. Pogledite samo velika sodobna gospodarska poslopja hmeljarjev in njihovo mehanizacijo! Savinjski kmetje potem radi dodajo: Pogledite delavce, kako se jim godi. Vsakdo že ima svojo hišo, pa avto in mnogi počitniške hišice!

In ko se človek takole spremlja po lepi zeleni dolini, si bo moral priznati, da je res tako.

Na levem bregu Savinje, čisto blizu znamenitega grobeljskega mostu pri Sempetru je še pred nekaj meseci bilo vse zaraščeno s številnimi borovci in grmičevjem. Kot nalašč za prijetne nedeljske piknike ob Savinji, pa za mlade zaljublence in vse tiste, ki so želeli biti sami, v miru. Na prvi pogled se je zdelo, kot da si zašel v Istro, v kakšen prijeten gozdček. Potem so prišli buldožerji, kamioni, delavci s krampi in lopatami... V glavnem člani Zveze šoferjev in avtomobilnikov iz Zalca, ter si začeli urejati prostor za avtomobilski poligon, na katerem bi dobivali bodoči vozniki prve praktične izkušnje v vožnji avtomobilov. Naenkrat se je na novi čisti, nasuti s peskom, prikazala lesena bajta. Pravzaprav je bajta preveč razkošen izraz za tisto, kar lahko sedaj vidimo že s ceste Maribor—Ljubljana. Prikazalo se je nekaj takega, kar vidimo tam, kjer grade nove hiše in službi za popraviljanje orodij. In marsikdo še danes misli, da spravljajo tam svoja orodja delavci na polgonu.

Malce pa človek vseeno neumno pogleda, ko izve, da tam prebiva družina. Štiričlanska družina z dvema otrokoma. Dajte no mir, v Savinjski dolini, pa kaj takega! No, pa je vseeno res.

S Tonetom sva se hotela na lastne oči prepričati, kako je s to stvarjo. Prvič sva prišla zaman. Vse je bilo zaklenjeno, pred

vratih pa je stal star štedilnik na drva in premog. Iz njega je naenkrat prilezla podgana, naju nekaj časa gledala, nato pa hitro smuknila v neko luknjo.

Potem sva se pogovarjala z nekaterimi člani žalske Zveze šoferjev in avtomobilnikov, ki so ogledovali svoj bodoči poligon. Izvedela sva, da sedanja družina ni prva, ki stanuje tu. Že dve stranki sta pred tem prebivali v tem stanovanju. Stranki, ki nekako nista mogli priti do stanovanja. Medtem sta že pozabili, kakšno je življenje tu in lepo živita v solidarnostnih stanovanjih. Kakorkoli že, zmašili sta se in kdo bi jima bil nevoščljiv. In še to so nam povedali prijazni delavci, da je prvi lastnik deske, iz katerih je zbil to čudo sredi doline zelenega zlata, ponoči zbral po Preboidu. Največ bajte na gradbišču osnovne šole, potem se je na ta gradbeni material nekako pozabilo. Sicer pa — kdo bi se le jezil za takšno malenkost!

Čez par dni sva se spet oglasila in tokrat sva imela srečo. Pred tistim štedilnikom, kjer naju je še pred dnevi pozdravila živalca, sta se igrala simpatična dečka, ko pa sta naju zagledala, sta stekla k mami in ji verjetno naznanila, da je prišel obisk, kajti kmalu se je zunaj prikazala njuna mati Miladinka Kerle.

Dobro dan, kako ste kaj, sva pozdravila s Tonetom, malce pa naju je skrbelo, da se z nama ne bo hotela pogovarjati, vendar je bila bojazen zaman.

Od Tednika sva, pa bi rada malce svedela, kako živite tu?

»Saj sami vidite. Prijetno že ni, nama je v dokaj dobri slovenščini odgovorila Miladinka Kerle, takoj za tem pa kot v opravičilo dodala, naj ne zameriva jeziku, ker je doma iz Svetozareva.

»Ne rečem, sedaj poletni miti ni tako zelo hudo, ker je toplo. Pozimi pa je križ. Ne toliko zaradi mene, kot zaradi obeh otrok. Eden je star dve leti, mač pa je dopolnil de-



Miladinka Kerle z otrokoma

set mesecev. Pozimi je pihalo iz vseke spranje, še sreča, da smo kupili plinski štedilnik. Ob njem je bilo kar prijetno...»

Ste v službi?

»Delala sem v Juteksu. Celih šest mesecev. Mišim, da sem šla v službo petnajstkrat. Vse ostale dni sem bila z malimi pri zdravniku. Ne vem, zakaj, ampak pozimi so bili kar naprej bolni. Sedaj je malce bolje, ampak še vseeno se mi zdi, da nista čisto dobra. Kaj vem, morda pa je to zaradi razmer, v katerih živimo... Ja, stanovanje so nam pa kar naprej obljubljali, pa nikdar ni bilo nič iz tega. Ko bi bil večji roč doma, pa je odšel pred dnevi k vojakom v Šabac. Tudi jaz ne delam več, ker moram biti pri otrocih, doživam pa podporo. Najbrž jo bom mahnila kar domov v Srbijo. Kaj pa hočem drugega...»

Kje ste pa živeli prej?

»Pri mozem očetu, pa nas je bilo preveč vseh skupaj. Težko smo stanovanje povsod, pa nikjer ni bilo mesta za nas. Pa četudi bi dobila solidarnostno stanovanje, kje

pa naj vzamem denar za stanarino?!»

Potem sta prišla dva dolgočasa fanti in Miladinka je takoj povedala: »Evo ga, to je moj kunec, oni drugi pa je njegov prijatelj. Malce mi že pomagata, da laže točnem sazoi življenje...»

Res sta ji pomagala. Na kolesu sta ji namreč pripeljala veliko olno.

Vedno je pač tako, da je treba izvedeti tudi drugo plat medalje. V Sempetru so povedali, da vedo za primer in da ga tudi rešujejo. V Zalcu pa nam je sekretar skupnosti socialnega skrbstva Vlado Ažnik povedal, da primer tudi poznajo in da bo družina Kerletovih najkasneje v desetih dneh dobila stanovanje v novem solidarnostnem bloku v Zalcu. Tako je tudi prav, vseeno pa ne razumem, zakaj nam tega ni hotela povedati Miladinka Kerle. O tem je vsekakor morala biti obveščena. No, najbolj pomembno je to, da kot družba tokrat spet nismo odpovedali in smo skušali rešiti problem. Vseeno pa še ne vemo, kako bo Miladinka Kerle plačevala novo stanovanje, kje bo dobila dovolj sredstev za normalno življenje sebe in predvsem svojih otrok. Sploh, če pomislimo, da ni nikjer zaposlena. Če pa se bo zaposlila, bo dobila prostor za svoja malčka v vzgojnovarstvenem zavodu oziroma v jaslih za desetmesečnega Martina? In kako bo takrat, ko bo delala popoldne? Bo dodatno plačevala žensko, ki bo pazila na njena sinova? Kup ne-rešenih problemov...

Konec koncev, dodelitev solidarnostnega stanovanja še ne pomeni dokončno rešitev v reševanju socialnih problemov.

Tekst: JANEZ VEDENIK
Foto: TONE TAVČAR

SKOZI OTROŠKA USTA

OBTOŽUJEMO

LE LAS DO VELIKE TRAGEDIJE

Le malo je manjkalo, da se prejšnja, sončna a vetrovna sredi na sprevergla v tragedijo za petletno Tanjo Drezgic in njene starše. Sunk vetra (!) je namreč zrušil dober del fasade z Ingradovega bloka v Nušičevi ulici 12 v Celju. Padajoči stropor in omet sta hudo poškodovala Tanjo Drezgic po glavi in hrbtu, dobila pa je tudi pretes možgan. Petletna deklica je sedaj že doma, v hišni negi, kjer njeno zdravljenje nadzira sosed, kirurg v celjski bolnišnici.

Kako je prišlo do nesreče? Že jeseni leta 1975 so stanovalci bloka v Nušičevi ulici 12 ugotovili, da s fasado ni vse v redu, da ta odstopa od stene in da obstaja nevarnost, da se zruši. Hišni svet je o napaki obvestil izvajalca del Ingrad Celje, ki je obljubil, da bodo napako odpravili. Bojda pa so morali za temeljito popravilo čakati na ugodnejše vreme in so zato fasado le začasno in za silno popravili. V torek, 7. junija letos pa so stanovalci vnovič opazili, da se zgornji del fasade majo v vetru. Takoj so obvestili stanovarijsko podjetje in tu so obljubili, da bodo ukrepali. Naslednjega dne je ob enajsti uri velik del fasade sgrmel s stave in poškodoval malo Tanjo. Le deset minut prej se je pred blokom, tako so nam povedali stanovalci, še igralo okoli 30 otrok, varovanec vrta, ki ga imajo v tem bloku. Sreči v nesreči gre zahvala, da poškodovanih ni bilo več.

O nesreči smo polzvedovali le malo. Telefonično smo hoteli govoriti z nekaterimi odgovornimi delavci pri Ingradu, pa so nas ti zavrnili, češ da bi bila potrebnejša temeljitejša razprava o tehnologiji gradnje, ki pa bi jo najbrž le težko razumeli. Vabilo na tak razgovor smo zavrnili. Postavljamo pa nekaj vprašanj v razmislek, s trdnim upanjem, da bodo odgovorni nanje javno odgovorili. Če gre za tehnologijo, kd je povzročila nesrečo, sprašujemo, koliko se lahko zanesemo, da podobne nesreče ne bo več. Ingrad je namreč ta sistem gradnje fasad že do dobra razvil in ga pogosto uporablja? Sprašujemo tudi, zakaj ni bilo po opozorilih hišnega sveta Nušičeve 12 popravilo temeljito izvršeno? Po našem mnenju gre za hudo malomarnost, ki bi s nekoliko več nesreče lahko terjala tudi človeška življenja. In slednjič, če se takšen način gradnje fasad ne obnese in po nekaterih izjavah strokovnjakov je zelo vprašljivo, saj je stroporno izolacijo le težko pritrčiti na steno, za kaj tak način še uporabljajo?

Resna vprašanja, ki terjajo odgovor. Izrečena so skozi usta otrok ne le v bloku na Nušičevi, kjer, začudna, zdaj že stoji zidarski oder in delavci popravljajo fasado. Izrečena so skozi usta številnih otrok in njihovih staršev, ki jim nesreča v Nušičevi ulici zbuja strah. Bo v Celju padla še kakšna fasada?

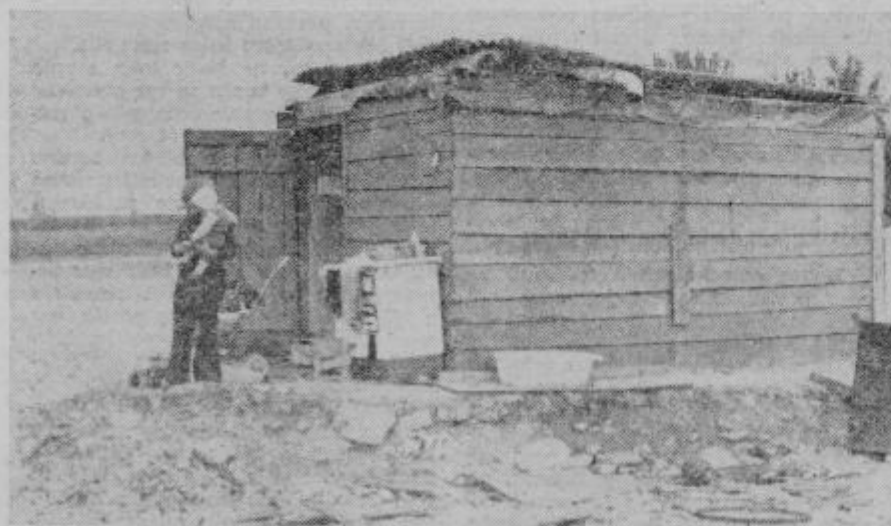
BRANKO STAMEJCIC



Del fasade bloka, zgrajenega leta 1973. Le slaba štiri leta je fasada zdržala. Grozi podobna nesreča še kje?



Brezskrbno igra otrok je zmoh hrušč rušičega se stropa in ometa. K sreči je bil poškodovan le en otrok.



Tu prebiva štiričlanska družina

**DAN SOLE
V LASKEM**

Minulo sredo je bil dan sole v Laškem. Učenci šole »Primoža Trubarja« so imeli v gosteh vrstnike in učitelje iz pobratene osnovne šole Trstenik iz Srbije. Po krajši proslavi, ki so se je udeležili tudi predstavniki občinskega političnega življenja, so si učenci in gostje ogledali razstavo ročnih del, risb na temo »Domovina se brani z lopato...« in pa filatelistično razstavo. Po srečanju športnih skupin na šolskem telovadšču je bila dopoldne še zaključna prireditev v domu »Dušana Poženela« v Laškem. Nastopali so učenci v naj. boljših točkah, ki so jih pripravili v okviru izvenšolske dejavnosti v kulturni dejavnosti in telovadbi. Nastopali so mladi recitatorji, člani literarnega krožka, folklorna skupina, pevci, glasbeniki, skratka bila je prireditev, ki odtehta program prireditve vsakršnega društva v občini — pravzaprav, tako pestrega programa na sekcije razkosana društva v Laškem tudi ustvariti niso kos.

Vrhunec prireditve pa je bil vendarle v trenutku, ko je 14 učencev, ki so bili vseh osem let šolanja na tej šoli odličnjaki, odlikovani s medaljami bratov Ribar. Odličnjaki letnika, ki letos zapuša šolo so: Matko Flander, Gabrijela Skorja, Mineta Hrastelj, Darja Ščulac, Jure in Marko Ratej, Irma Leskovšek, Dora Ožek, Ruža Podbregar, Andrej Lenko, Levin Tkalcič, Dušan Debenak, Jože Klinar in Tomaž Majcen.

Kr.

COŠ ŠTORE

NIKAR IMPROVIZACIJE

ŠIRITEV PROSTORA NUJNO TERJA NOVA SREDSTVA

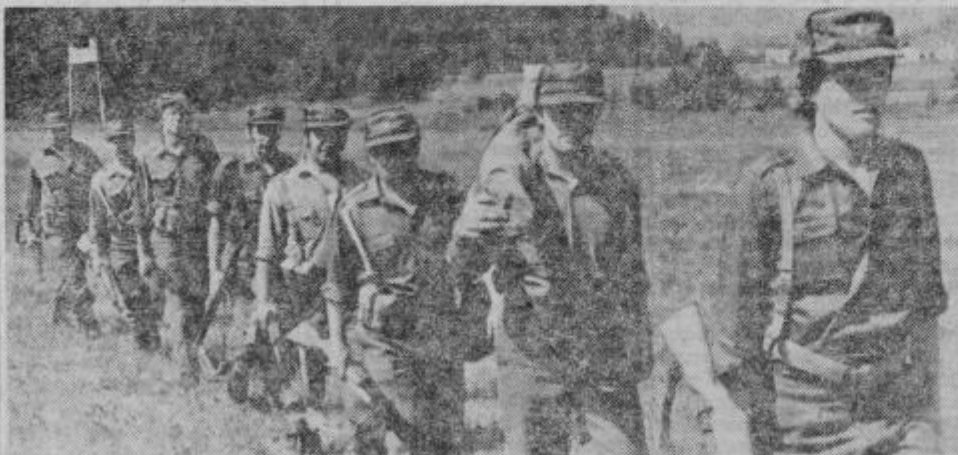
V ponedeljek je bila v Celju seja sveta za vzgojo in izobraževanje pri občinski konferenci SZDL. Osrednja tema pogovora je tekla o celodnevni šoli v Storah. S prvim septembrom letošnjega šolskega leta je namreč osem oddelkov te šole prešlo na celodnevni pouk. Razumljivo je, da v prvem letu ni šlo vse tako gladko kot je bilo zastavljeno. Leto izkušenj pa se izteka in zdaj na šoli mislijo že na prehod petih razredov na celodnevni pouk. To pa ob danih pogojih seveda ne bo možno. Prvi pogoj za nemoteno nadaljevanje te obli-

ke poučevanja je izgradnja jedilnice, za katero so načrti že v izdelavi, tečejo pa tudi pogovori z izvajalcem. Računajo, da bi jedilnica s preko 200 sedeži bila nared že do jeseni. Jedilnica, v kateri bi uvedli samopostrežni način, bi služila tudi kot večnamenski prostor, ki ga zdaj šola nima. Investicija zanj bi po predračunih znašala 219 milijonov starih dinarjev.

Poleg nujne rekonstrukcije kleti in strehe, ob šoli predvsem pogošajo asfaltne površine za športne dejavnosti. Kljub vsem težavam je vsebina dela na šoli zažive-

la in jo zato velja razvijati naprej. Do konca bo treba izpeljati tak projekt celodnevne šole, kot si ga je le-ta zamislila, saj improvizacije na račun otrok in poluka resnično niso možne. Ko gre za vprašanje sredstev bi morda lahko v večji meri priskočila na pomoč Zvezarna Store, tudi republiški Zavod za šolstvo je doslej bolj malo spremljal potek celodnevne šole. Pot od ideje do uresničitve celodnevne šole pa nikakor ni kratka, vendar pa so se na-pori tej šoli že obrestovali.

M. P.



Z zaključno vajo v torek se je končalo nekajdnevno urjenje enot teritorialne obrambe žalske občine v Kokarju. Med prisotnimi so bili tudi pripadniki prostovoljne teritorialne enote, med njimi tudi dekleta. Vse dni so imeli zelo dobro organizirano življenje, ki se je začelo prav po vojaško že v zgodnjih jutranjih urah. Udeleženci so poleg vojaške taktike in spoznavanja orožja poslušali tudi vrsto predavanj z različnih področij, ki sodijo v program urjenja ter vsak dan še nekajminutne informacije, kaj se je novega zgodilo. V taboru je bilo tudi dovolj časnikov, tako da je vsak lahko bil na tekočem z dogodki. Če omenimo še razglasno postajo, pa celo vrsto tranzistorjev, ki so jih prinesli s seboj, potem je bilo za informiranje dobro poskrbljeno. Za drugi dan so pripravili taborni ogenj in ob njem partizanski večer, kjer so poleg teritorialcev nastopili tudi godba na pihala iz Ljube in otroški pevski zbor iz Petrovič. Popoldanski čas so vedno izrabljali za razne športne in rekreacijske aktivnosti. Tudi pri tej skupini je bilo močno prisotno tovarštvo in prijateljsvo ter pomoč na vsakem koraku. Prisotni so pokazali tudi veliko samoiniciativno, tako da je delo resnično lahko potekalo po plans, bilo izpolnjeno in ciljno doseženo. Podrobneje bomo o tej skupini, ki je bila na urjenju, poročali v prihodnji številki NT.

ZSMS CELJE

MLADI O SEBI

KAKŠEN JE NJIHOV PROSTI ČAS

Pred dnevi je bila v Celju 3. seja Občinske konference ZSMS, kjer je tekla beseda o prostem času mladih. Tema tega razgovora mladih je bila več kot zanimiva in aktualna. Kajti na problem neorganiziranega preživljanja prostega časa mladih naletimo v vseh sredinah. Neizpodbitno je dejstvo, da so nekateri mladinici premalo dojemljivi za nekatere pojave, ki se pričelno pojavljajo in razvijajo v njihovi naši sredini.

Mladi so v široki razpravi podali vrsto predlogov, ki

so izražali željo po organiziranem preživljanju prostega časa. Nekaj smernic, ki so se nanašale na ustanovitev mladinskega centra v Celju in nekaj predlogov o odpravljanju škodljivih posledic neorganiziranega prostega časa, je podal sodnik za mladoletnike, magister Ludvik Vidmar.

Iz razprav mladih je bilo razbrati, da si želijo več organiziranih kulturnih in športnih aktivnosti, kulturno-vzgojnih zabav v obliki organiziranih plesov in podobno.

M. P.



BRIGADIRSKA POROKA

Med dvajsetimi pari, ki so v soboto v Celju sklenili zakonsko zvezo, sta bila tudi mlada brigadirja Jelisaveta Bulatovič in Janez Ojsteršek. Oba večkratna brigadirja sta se spoznala v brigadi, se zaljubila in letos ju je pot spet vodila med brigadirje. Tokrat v Bistrico ob Sotli, kjer je Janez komandant brigade Veljka Vlahoviča.

Pred matičnim uradom v Celju so ju razigrani navdušeno pozdravljali mladi brigadirji, ki so skupaj z nekaterimi brigadirji-veterani prisostvovali tudi poročnemu obredu. Tudi njuni poročni pričci sta bila brigadirska veterana — Cveto Pavlinc in Stane Brglez. Pesem mladosti, dela in brigadirskega življenja se je nato nadaljevala v Bistrici ob Sotli, kjer so brigadirji mladoporočca še enkrat poročili po »brigadirsko«. Nataknili so jima železne poročne prstane in ju na poročno potovanje peljali s samokolnico nekaj častnih krogov po prireditvenem prostoru.

Veselemu dogodku so prisostvovali tudi brigadirji-veterani iz Valjeva. Se in še je odmevala pesem ob Bistrici in kasneje še po Podčetrniku in tako bo brez dvoma Jelisaveti iz pobratene Čuprije in Janezu iz Stor ta dogodek ostal v neizbrisnem spominu. Zdaj, v teh dneh, pa sta mladoporočca spet brigadirja, enaka svojim vrstnikom na cesti Maršala Tita.

Jelisaveti in Janezu tudi naše iskrene čestitke!

MATEJA PODJED

**SLOVENSKE KONJICE:
ZA POMOČ MLADIM**

Pred dnevi je bil na pobudo krajevne konference socialistične zveze v Slovenskih Konjicah ustanovni se-stanek društva prijateljev mladine. Na eni izmed zadnjih sej konference so namreč razpravljali tudi o delu z mladimi in skupaj ugotovljali, da je to delo v zadnjem času popolnoma zamrlo. Zato so se odločili, da bodo ustanovili društvo prijateljev mladine in tako z aktivnim delom zapolnili vrzel, ki je nastala predvsem pri delu s pionirskimi organizacijami na šolah.

Na ustanovnem sestanku društva so si člani zadali nekaj osnovnih nalog: dometili so se, da bodo takoj organizirali več akcij skupaj s predšolskimi in šolskimi otroci, obenem pa bodo v svoje društvo poskušali vključiti tudi čimveč občanov. V drugi polovici junija bodo člani društva prijateljev mladine organizirali še enodnevni izlet v naravo z otroci, ki živijo v družinah z nizkimi dohodki in si zato takih izletov ne morejo privoščiti.

IRENA SOLAR

SPREMEMBE V UPRAVNIH ORGANIH

V upravnih organih konjiške občinske skupščine predvidevajo več organizacijskih sprememb, ki so posledica vse novih in novih delovnih nalog posameznih služb in inšpekcij. Predvsem bodo spremembe zadevale dosednji oddelček za gospodarstvo in finance, iz katerega bodo po predlaganem osnutku izločili računovodstvo proračuna, ekonomatske posle skupaj z materialnim knjigovodstvom in blagajno. Oddelček za gospodarstvo bodo tako razbremenili poslov, ki so skupne narave in zadevajo vse upravne organe. Odslej bo ta oddelček združeval le posle gospodarskih in komunalnih zadev, poimenovane kot splošne gospodarske zadeve. Tako bodo občinski organi v bodoče razdeljeni na sedem organizacijskih enot in ne več na pet enot kot poprej, za vse enote pa bo skupna opravila izvrševala strokovna služba, ki bo v svojem sestavu zajemala tudi informacijsko-dokumentacijski center.

D. S.

**STORE: FRANC KAVKA PRI
»INFORMATORJU«**

V uredništvu štorskega Informatorja, ciklostilnega glasila železarjev, ki se je zaradi hitrega in razumljivega posredovanja aktualnih novic, problemov in drugega lepo uveljavilo v kolektivu, je nastala sprememba. Dosedanji urednik Zdravko Ivačić, ki je bil zadnje leto tudi vodja oddelka za informativno in samoupravno dejavnost, je odšel na novo delovno mesto v zreški Comet, njegovo nalogo pa je sprejel član kolektiva Franc Kavka.

MB

LASKO: NI POČITNIC ZA ZK

Junij je sicer že počitniški mesec, a kot vrsto let nazaj je to obdobje izredno delovno. V tem mesecu morajo biti zaključene akcije evidentiranja ljudi v vodstva družbeno političnih organizacij in skupnosti. O tem je bilo govora in sprejeti sklepi na zadnji seji občinskega komiteja OK ZKS Laško.

Na seji so sodelovali člani občinskega političnega aktiva, predsedniki organov komiteja in konference ZK in člani komiteja. O predstojecih nalogah sta poleg sekretarja OK ZK govorila predsednik OK SZDL in občinskega sindikalnega sveta.

Poseben poudarek pa je bil namenjen bližnji razpravi o samoupravnih sporazumih in planih za obdobje 1977-1980 samoupravnih interesnih skupnosti, ki morajo biti zaključene do 20. junija.

F. L.

PREDVOLILNA AKTIVNOST

Predsedstvo Občinske konference SZDL je 3. junija razpravljalo o Poslovniku in akcijskem programu za pripravo volitev v letu 1978 ter sprejelo vrsto sklepov in zadalo krajevno konference in organe konference za posamezna področja nalog.

Na osnovi teh izhodiščnih razprav bodo stekle akcije v delovnih organizacijah, kjer so nosilci predvsem sindikat ter ZK in mladina kakor tudi v krajevnih skupnostih, družbenih organizacijah in društvih. Oceniti morajo dosedanje delo delegatov in delegacij.

F. L.

VRANSKO: BRATSKE SOLE

Pred kratkim se je delegacija osnovne šole iz Vranskega udeležila drugega zboru jugoslovanskih pionirskih zadrug, ki so ga tokrat pripravili v Varaždinu. Poleg učencev osnovne šole Ivan Faručnik Buč iz Vranskega so se srečanja udeležili še predstavniki osnovnih šol iz Cetineja, Bitole, Travnika, Kruševca in seveda Varaždina. Namen takšnih srečanj je, da mladi med seboj izmenjajo izkušnje iz svojega dela na kmetijskem področju, poleg tega pa si ogledajo še nekatere delovne organizacije, ter obiskujejo pomnike narodnoosvobodilne borbe.

Sicer pa moramo zapisati še to, da so vranski pionirji pobrateni z osnovno šolo Laktaši pri Banja Luki. Prav v tem mestu je med vojno živel precej ljudi iz Vranskega in okolice, ki so bili tja izseljeni.

Ob vsem tem pa je najbolj pomembno to, da se na podobnih srečanjih krepi bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, zato ni naključje, da so ob srečanju v Varaždinu podpisali z vsemi šolami tudi listino o pobratanju.

OBMOČJE

PLAKETE DELA

NOVICE IZ LJUBLJANSKE BANKE

NA NEDAVNEM ZBORU MENTORJEV pionirskih hranilnic Ljubljanske banke kot celote; bil je torej jugoslovanski zbor; so prvič podelili mentorjem pionirskih hranilnic Vošnjakove plakete. V podeljevanju teh priznanj je imelo območje celjske podružnice Ljubljanske banke najvidnejše mesto. Tudi zaradi dolgoletne tradicije in doseženih uspehov. Tako so ta priznanja prejeli: Aleksander Iščičnik, upokojeni direktor Celjske mestne hranilnice, Jože Brilej iz Podčetrnika in Jože Znidarič iz Rogatca,

oba ravnatelja osnovnih šol. **TEKOCI RACUNI** — Uvajanje brezgotovinskega poslovanja dobiva tudi na celjskem območju vse več privržencev. Medtem ko je bilo lani pri celjski podružnici Ljubljanske banke okoli 1.100 lastnikov tekočih računov, jih je bilo ob koncu letošnjega aprila že 2.106. Da dobiva plačevanje s čeki vse večjo veljavo in širino, govorijo tudi številke, da so imetniki tekočih računov lani v povprečju na mesec porabili 1,1 čeka, letos pa že šest.

MB

BO CELJE DOBIL NOVO SPOMENIK

SAMOUPRAVLJANJU?

AKADEMSKI SLIKAR ANDREJ AJDIČ PONUJA

V letu pomembnih partijskih jubilejev in jubilejev predsednika Tita, povsod po domovini izkoriščajo to priložnost, da bi se oddolžili na simboličen način prehojeni poti ZK in njenega predsednika. V nekaterih krajih so se odločili za postavitev spomenikov, pa čeprav gre za kopije, v Celje pa je prinesel zamisel o postavitvi spomenika samoupravljanju akademski slikar Andrej Ajdič. Torej bi postavili spomenik, ki bi simboliziral Titovo delo. Kaj je povedal avtor o svoji zamisli:



Ideja je nastala slučajno, kar že več let delam na temo tiska, časopisa, ki je močan medij po svetu. Kot grafik sem časopis tiskal in sem sčasoma prišel do ugotovitve, da je to predmet, ki ima tudi svojo prostornino in ne samo površino. Tako so nastale moje prve skulpture na temo časopisa, ob tem pa sem prišel na zamisel o spomeniku samoupravljanju. V bronu bi bila oblikovana prva samoupravljaljska listina, ki je simbol boljšega kosa kruha. V tej zamisli je upoštevan tudi kruh, čeprav marksško misli, da je to preveč materialistično, preveč banalno. Sam mislim, da kruh sploh ni banalen, saj se vsi borimo za boljši kos, kruha.

Spomenik naj bi bil lociran pred skupščino občine na trgu svobode. Z urejanjem okolja Narodnega doma, ki tudi sam dobiva svojo prvotno zunanjo podobo, je idejna za-

stala v osi glavnega vhoda v Narodni dom. Listina bi bila na travrhah, ki bi jih skrili. Listina bi bila tudi v barvi simbolizirana, saj bi bilo vznožje listine črno, pa rjava in na vrhu svetleče. Vzdrževnost listine naj bi simbolizirala polet ideje samoupravljanja med ljudmi.

Tako pravi avtor zamisli Andrej Ajdič, doma iz Laškega, pa že precej let deluje v Ljubljani in v tujini. Zamisel je podana in iz nje je razvidno, da bo terjala tudi precej družbenih sredstev, saj ne gre samo za spomenik, gre tudi za ureditev okolice. Ta je že bila večkrat načrtovana, spomnimo se samo natečaja za postavitev spomenika Slavku Štandru. Zdaj je pred nami nova ideja. Celje se mora izreči po normalni samoupravni poti za ali proti. Načrt bi samo škodovala, kajti v tem primeru bi bilo ogrožena osnovna zakonitost samoupravljanja. Treba je resnično in temeljito pretehtati realne možnosti in estetske ter funkcionalne kriterije, ki se ponujajo, oziroma so potrebni pri vsakem še najmanjšem postavljenem objektu v javnosti.

Ob tem pa se seveda še ne hote človeku zastavlja vprašanje, ali ne bi postavili najlepši spomenik samoupravljanju z boljšimi samoupravnimi odnosi, ki jih včasih tako pogrešamo pri našem vsakdanjem delu?

Celje, odgovori!
DRAGO MEDVED

stala v osi glavnega vhoda v Narodni dom. Listina bi bila na travrhah, ki bi jih skrili. Listina bi bila tudi v barvi simbolizirana, saj bi bilo vznožje listine črno, pa rjava in na vrhu svetleče. Vzdrževnost listine naj bi simbolizirala polet ideje samoupravljanja med ljudmi.

Tako pravi avtor zamisli Andrej Ajdič, doma iz Laškega, pa že precej let deluje v Ljubljani in v tujini. Zamisel je podana in iz nje je razvidno, da bo terjala tudi precej družbenih sredstev, saj ne gre samo za spomenik, gre tudi za ureditev okolice. Ta je že bila večkrat načrtovana, spomnimo se samo natečaja za postavitev spomenika Slavku Štandru. Zdaj je pred nami nova ideja. Celje se mora izreči po normalni samoupravni poti za ali proti. Načrt bi samo škodovala, kajti v tem primeru bi bilo ogrožena osnovna zakonitost samoupravljanja. Treba je resnično in temeljito pretehtati realne možnosti in estetske ter funkcionalne kriterije, ki se ponujajo, oziroma so potrebni pri vsakem še najmanjšem postavljenem objektu v javnosti.

Ob tem pa se seveda še ne hote človeku zastavlja vprašanje, ali ne bi postavili najlepši spomenik samoupravljanju z boljšimi samoupravnimi odnosi, ki jih včasih tako pogrešamo pri našem vsakdanjem delu?

Celje, odgovori!
DRAGO MEDVED

KONCERT
PEVSKEGA
ZBORA ZREČE

Koncert moškega pevskega zbora Svobode Zreče je bil vedno doživljeno ne samo za občinstvo, ampak tudi za pevce. Koncert je namreč magistrala enoletnega napornega dela, ki naj dokaže, v koliko je zbor napredoval, na katero stopnico se je povzpeli. Nenehne vaj, priprave za tekmovanje v Mariboru, so omogočile, da se je ta 40-članski zbor uvrstil med 20 najboljših slovenskih pevskih zborov. Prav ta uspeh je pripomogel, da je zreški zbor lansko leto gostoval v poobrati občini Kosjerić v Srbiji. Melodije slovenskih pesmi, posebno one s Koroškega, od Zile in Podjune, so navdušile poslušalce.

Ko so zapeli svojo himno »Zreški šmirarj«, je občinstvo v dvorani vstalo in pesem so morali še in še ponavljati. Zborovodja Franci Kovač posveča zboru vso pozornost, saj z njim dela metodično in načrtno po najnovejših dognanjih in psihološko glasbenih testih in ugotovitvah. Predsednik zbora Luban Leskovar pa je živa vez med pevci in delovnim kolektivom Unior Zreče, ki nudi zboru finančno pomoč in ostale možnosti za redno udejstvovanje. Nedeljski samostojni koncert je obsegal narodne, umetne in borbene pesmi.

KONRAD SODIN

SVOBODA IN PŠC

DVOJE UPOV

USPELA KONCERTA V CELJU

Zares je treba priznati, da je Celje mesto lepega petja. Zbori prihajajo sem z določenim spoštovanjem, ker smo bojda zelo kritični. Festival je k temu nedvomno mnogo pripomogel, saj prihajajo zbori od vsepovsod in odhajajo z najboljšimi vtisi, posebej z odličnimi vtisi o lepem petju. Pevskih zborov ni nikoli preveč, gledano s stališča ljudske kulture, a v Celju jih je razmeroma več kot v Ljubljani. Dosežki so več kot zadovoljivi, ponesi so našo pesem širok domovine in preko njenih meja, vedno z zavidičnimi rezultati in to amaterski enako kot mladinski. Kvaliteta pa je največ odvisna od zborovodje: kjer je dober zborovodja, je dober zbor in obratno, kjer ni dobrega zborovodje, zbor ne uspeva. Ponoven dokaz za to trditve je bil koncert dveh zborov v sredo, 8. junija v Narodnem domu.

Predstavila sta se moški zbor »Svoboda« in dekliški zbor Pedagoškega šolskega centra v Celju, oba pod umetniškim vodstvom Vida Marceca. Prvi je zapel 9 pesmi v nemalo presenečenje številnega občinstva. Kot bi se nanovo rodil! Petje je izhajalo iz dobrega piana, zlito in doživeto. Dikcija in drugi elementi lepega petja so bili nazorno podani, seveda so bili prisotni še ostanki prejšnjega ne dovolj sistematičnega dela, a v celoti obetavna struktura za kvalitetno rast zbora. Uvodna Liparjeva

»Partizanovo slovo« je Sepala zlasti v fraziranju, ki je bilo razsekano, ne posebno zlito, a že v naslednjih skladbah je zbor vidno raste. »Miraljeza« ritmično precizno dinamično odtehtana. V »Borila« vsi odtenki dinamike vključno lepega pianissima z zelo dobrim solstvom. Potem tako dinamično dobro podan, Srebotnjakov »Nagele« prav lepo grajen v oblikovanju fraz z dobro izgovorjavo. V pesmi »Samo en cvet« je bil prav posrečen unisono začetek v zlitosti glasov in menkem podajanju. Osnove so torej pravilno zastavljene, pri naraščanju pa se plemenitost glasov porazgubi v rahlo hreščavost, prvi tenorji ponekod ostro izstopajo, a kričavosti ni in dinamična lestvica je vse hvale vredna. Skratka, zbor je preroben in ima pogoje, da postane v doglednem času izvrsten. Omeniti velja še zelo dobre soliste: Vlado Rojc — tenor, Andrej Bremec — bariton in Jože Oštr — bariton, vsi z dobrim mladostnim glasovnim materialom. Koristno bi bilo posredovati jim osnove solopetja, da bi bilo fraziranje bolj izrazito, znokroženo, zbor pa bi pridobil tudi na pestrosti.

Dekliški zbor je dosegel na mladinskem festivalu zlato odličje. Na tem koncertu je svojo kvaliteto potrdil. »Ave regina« renesančnega mojstra Palestrine ni najbolje uspela; intonacijske pomanjkljivosti, neenotnost glasov, prešibki ali itd. Zbor se je ujel v tretji, Simonitičevi »Dopolnil dan je boječino«. Plemenitost zvok, čiste višine so dajale skladbi tisto izraznost, ki je lastna izvrstnim pevskim ansambli. Zahtevna Kodalyjeva »Noč v gorah« je bila na festivalskem nivoju tako v pogledu dinamike kot v izrazu in gradaciji s kratkim zaključnim solom, zelo dobri. »Kurir« je bil najbrže prva izvedba, enoten, izredno doživeti s prepričljivim zaključkom v pianissimu, a nekoliko pomanjkljivo dikcijo v začetku pesmi.

»Konjuh planin« v Gobčevi verziji je uspešna, zlasti po zaslugi muzikalne solistke Sonje Pavlič, ki razpolaga z legim, zdravim sopranom. In tako je slo naprej z občasnimi rahlimi pomanjkljivostmi, a v celoti dinamično bogato, vedno muzikalno podana, zvočno. Načelno bi fraze še bolj izpel, intenzivnejše gradnje stopnjeval, dikcijo še izpilil, a to so krute zahteve, ki narekujejo dirigentu in zboru vedno več vztrajnosti. Študijoznega intenzivnega dela. Po bogati obdaritvi s sopki je Marcen dodal še tri pesmi, od katerih velja posebej omeniti makedonsko »Brala Jana kapnik« s svojim živim ritmom in dinamično izraznostjo. Vid Marcen je razmeroma mlad zborovodja bogatih izkušenj in še manjka, odklikuje ga muzikalnost, inteligenca, privrženost lepe mu zborovskemu petju in velika delavoljnost. On živi z zborom takorekoč noč in dan in to je tisto, kar zbor občuti ter mu vrača s predanostjo. Bistveno je namreč, da diha zbor in umetniški vodja enotno, da zbor sledi svojemu dirigentu na najmanjši gib. Pri šolskih zborih je močna fluktuacija neizbežna tako tudi pri dekliškem PŠC in zavoljo tega ni mogoče pričakovati izrazitega porastu pevske tehnike. A zanesljivo smemo pričakovati, da bo umetniški vodja Marcen raste z izkušnjami in predanostjo v prvovrstnega zborovodjo. Za festivalsko Celje je to pomembno, za prave ljubitelje petja razveseljuje.

EGON KUNE

GOSTOVANJE AMATERJEV IZ PARAČINA

SREČANJE Z ANTIKO

O PREDSTAVI FIGIEREDOVEGA TEKSTA O SOKRATU

V soboto je na odru celjskega gledališča gostovalo Mestno amatersko gledališče iz Paračina, ki je s tem gostovanjem vrnilo obisk A. g. Zelezar iz Štor, s katerim si izmenjujeta predstave že od leta 1972. Med gledališkima skupinama poteka od tedaj redna izmenjava predstav, ki je zaradi svoje izjemnosti vredna primerne pozornosti in podpore. Poleg medsebojne izmenjave strokovnih izkušenj in globljega navezovanja prijateljskih stikov med gledališkima skupinama daje taka izmenjava lahko tudi širše koristi. Predvsem je pomembna kot prispevek k boljšemu medsebojnemu poznavanju med narodi in narodnostmi Jugoslavije, saj je živih stikov med posameznimi kulturami še vedno premalo. (Pod živimi stiki razumem izmenjavo glasbenih in plesnih ansamblov, gledaliških predstav, literarnih večerov, ipd.) Takšno gostovanje pa je tudi redka priložnost, da vse številnejši priseljenci iz bratskih republik lahko doživijo dosežke kulture v svojem jeziku. Tradicionalno sodelovanje med skupinama iz zemljepisno tako oddaljenih krajev pa bo potrebno v prihodnosti opremeniti z novimi oblikami, ki bodo začete stike kakovostno obogatile in že doseženo nadgradile.

Paračinski gledališčniki so se tokrat predstavili z uprizoritvijo Zavajanja atenske mladine brazilskega avtorja Gilmerja Figieredoja. Besedilo govori o sodnem procesu proti Sokratu, ki ga je atenska demokracija 399. pr. n. št. obsodila na smrt zaradi protireligioznega delovanja in zavajanja atenske mladine.

Ob tem zgodovinskem dogodku izpostavlja avtor univerzalno nasprotje med individualno vestjo, katere utemeljitelj je bil Sokrat in religioznimi, državnimi in družbenimi normami, zaradi katerih je bil obsodjen na smrt. Gre skratka za še danes živo nasprotje med slepo zvestobo kakršnimkoli dogmam in samostojnim ustvarjalno-kritičnim razmišljanjem in delovanjem. Nasprotje se sicer konča tragično za Sokrata, a zmagovito za njegov etični individualizem, za moralno, ki je osvobodena vpliva religije in politike. Ob tem idejnem konfliktu, ki poteka v dvogovoru med sodniki in Sokratom (tu avtor upošteva značilnosti znamenitega Sokratovega dialoga v obliki vprašanj in odgovorov, ki naj sogovornika pripeljejo do spoznanja njegove zmote, a tudi do novih spoznanj), naziva avtor še nekaj retrospektivnih prizorov, v katerih naznači Sokratovo mladost, njegov odnos do žene, ljubezni, resnice, ipd.

Režiser Momir Bradić je na tej osnovi ustvaril strogo stilizirano predstavo in s premišljenim izborom izraznih sredstev dosegel primerno vzdušje. Na sceni Aleksandra Portnoja, ki upošteva grško preprostost in likovno čistost ter daje hkrati možnosti funkcionalnih sceničnih sprememb, je ustvaril pregleden niz podob realnega in irealnega. Pri tem si je domiselno pomagal s projekcijo in igro senc v ozadju, s čimer je ustvaril podobe po vzgladu starogrškega vaznega slikarstva. K slogovni celovitosti so prispevali svoje tudi ustrezni kostumi in izbor glasbenih odlomkov.

V igralskem ansamblu je levji delež opravil nosilec glavne vloge, mladi Tomica Džordžević, ki je nenavadno suvereno odigral izjemno zahtevno vlogo, od katere zavisi vtis celote. Transformacija v 50 let starejšega človeka, ki nam ga dočara tako v dikciji kot v gesti, kaže na izjemen talent tega mladega umetnika. Ostali igralci so imeli veliko manj ustvarjalnih možnosti, vseeno pa so te dovolj disciplinirano realizirali.

Gostje iz Paračina so se nam torej predstavili s sporočilno sodobnim delom in izvedbeno dobnano uprizoritvijo, ki spretno združuje posamezne prvine v dovojni izraziti končni vtis.

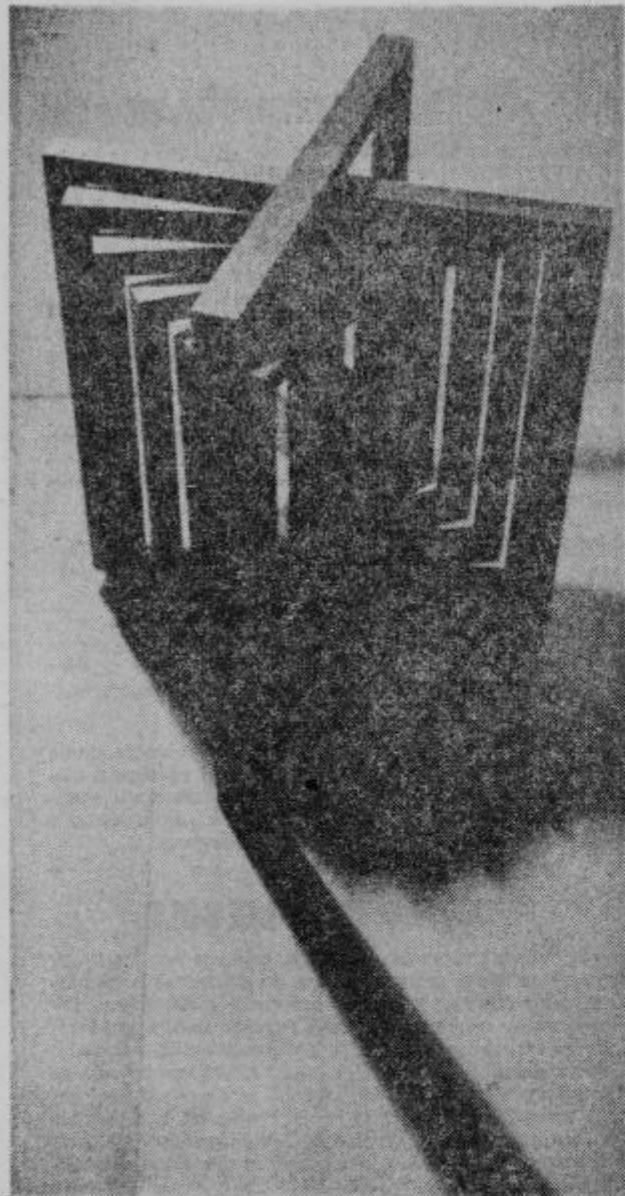
SLAVKO PEZDIR

RAZSTAVA MLADIH
LIKOVNIKOV V
SLOV. KONJICAH

Na dan mladosti so v Slov. Konjicah odprli razstavo likovnih del petih mladih amaterjev, ki se poleg redne zaposlitve še udeležujejo na likovnem področju. Svoja dela so razstavili Franc Rajej, Slavko Slapnik, Jaroslav Germ, Milan Lamovec in Milan Einfalt. Na tej res zanimivi razstavi prevladujejo oljna platna, pa tudi intarzije vzbujajo pozornost. Tu so še akvareli, grafike in fotografije. Razstavljatelj so večinoma delavci, zaposleni v konjskih podjetjih, zato je tudi izbor razstavljenih del prilagojen življenjskemu okolju. To je njihova že druga razstava, ki se razlikuje od prve v tem, da je pestrejša, bolj načrtna in idejno usmerjena.

Izrazno željo po strokovnem izpopolnjevanju so dožnje podpreti kulturne organizacije v kraju ali občini, saj so mladi likovniki vključeni v sekcijo likovnih oblikovalcev. Bodoča naloga je tudi vključiti v organizirano delo vse, ki se zanimajo za to vrsto amaterskega kulturnega udejstvovanja.

SODIN KONRAD



V Mestni galeriji v Ljubljani bo od 6. julija do konca meseca odprta razstava skupine slovenskih likovnih umetnikov pod skupnim naslovom Sodobni likovni trenutek. Posebna komisija je izbrala tudi akademskega kiparja Vasilija Cetkoviča iz Celja in je v ta namen ustvaril dve leseni plastiki, simbol prostorskega odnosa ter gibanja v tem prostoru. Foto: D. MEDVED



ZAVODNJE

NAPOTNIKU V SPOMIN

ČETRTA KOLONIJA MLADIH LIKOVNIKOV OBMOČJA

Zveza prijateljev mladine že četrto organizira likovno kolonijo mladih v Zavodnjah nad Soštanjem, kjer je bil doma in hodil v šolo Ivan Napotnik, velikan v oblikovanju lesa, slovenski kipar, ki ga po krivici še danes premalo poznamo. Vsako leto se zbera v Zavodnjah učenci devetih šol iz velenjske občine pa tudi gostje. Letos so to učenci osnovne šole iz Prebojda in Celja iz osnovne šole Franja Vrunča. Zveza prijateljev mladine vsako leto pripravi razpis za omenjeno srečanje, kjer mladi sodelovanju s svojimi likovnimi pedagogi oblikujejo likovne stvaritve v lesu. Pri tem pomagajo tudi domačini, ki dejajo na voljo o les in gozdni obrat v Soštanju Glin-Nazarje. Vsako leto sodeluje v koloniji tudi kipar samouk, tokrat Peter Jovanovič iz Gorenjske. Njihove plastične ostajajo v Zavodnjah in tako bo nastala z leti zanimiva likovna galerija na prostem.

S časom mislijo kolonijo v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger tudi razširiti na vso Slovenijo. Doslej tega niso storili zaradi tega, ker so se hoteli na osnovi izkušnje dokopati do temeljitega programa dela. Tudi likovni pedagogi si ob vsakoletnih srečanjih v Zavodnjah, pridobivajo potrebne izkušnje.

Likovna dela, ki jih mladi ustvarijo v Zavodnjah so vsako leto razstavljena v osnov-

ni šoli Karla Destovnika v Soštanju pod skupnim imenom Likovni svet otrok.

Sodelovanje mladih v koloniji v Zavodnjah je koristno z več vidikov. Ob tem, da se spoznavajo med seboj, se spoznavajo z novo tehniko dela, povsem svojsko, zahtevno a tudi takšno, ki dopušča fantazijsko razvejane oblike, ki napeljuje po svoji naravi

obliki in strukturi mladega ustvarjalca na določene zakonitosti itd.

Razveseljivo je tudi to, da je likovna kolonija v Zavodnjah deležna tudi širše družbene podpore v občini, saj jo financira občinska kulturna skupnost, z razširjenim programom dela pa pričakujejo pomoč tudi iz republike. DRAGO MEDVED

KAJ GLEDAMO

DERSU UZALA

Dersu Uzala je pravzaprav filmska balada, dovršen spoj filmskega izraza — slike in besede, barv in notranjega doživljanja. Posnela ga je skupno sovjetska in japonska kinematografija, mojstrsko pa ga je režiral Akira Kurosawa. Sporočilo filma je preprosto — rešitev za človeka, njegove najgloblje vrednosti in človečnost je le v naravi, v harmoničnem sožitju, miru, preprostosti in popolnem sližu s naravo. Oficir Aleksejev sreča v sibirskih tajgah lovca Dersu Uzalo, ki v prostornih gozdovih živi sam, sročeni, dober, človeški. Skleneta prijateljstvo in Dersu zna prikazati Aleksejevu vso moč narave, njeno pomirjujočo tiho in čisto, tako različno od hrupa in zmoči civilizacije, njenih vojn in nenehnih sporov. Lovca je utelešenje človeških vrednot, zato ga šoli Aleksejev od sebe. Popelje ga v mesto, kjer bi skupaj živela. A korak v civilizacijo je Dersujev propad. Kot iztrgano drevo ostane brez svojih korenin in njegov propad je boleče nezogiben...

Ceprav je film dolg, morda v nekaterih delih celo monoton, je tako dovršeno pomirjujoč in tudi toliko učinkovit, da gledalca iz temne dvorane preseli naravnost na mesto dogajanja, vzbudi mu hrepenjenje po neskončni lepoti narave, po svetu, kakšen je bil, pa na danes ni več, saj ga je na svojem nezadržnem pohodu uničila civilizacija. To film jasno pove le v uvodu, ko se pripovednik po dolgih letih vrne na mesto, kjer je spoznal Dersuja in ko v prej tako tišem in mirnem gozdu pojejo žage.

Dersu Uzala je filmska mojstrovina, ki jo upravičeno krasi ameriški oskar za najboljši tuji film v letu 1975.

BRANKO STAMEJČIČ

20. SREČANJE GLEDALIŠKIH SKUPIN

PRISTNA RADOŽIVOST

OB PREDSTAVI BURNSOVIH VESELIH BERAČEV

Na jubilejnem zaključnem srečanju amaterskih gledaliških skupin Slovenije v Trbovljah so se prejšnjo sredo predstavili člani Prosvetnega društva Smartno ob Paki, ki so uprizorili Burnsovo pesnitev Veseli berači v priredbi in režiji Bogomira Verasa.

Burnsova pesnitev Veseli berači (iz leta 1785) nudi skupini dovolj možnosti za razposajeno, radoživo in polnokrvno predstavo, kakršnih na slovenskih odrih ni veliko. V pesnitvi nam Burns predstavlja stalne goste revne podeželske krčme, ljudi obeh spolov, ki sodijo na socialno dno in so bolj ali manj skregani z zakonom. Čeprav nimajo nobene družbene moči, saj so takorekoč brez imetja, pa so vendar svobodni in željni preprostega, pijače in ljubezni polnega življenja. Opredeletve za svobodno življenje, brez vpletanja v mreže meščanske dvojne morale in brez želje po brezobzirnem vzpenjanju po družbeni lestevici, se najbolj jasno pokaže v zaključni ariji Ljubezen in svoboda z refrenom: »Vrag naj jase bogataše, svoboda je sveta stvar! Le za mevrce so palače, cerkve, da jih gleda farla«

Nostalgija po preprostem in svobodnem življenju, ki je prisotna tudi v ljudeh našega časa, je gotovo primeren temelj komunikativnosti te uprizoritve. Izvajalcem in gledalcem pomeni zato Burnsova poezija in njeno nedvoumno sporočilo prijeten beg v svet elementarne in polnokrvne svobode, beg iz nenehne pehanja za materialnimi dobrinami in iz utjetosti v vsakodnevne družbene norme. Na teh osnovah je omogočena velika angažiranost igralcev, ki skozi interpretacijo Burnsovega besedila lahko izrazijo tudi del sebe in naše sodobnos.

Uprizoritvi velja očitati vsebinsko in izvedbeno nepotreben spredeleček s pesnitvijo Dva psa, ki se nikakor ne zlije v celoto in zato škoduje učinkovitosti samih Veselih beračev. Sele v gostilni Črna mačka se namreč začne pristno odsko dogajanje, ki mu je režiser Bogomir Veras uspel pričarati dovolj izrazitega pivoškega vzdušja in dramatične dinamike, ki izhaja iz

skrbno uprizorjenih odnosov med osebami. Posebno posrečena je uvedba radovedne podeželske svetohlinke, ki s svojo radovednostjo in moralno vzvišenostjo nad dogajanjem v krčmi primerno zastopa gledalce in jih vpelje v svet osvobodene radoživosti. Na začetku deluje ta kot izrazito pasivno nasprotje razuzdani radoživosti, kot vzvišena opazovalka, ki pa jo svet prvinske svobode vse močneje mami, dokler manifestativno ne prestopi na strani tistih, ki jim je življenje samo dovolj pomembna vrednota.

Na ustrezni sceni in v ustreznih kostumih uspeva igralcem ustvarjati primerno radoživo pivoško razpoloženje, iz katerega izhajajo posamezne izrazite interpretacije življenjskih izpovedi (Veselega vojaka, Soldaške ljubice, Po-

klicnega bedaka, Vdove, itd.). Ustrezen je tudi glasbeno-povsodi delež predstave, ki veliko prispeva k doživljajski celovitosti uprizoritve. Med pomankljivostmi smemo šteti, poleg spornega spredelečka: neizenačen tempo, ki včasih nevarno zastane in se premalo stopnjuje; redke trenutke, v katerih se burkaška razuzdanost preveči čez rob primerne; in zaključni prizor (odhod iz gostilne), ki sledi logičnemu zaključku in je zaradi neizdelanosti malce predolg.

V celoti je predstava dovolj zanimiva in tekoča ter sporočilno sodobna. Posebno vrednost pa ji daje za slovenske razmere prav izjemna radoživost, ki seva tako iz celote, kakor tudi iz mnogih prepričljivo izdelanih detajlov.

SLAVKO PEZDIR

ŠPANIJSKI FOLKLORNI SPEKTAKL BALLET GALLEGO REY DI VIAI

SPEKTAKL GAL

NAJSLAVNEJŠI ŠPANSKI FOLKLORNI SPEKTAKL, KATERI JE PREPOTOVAL CELI SVET SPREMLJAN APLAVDOM IN PUBLIKE IN KRITIKE, A V KONKURENCI NAJBOLJ POZNANIH REVI (RAZPARNIH NA FOLKLORU) JE OSVOJIL NA FESTIVALIH IN TERMOVARIH ETOO... NAČRAN

IZVANREDNI GOSTI
POSOLICILNI NASTOP SKUPINE «TIME»

22. 5. 1977, OB 20 URH
HALA «GOLOVEC»

PRODAJA KART PRI «KOMPA»

Izvršni odbor Kulturne skupnosti občine Celje je na svoji seji dne 23. 5. razpravil o plakatu španskega folklornega spektakla »Ballet Gallego Rey de Vias, ki je napovedoval »Spektakel Gal« dne 22. 5. 1977 ob 20. uri v hali »Golovec«.

Besedilo plakata je bilo objavljeno v nepravilni (spakedrani) slovenščini. Prosimo, da upoštevate naš upravičeni pomislek zoper plakatiranje takih lepakov na javnih mestih. Izvršni odbor KSOC meni, da bi morali mi vsi posvečati več pozornosti pravilni in spoštljivejši uporabi materinega jezika.



750 LET LAŠKEGA - 750 LET LAŠKEGA - 750 LET LAŠKEGA

LAŠKO POSTANE MESTO

1. novembra 1918 so se zbrali v župnijski dvorani v Laškem Slovenci iz trga in okolice in izvolili »Krajevni odbor Narodnega sveta v Laškemu. Načeloval mu je dr. Kruljc, laški dekan, člani pa so bili dr. Kolšek, Konrad Elsbacher, Blaž Zupanc, Ivan Četina, Karel Geselreiter, Stefan Jarec, Emil Plesko, vič in Anton Zdolšek.

»Markt Tuffer« je bil seveda preimenovan in so mu v tistem času rekli »Laški trg«.

V Laškem so ustanovili tudi narodno stražo pod vodstvom oficirjev doma, činov Maks Wudierja in Franca Ferenčaka.

Januarja, leta 1919 je prišel v Laško tudi del varaždinskega pešpolka in za teden dni zasedlo Laško. Sele tokrat se je posvetilo tudi nemščurkim glavam, da je avstroogrške dokončno konec in s hiš so zavibrle slovenske narodne zastave.

Se pred dvema desetletjema je v Laškem za Slovence glasovalo le peščica zaveznih meščanov, kakršnih pet šest, vse ostalo se je štelo za nemščurško.

In iz tistega časa se posebna zanimivost. Vojak Jozo Rabatič iz prej omenjenega polka je nenadoma umrl in grob na laškem pokopališču, označen tudi z njegovim imenom, so po drugi vojni »spremenili« v grob neznanemu vojaku iz prve vojne. Vojak iz prve vojne je bil, ni pa bil neznan in ni umrl med vojno ampak po njej.

Kot povsod, tako je tudi v Laškem meščanska demokracija razvnela strankarske boje. Laški trg je bil spremenjen in se je na kratko imenoval samo Laško.

Zanimivi so podatki o prvih volitvah, ki so bile po 1. svetovni vojni in sicer v ustavodajno skupščino 20. XI. 1920. Slovenska



ka ljudska stranka je dobila 205 glasov, Narodno-socialistična 10, Jugoslovanska demokratska stranka 78, Jug. socialna demokratska stranka 230 glasov, Samostojna kmetijska stranka 6, Komunistična stranka Jugoslavije (KPJ) pa 28 glasov.

Ce so se v Avstroogrski vse družbene institucije, kot so društva, hranilnica, bile za Slovence posebej in za Nemce tudi posebej, se je zdaj v strankarskem preverjanju rodila enake dvojnosti. Liberalci so ustanovili »Sokolos, klerikal.« »Orlas« obojni so imeli svoje hranilnice, svoje društvene prostore. Dvojnosti ni bilo v šoli in galskem društvu, kjer pa se je znotraj bil boj za vodilno vlogo v društvu.

Laško je kot sodni okraj pripadalo celjskemu političnemu okraju in je leta 1924 dobilo okrajno glavarstvo. Po razdelitvi na mariborsko in ljubljansko oblast pa je laški okraj (po vidovdanski ustavi) pripadaj ljubljanskemu področju.

V ilustracijo današnjem negotovanju okoli zdravstvene službe je imelo Laško takrat za ves okoliš le enega zdravnika, dr. Antona Cedeta, ki se je ukvarjal še z zdraviliškimi gosti imel hude epidemije na skrbi kot so bile črne koeze, trebušni tifus in griže.

V letu 1927, ko je poteklo 700 let, odkar je bilo Laško prvič omenjeno kot trg je laški župan dr. Roš predlagal, da bi Laško postalo mesto. Res je kralj Aleksander I. dne 17. julija 1927 podpisal ukaz, s katerim se trg Laško proglašajo za mesto.

Da bi bilo mesto vredno svojega naslova so takrat začeli izvajati razna javna dela. Vodovod je bil ena velikih akcij, saj se je Laško z vodo iz Rimskih Toplic otreslo vodnjakov, čestih virov okužb. Druga velika zadeva je bila asfaltiranje glavne ulice, kar je bilo takrat v državi redkost. In iz tistega časa je tudi sedanji, hudo obremenjeni in problematični laški most, svoje dni najljepši nad tokom Savinje.



ODMEV NA ZAKAJ TAKO?

V zvezi s kritikami v lokalnem časopisu, ki se nanašajo na odnos osebja očesnega oddelka do bolnikov Vas obveščam, da sem sklical sestanek delovnih ljudi naše enote, na katerem smo ugotovili

sledeče zaključke, ki Vam jih posredujem:

Tov. Z. S. je želel nabaviti očala, čeprav očala za starovidne prvenstveno naročamo v popoldanske ordinacije. Nekako mu je uspelo priti do številke 24, ki pride normalno na vrsto okrog 13. ure, zato je izjava vratarja pri dvigalu, da bo pregledan ob 11. uri, neodgovorna in nemerodajna. Če bi Z. S. počakal do 13. ure, bi bil pregledan, čeprav mimo rednega vrstnega reda. Ker pa je demonstrativno zahteval nazaj zdravstveno knjižico, ni seveda opravil ničesar. Sestra v ambulanti kliče po številnem vrstnem redu z izjemo šolarjev, katerim damo prednost, da ne izostanejo preveč časa od pouka.

Tov. Z. S. si je torej sam določil datum in uro okulističnega pregleda. Morda mu ni znano,

da so v Celju le trije specialisti, ki so lani opravili preko 30.000 pregledov, čeprav bi jih v normalnih pogojih v rednem delovnem času lahko opravili le 10.000? Ravno zato, da upravičenci do optičnih pripomočkov ne bi trčili časa, jih naročamo v popoldanskem času. Le na ta način je možno obdržati čakalno dobo v razumnih mejah 2 mesecev. Ker se Z. S. ni držal ustaljenega reda, ampak je hotel mimo njega uveljavljati svoje pravice, je ostal praznih rok, vendar brez krivde zdravstvenega osebja.

Tov. Z. S. osebno napada v članku Miro Iskrač, ki je oddelčni administrator in ki 28. aprila ni imela niti z njim, niti z ostalimi bolniki tistega dne nobenega opravka, stika. Spor med tov. Z. S. se je namreč zgodil s sestro Vilmo Stropnik. Kritika

javnega delavca za nekaj, kar ni naredil, se imenuje kleveta, za katero se tudi kazensko odgovarja! Menimo, da je bila dolžnost prizadetega tov. Z. S., da bi se natančneje pozanimal in obvestil nadrejene osebe o incidentu, preden se je odločil, da nas napade v javnih občilih. Sprejemamo kritiko, vendar konstruktivno!

Zaključno se to: k nam prihajajo bolniki iz Ljubljane, Radovljice, Kranja, Murske Sobote itd. Če bi bilo osebje očesnega oddelka »Splošne bolnišnice v Celju« do bolnikov zares tako nepozorno, arogantno in cinično, kot nas poskuša zigosati tov. Z. S. v svojem članku »Zakaj tako?«, verjetno ti bolniki ne bi hodili k nam na zdravljenje. Zakaj torej tako?

Predstojnik oddelka prim. dr. S. JURKO

KRAJEVNI PRAZNIK GOTOVELJ

Prvič v zgodovini praznujejo Gotoveljčani svoj krajevni praznik. Proslave in svečanosti se bodo vrstile ves teden od 19. do 26. junija, osrednja slovesnost pa bo 22. junija pri Joštovi zidnici v Gradišču nad Gotoveljami. Na ta dan je namreč okrožni komite KP za Celje, ki ga je vodil Franjo Vrnunč sklenil, da prestavi svoj sedež iz Joštovega mlina v Medlogu v Gotovlje. Zaradi velike oddaljenosti zidnice pa so organizirali tudi javko v sedanji osnovni šoli.

Na proslavljanje so se dolgo in temeljito pripravili. Stavili so poseben odbor, ki so ga sestavljali predstavniki vseh društev in družbenopolitičnih organizacij v kraju, akcije pa je usklajevala krajevna skupnost. Ob tej priložnosti so se končno odločili urediti okolico spomenika NOB, ki je vrsto let kazila podoba vasi. Okoli spomenika pravkar urejajo zelenice in poti, središče vasi pa bodo asfaltirali. Za to potreben denar so prispevali krajanj, del pa seveda krajevna skupnost. Celotno središče vasi je dobilo tudi kanalizacijo.

KRISTJAN MARKOVIČ

VOJNIK: USPELA REVILJA

Prostovoljno gasilsko društvo Vojnik je pripravilo zelo uspešno III. revijo narodno-zabavnih ansamblov. Tako je v soboto zvečer na prijetnem prostoru pred gasilskim domom dolgo v noč odmevala prijetna domača glasba, katero imajo ljudje še vedno radi, saj so to potrdili tudi z obiskom. Prostor, kjer je bila revija, je bil namreč popolnoma poln.

Za uvod so se predstavili domači pevci, člani moškega pevskega zbora »France Prešerna« pod vodstvom Toneta Volacka. Med ansambli pa so nastopili Komet iz Zreč, Fantje štirih vasi, Trio Franca Podvratnika, brata Zeme, Savinjski kvintet, bratje Sentočnik iz Socke, Celjski instrumentalni kvintet, kvartet Frankolovčani, Veseli Libojčani in domači trio Francija Zemeta s kvartetom Fantje iz Celja. Program je bil pester, vendar bo treba v bodoče napraviti določene korekture, da bo prireditve še na boljši kvalitetni ravni, saj to navsezadnje obiskovalci tudi pričakujejo. Tretja revija v Vojniku je še enkrat potrdila, da je zanimanje za narodno pesem, zato je treba tekmene oblike sodelovanja in nastopanja gojiti ter utrjevati. Lep primer je tudi utrditve sodelovanja med domačim PGD Vojnik in Svobodo iz Liboj, do katerega je prišlo prav na tej reviji. Pokrovitelj III. revije je bilo Gostinsko podjetje Celje, TOZD Ojstrica.

ANDRAŽ NAD POLZELO: REFERENDUM USPEL

Minulo nedeljo so se občani Krajevne skupnosti Andraž nad Polzele odločali o krajevnem samoprispevku za izgradnjo krajevnih cest. Čeprav je bila udeležba na voliščih 79 odstotna, se je za plačevanje samoprispevka odločilo 68,5 odstotka občanov. Samoprispevek bodo plačevali pet let, zbral pa bodo 800 tisoč din. S tem denarjem nameravajo v naslednjih petih letih asfaltirati okoli 5 km krajevnih cest. Leta 1977 bodo asfaltirali cesto v zaselek Hotunje, 1978 na Lovče, 1979 del Dobriča, ki še nima asfaltne prevleke, 1980 v Jajče in 1981 leta v Sevnici.

Stopnje po katerih bodo plačevali pa so naslednje: zaposleni bodo plačevali 1,5 odstotka od neto osebnega dohodka, kmetje 10 odstotkov od katastrskega dohodka (od posekane lega se ne upošteva), obrtniki 1,5 odstotka od dohodka in upokojnenci 1 odstotek, če mesečna pokojnina znaša več kot 2 tisoč din.

SMIHEL: GLASBENI POSVET

Odbor za glasbeno dejavnost pri zvezi kulturnih organizacij Slovenije prireja v soboto v Šmihelu nad Mozirjem posvet o poteku in dosežkih letošnjega 12. mladinskega pevskega festivala v Celju. Po uvodnem govoru predsednika ZKO Slovenije Jožeta Humra, bo o idejno političnem vrednotenju festivala govoril Emil Rojc. Organizacijsko poročilo bo podal Jurče Vreže, Egon Kunej pa bo podal kritično analizo sodelujočih na festivalu. Sledila bosta dva referata in sicer bosta Branko Rajšter in Marjan Gabrijelčič govorila o vsebinskih smernicah festivala v bodoče, torej o vsebinski in programski politiki. Na posvetu bodo sodelovali člani zvezne in mednarodne glasbene žirije, predstavniki festivala, predstavniki zavoda za šolstvo SRS ter zborovodje.

D. M.

NAS KRAJ

PREBOLD: ORIENTACIJSKA LIGA

Po programu žalske občanske lige v planinski orientaciji je bilo minulo nedeljo že tretje orientacijsko tekmovanje, ki ga je tudi tokrat organiziral meddruštveni odbor savinjskih planinskih društev pod pokroviteljstvom občinske telesnokulturne skupnosti.

Letos so prvo takšno tekmovanje pripravili planinci iz Polzele, drugo planinci iz Zalca, zadnje, tretje, pa planinci iz Prebolca.

Na startu pri osnovni šoli v Preboldu je bilo veliko ekip, največ pionirskih. Vsi tekmovalci so morali premagati pot do planinskega doma v Marija Reki, ki pa je bila glede na starostne skupine udeležencev različna.

Med šestnajstimi ekipami pionirjev so prvi dve mesti zasedli planinci iz Prebolca, tretje pa pionirji iz Zabukovice. Enak vrstni red je bil tudi pri planincih. Pri članih so zmagali preboldski planinci pred ekipo Jamarškega kluba Crni galeb in planinci iz Zabukovice. V skupnem seštevku točk vodijo jamarji iz Prebolca.

DARKO NARAGLAV

KOZJE: KOLESARSKI IZPITI

Na osnovni šoli Kozje imamo prometni krožek. V njem smo se pripravljali skozi vse leto na kolesarske izpite.

Ze na teoretičnem delu je padlo nekaj učencev, potem pa je bila še praktična vožnja.

Naslednji dan smo zvedeli, da je izpit uspešno opravilo sedemnajst učencev. Tisti pa, ki ga niso opravili, bodo lahko pokazali svoje znanje o prometnih predpisih čez teden dni na drugi progi v Kozjem.

DEJAN KRESNIK

LASKO: OBISK V VOJASKI GIMNAZIJI

Komisija za pridobivanje in vključevanje mladine v vojaške šole je organizirala strokovno ekskurzijo za šestolce in sedmošolce v Ljubljano. Lani je OK ZSMS Laško zasedla 3. mesto v tekmovanju za Odlitje 22. december v Sloveniji in nagradno potovanje v Zagreb preusmerila v Ljubljano.

Iz vseh treh centralnih osnovnih šol si je 60 učenec in učencev ogledalo najprej kasarno in se pogovarjalo z vojaki in predstavniki iz leta, nato pa še obiskalo vojaško gimnazijo »Stane Rozman« v Ljubljani.

Navdušenje obiskovalcev, ki so si ogledali najmodernejšo urejeno šolo, je bilo nepopisno. Najbrž bi morali ob prihodnjih ekskurzijah povabiti še starše otrok, ki so zainteresirani za izobraževanje na vojaških šolah.

F. LAPORNIK

UPOKOJENCI NA OBISKU

Minuli petek so se spet zbrali v HP Pivovarne Laško upokojnenci te delovne organizacije.

Presenetila jih je opremljenost nove polnilne linije na nekdanjih travnatih površinah nogometnega igrišča. Ti prostori so sedaj urejeni in opremljeni s celotnim strojnimi parkom polnilnih linij za steklenice in kovinske sode. Presenetila jih je tudi oprema v kletih in vsako primerjanje z nekdanjimi delovnimi stroji, vlogo in mrazom bi bilo težko. Tudi za delavca, ki je zapustil delovno organizacijo pred morda dvema leti, je bil ogled nekaj posebnega.

F. LAPORNIK

V LASKI OBČINI UCENCI RADI BEREJO

Dne 9. junija so na Aškerčevem domu pri Rimskih Toplicah podelili bralne značke učencem vseh osnovnih šol laške občine. Da so tam res pridni bralci, pričča podatek, da je bralno značko prejelo kar 751 učencev, od tega iz osnovne šole Laško in njenih podružnic 361, iz Rače 242 in iz Rimskih Toplic 148. Seveda niso mogli priti po značke vsi učenci, ampak so se zbrali le predstavniki razredov iz vse občine.

Na Aškerčevini so pripravili učenci prijeten kulturni program s folkloro, recitacijami in petjem. Med mnogimi

učenci je bil snikov Zelj z brala da bo drugo

Ze do ko domu pitne težav, na pr izvede rem je da bo stil. S novale Polzele Zak mi v a na Pol

Lova ob Pa Skorna pouka, dati. P ga šte to stav prvi okrepn jati. Ce Solo, moraje nu. Te

Met te dni proste nujna. trgovitovo t Upajm kot je

Ve Braslo liko d vinje so se

V kmeti faltar napelj dela prispe vedbo odličn so bi lovice tjur i Ob tudi i števec po ol veđji.

V Sentj preur tijsko 900 n vorič sami, hovin KS i preus dveh Pr razve čel n ureje vali. Štork naseš šija, na r

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

- 1 delovno mesto MANIPULANTA
- 2 delovni mesti ODPRAVNIKA (od tega 1 DM v eksp. Zalec)
- 1 delovno mesto PKV DELAVCA tehnične stroke — varnostnik
- 1 delovno mesto GLAVNEGA KUJARJA — vodja referata družbene prehrane
- 1 delovno mesto REFERENTA v agenciji
- 1 delovno mesto REFERENTA za kratkoročno kreditiranje
- 3 delovna mesta REFERENTA za potrošniško kreditiranje občanov
- 1 delovno mesto REFERENTA za nakazila v plačilnem prometu s tujino
- 1 delovno mesto KREDITNEGA REFERENTA za obratna sredstva
- 1 delovno mesto RAČUNOVODJE — vodja oddelka knjigovodstva delovne skupnosti

Izbrani kandidati bodo sklenili medsebojno razmerje za nedoločen čas, razen za delovno mesto pod točko 6., kjer se medsebojno razmerje sklene za določen čas.

Za vsa delovna mesta velja 2-mesečno poskusno delo.

POGOJI:

- Zaporedna številka 1.:
— dokončana osemletka
— do 1 leta delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 2.:
— končana 2-letna administrativna šola ali dekončana dva letnika ESS ali UAS ali končana šola — poklicne trgovske smeri
— 3 leta delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 3.:
— dokončana osemletka
— do 1 leta ustreznih delovnih izkušenj
— odslužen vojaški rok
— da ni starejši od 40 let
— moralno politične kvalitete
- Zaporedna številka 4.:
— visoka kvalifikacija ustreznih smeri
— 3 leta delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 5.:
— ESS ali UAS ali SKS ali gimnazija z zaključnim izpitom
— 3 leta delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 6. in 8.:
— ESS ali UAS ali gimnazija z zaključnim izpitom
— 2 leti delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 7.:
— ESS ali UAS ali SKS ali gimnazija z zaključnim izpitom
— 2 leti delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 9.:
— končana višja šola ekonomske ali pravne smeri
— 3 leta delovnih izkušenj
- Zaporedna številka 10.:
— končana višja šola ekonomske ali pravne smeri
— 4 leta delovnih izkušenj

Vse kandidate, ki izpolnjujejo pogoje razpisa vabimo, da vložijo svoje vloge v roku 15 dni od objave razpisa v kadrovski službi Ljubljanske banke podružnice Celje, Vodnikova 2.

ter redikimi gosti pa
sor Anton Aškerc, pe-
na za nadaljnje delo
je odločitev laške šole,
uspešni bralci vsako
po nagrado.

JOŽE LIPNIK

ELA: DOM ANCEV BREZ JODE

ga torka dalje pa vse
tega tedna so bili v
pev na Polzeli brez
je povzročilo precej
rali celo perilo voziti
m. Zanimivo bi bilo
odstvo doma, v kate-
oskrbovancev, o tem,
njakalo, ni nihče obve-
bili brez nje tudi sta-
tečih stanovanjih na
dneh nastali proble-
manjkanjem pitne vode
jasno.

J. V.

NO OB PAKI: LOVSKI DOM

»Ojtkas v Smartnem
la šolsko poslopje v
šoli že nekaj let ni
poslopje začelo propa-
mili zaradi premajhne-
Lovska družina bo
ila in jo spremenila v
a. Da bo v njem tudi
i treba posebej ome-

pozneje znova odprti
dobi sklenjeno, da jo
niti prvotnemu name-
rav!

ZORKO KOTNIK

SELITEV

mfakturno trgovino so
e dosedanjih v lastne
teh prostorov je bila
di zunanji videz nove
kupan in bo prav go-
privabljaj več kupcev.
bira blaga poslej večja

ZORKO KOTNIK

ENCE: MLADI ELALI

učencev osnovne šole
tulo soboto imelo ve-
jo. Čistili so breg Sa-
do Sempetra. Akcije
di učitelji.

T. TAVČAR

BENTJURJA

evi strani ceste proti
o pred nedavnim as-
napeljali telefonsko
nalci soseske so za ta
sko prizadevnost in
% sredstev za iz-
l. Gradbeni odbor je
voje delo, prav zato
hitro opravljena. Po-
e prispevala KS Sen-

razširjena je bila
leka na cesti od Bo-
e, po kateri poteka
ceste Slovenike vse
E. R.

★
e, ki spada v KS —
so se vaščani lotili
od odcapa pod kme-
si v dolžini približno
vaščanov se je dogo-
dobrišen del opravili
o razmerje med nji-
sredstvi in sredstvi
Traso ceste so tudi
ne bo treba zgraditi
Bezovski potok.
ovja in okolice so se
je par storkelj pri-
stavbe kmetijske šole
v katerem samica že
traj posebnost, saj se
ni nikoli niso stalno
ljudmi se rahlo šu-
nerjetno tudi vplivalo
E. R.



V PASJIH DNEH ZA ZIMO

Smučarski klub Braslovce je minulo soboto pripravil delovno akcijo pri gradnji nove 70-metrskc smučarske skakalnice. Vabilu za akcijo so se odzvali tudi mladinci iz Agro-tehnikc Ljubljana, Tovarne nogavic Polzela, Tekstilne tovarne Prebold in domačini. Skupno je delalo 45 mladincev in to na zaletišču in na mostu skakalnice. Po uspešni sobotni akciji so se mladi dogovorili, da se v soboto zopet vidijo. Na sliki: skupina mladincev na delovni akciji.

Tekst in foto: T. Tavčar

PO TEKMI LOTO : STOP

KAVALIRSKI PORAZ

ŽOGOBRČARSKA PREDSTAVA JE NAVDUŠILA



Za konec pa še prijateljski skupinski posnetek. Nekateri na sliki od leve proti desni: urednik Stopa Edi Hrausky, peti pravdač Lado Jakše, zraven predsednik skupščine občine Velenje Nestl Zgank, deveti slavni konjenik (zdaj začasni nogometas) Miro Cerar, trinajsti odlični vratar Janez Škof, za njim Dare Hering in Boris Cavazza, potem Janko Ropret, dvaindvajseti Ivo Mojzer, ob njem Janez Hočevnar-Rifle pa Alfi Nipič in Edvin Fliser, pred Mojzerjem še športni novinar Tugo Klasinc in še bolj pod njim televizijski napovedovalec Rado Casl... Iz naše redakcije pa ni nihče nastopil, ker imamo premalo »zvenečae«
imena...
Foto: Lojze Ojsteršek

Zenski spol močnejši od moškega, bi lahko zapisali za prijateljsko nogometno tekmo med žensko ekipo LO. TO ter skupino, ki jo je sestavil STOP. Vendar ta premoč je samo malenkostna in nekateri iz poraženega tabora celo pravijo, da bi sicer lahko zmagali, vendar so po stari slovenski šegi bili rajše dobri kavalirji (kasneje so nekateri bili tudi kravaljarji, upravičeno!). Iz zmagovalnega tabora pa smo izbrskali zanesljivo izjavo, da bi lahko višje zmagale, samo so bili fantje v nasprotni ekipi tako fejsi, da si tega niso zaslužili.

Kakorkoli že, v soboto popoldne je bilo na stadionu ob velenjskem jezeru tako, kot da bi igrali dve ekipi v prvi zvezni ligi, saj se je na prijetni šou partiji zbralo kar 3500 gledalcev, ki so bili s predstavo zadovoljni. Hudo domišneži so rekli, da bi morali tudi v našo prvo zvezno ligo med ekipe urediti po vsaj enega igralca iz igralnih vrst (gledališče, film itd.), saj bi imeli vsaj kaj videti... Naši sta pravice nogometasji so sicer tudi igralci, vendar se jim ne moreš kaj dosti smejeti, če pa se jim že, se kiso... No, tem igralcem ob velenjskem jezeru pa so se lahko nasme-

jali od srca in še kakšno dobro nogometno potezo za poobedeke so videli. Ojjubljeni začetni udarec ni izvedel predsednik Izvršnega sveta občine Velenje ing. Franjo Kljun, ker je odpotoval v Nemčijo. Pa menda ne na pregovore o nastopanju za njihovo profesionalno ligo... Tekma je sicer s tem izgubila na svoji uradnosti, ne pa tudi kasnejši privlačnosti. Dekleta so dobro abarantala z žogo, naši pa so jih hoteli s hitrimi menjavami zbegati. Menjave pa so bile plod pomanjkanja kondicije, velike vročine in — žeje! No, kljub temu se je vse dobro končalo in marsikdo je rekel, kako bi bilo lepo, če bi takšne tekme bile stalne. Bi vsaj uživali! V Stopovi ekipi je bilo tudi nekaj izrazitih talentov, kot Janez Škof, ki je pokazal nekaj izjemnih bravur med tremi »stangami«. V ekipi je bilo precej pevcev (Mojzer, Fliser, Nipič, Ropret, Koren, Bončina), ki so s petjem poskušali vzpeljati nasprotnice, da bi potem lahko igralci dali gol. V začetku je ta sistem še nekako držal, potem pa so ga nasprotnice odkrile in so rekle, naj rajše to delajo po tekmi... Oni, ki se učijo vloge, so poslušali z recitiranjem

romantičnih stihov, učinek pa je bil isti, kot pri prvih... Dekleta so namreč vso stvar vzela zelo zares, saj se jim je nenazadnje šlo tudi za ugled (ena najboljših ekip v Jugoslaviji!) Pravdač je bil bivši mednarodni sodnik Lado Jakše, ki ni poznal milosti, kar je za tako pomembno srečanje tudi prav, kajti v obratnem primeru bi se lahko srečanje izrodilo. Med tekmo so imeli največ dela tisti, ki so odpirali steklenice, saj so Stopovci bili po nekaj korakih na zeleni površini kot posušene gobe...

Tekmo so odločile enajstmetrovke, kjer so več priselnosti za reševanje težav. nega položaja pokazale izkušenejše gostje. Fantje pa so se izgovarjali, da niso imeli ustreznih skupnih nekajtedenskih priprav, da so nekajkrat zamenjali trenerja, da še dolgo ne igrajo skupaj in so neigrani, skratka našli so cel spet opravičljivih vzrokov, med katerimi so bili tudi nizki honorarji... Kakorkoli že, 3500 gledalcev je resnično preživelo lepo sobotno popoldne v tekmi, ki je zaradi zasedbe navdušila. Brez dvoma bi takšnih srečanj moralo biti še več.

TONE VRABL

MALA ANKETA

PRVO RAZPOTJE

Ob dnevu šole v Rimskih Toplicah so razdelili priznanja najboljšim pri učenju in izvenšolskih dejavnostih. Letos bera odličnjakov absolventov ni bila velika kot prejšnja leta. Ta čast, da je bila vseh osem let odlična, je pripadla Ireni Martinškovi.

Pred prireditvijo, ki so jo pripravili učenci pod vodstvom svojih mentorjev, je stekel klepet z nekaterimi, ki so se znašli na prvem razpotju. Kam?

MILAN CVEK. Dosegel je dober uspeh. Navdušil se je za strojništvo, zato bo šel na srednjo tehnično šolo v Celje in morda pozneje tudi naprej na višjo. Milanov oče je rudar in je gotovo vesel, da bo sin segel po lažjem kosu kruha. Za tehniko se je Milan odločil sam. Veseli ga pač... Ne ve, ali bo dobil štipendijo.



DARINKA CVEK. Z Milanom je v sorodstvu, sicer pa odličnjakinja. Odkar je stopila v šolo in zaverovano poslušala tovarišice, ve, da bo učiteljica. Zato se je odločila, da bo šla na pedagoško gimnazijo in se bo kasneje odločila za višjo pedagoško, da bi bila predmetna učiteljica. Štipendijo bi potrebovala.



MIHAELA BRLEC je prav dobra, sicer pa naša »stara«
znanka. Pogosto se je oglasila z dopisi tudi v Novem tedniku. Je že nekaj let aktivna članica novinarskega krožka. Mihaela tudi ne pomišlja. Vpisala se bo na gimnazijo, pozneje pa na fakulteto za novinarstvo. Pri njih imajo pet otrok, zato se štipendije ne bi branili.



BOJAN OJSTERŠEK je prav dober. Vpisal se bo na ekonomsko srednjo šolo. Razlogov za to ima več. Pravi, da nima katerega izrazitega talenta. Da mu je delo, ki ga obsega poklic ekonomskega tehnika, všeč, da ga nekoliko pozna. Da bi lahko dobil delo bližje doma, tudi to je navedel za razlog svoje odločitve. Pač praktičen fant.



ANICA STOPINSEK, dobra učenka, se je odločila za poklic medicinske sestre. Njen sorodnik dela v tem poklicu, no, pa tudi sicer ji je bil ta poklic vselej všeč. Ko bo končala medicinsko šolo, bi se rada posvetila negi otrok, bodisi v bolnišnici, bodisi kot patronažna sestra. Od kod ta smisel? Pet bratov in sester ima in je mlajšim že bila negovalka.



Na prireditvi smo zvedeli kaj vse so na tej šoli naredili. Navdušeno sta bila pozdravljena tudi operni pevci LADKO KOROŠEC in pisateljica PAVLA ROVANOVA. In še razstavo svojih izdelkov, od risb, ročnih del do strojkov so nam pokazali. Naših pet sogovornikov in njihovih vrstniki iz osme se bodo razkropili. Življenju naproti.
J. Kr.

KMET KARL JUHART

Z DELOM DO ZASLUŽKA

TUDI DELEGAT V REPUBLIŠKI SKUPŠČINI

Čeprav se je rodil kot sin mizarja in se je pozneje tega poklica tudi sam izučil, je Karla Juharta kmečko delo vedno veselilo. Priložnost se mu je ponudila takrat, ko mu mizarstvo delo ni nosilo niti toliko zaslužka, kolikor ga je rabila njegova družina za normalno prehrano. Tako se je odločil, da bo postal kmet. Kupil si je majhno hišico in nekaj zemlje v Tepanju ter s pridnimi rokami postavil hlev, vanj pa deset glav živine. Postal je kmet.

»V začetku je bilo težko,« pripoveduje Karl Juhart. »Nisem imel nobenih strojev, za vsako delo sem moral poprijeti z golimi rokami. Seveda pa mi delo, čeprav je bilo zelo trdo, ni prineslo željenega zaslužka. Tako nekako je bilo do leta 1972, ko je prišel moj mlajši sin od vojakov...«

Juhartov oče je tedaj posedel za mizo svojo ženo, mlajšega sina in snaho ter zahteval, naj se skupaj z njim odločijo, kako in kaj bodo delali v bodoče. Predvsem je želel sinovo odločitev o tem, ali bo ostal doma na kmetiji, ali bo nadaljeval z delom v konjiški

tovarni. Od te odločitve je bilo namreč odvisno, ali bo ostala Juhartova kmetija takšna kot je, ali pa sodobna, specializirana kmetija. Karlov mlajši sin se je tedaj odločil, da bo ostal doma na kmetiji.

»Tako, ko mi je sin povedal, da bo ostal doma, sem odšel v kmetijsko zadrugo v Konjice in tam prosil za nasvet in finančno pomoč. Želel sem specializirati svojo kmetijo, vendar sem za to potreboval veliko denarja. V zadrugi sem našel na veliko razumevanje in kmalu sem dobil njihov kredit za nakup kmetijskih strojev, živine in za obnovitev gospodarskega posloplja.«

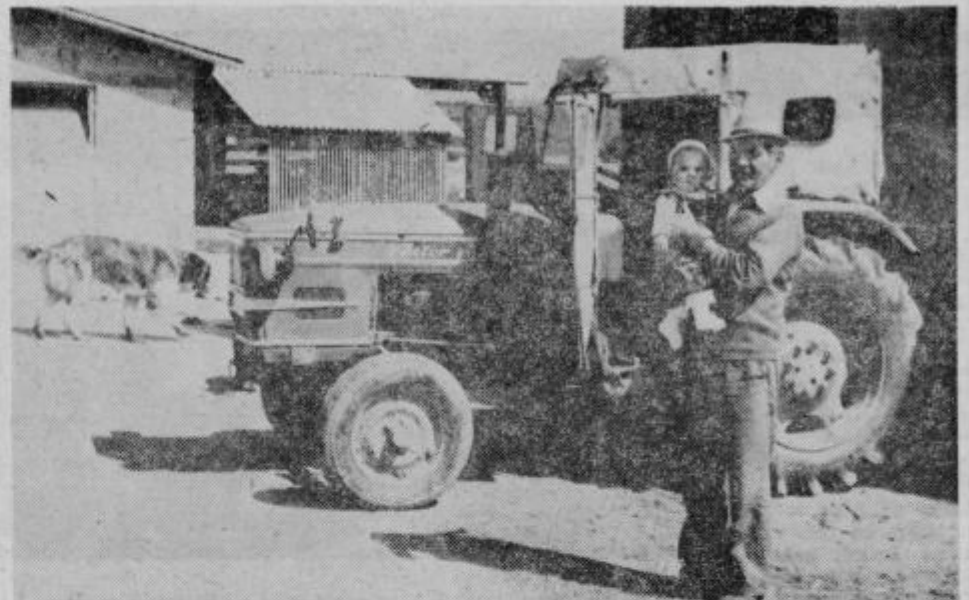
Karl Juhart je z desetimi milijoni zadrugnega kredita postavil popolnoma nov hlev, ki ga je napolnil s živino, potem pa si je kupil še traktor, nakladalko, obračalnik, molzni stroj... Delo je postalo nenadoma veliko lažje, zaslužek pa se je iz dneva v dan večal. Juhartova družina se je kljub temu lepega dne odločila, da bo na kmetiji uredila še kurjo farmo.

»Tako imamo sedaj tudi osem tisoč brojlerjev in z njihovo vzrejo še vse potrebne pripomočke. Lahko rečem, da sedaj res dobro zaslužimo, ko smo razširili in uredili našo kmetijo. Mesečno prodamo okrog dva tisoč litrov mleka, letno od-

damo deset do dvanajst pištancev, zaslužimo pa še z vzrejo pištancev. Če bo dohodek tudi letos dober, bomo v začetku prihodnjega leta izplačali že vse dolgovе. Reči pa moram, da smo do vsega, kar imamo, prišli le s složnostjo in pridnostjo,« je povedal Karl Juhart.

Delo tega prijetnega tepanjskega kmeta pa ni usmerjeno le v njegovo kmetijo. Karl Juhart je namreč tudi delegat zbora združenega dela republiške skupščine.

»Sedež naše skupine delegatov imamo v Zalcu,« je povedal oče Juhart. »V skupini smo skoraj sami kmetje, zato imamo precej težav pri prebiranju gradiva za sejo republiške skupščine. Veste, mi kmetje ne razumemo kompliciranih zadev, zato je delegatsko delo za nas precej težko. Vendar smo kljub temu z vso resnostjo opravljali svoje dolžnosti, prosili smo za nasvete kmetijske strokovnjake, da smo se potem od predlogih skupščine lažje odločali. Mene je delegata predlagala kmetijska zadruga v Slovenskih Konjicah, zato se sam njo velikokrat obrnem za nasvet ali pa delavcem zadruga poročam o svojem delu v skupščini. Mislim, da je bila povezava med menoj in zadrugo, katere delegat sem, v vseh teh letih delegatskega dela, zelo dobra.« JAMJANA STAMEJCIC



Karl Juhart s svojim vnukom Boštjanom.

POSKUS MLADIH ZADRUŽNIKOV

NOVE SORTE PŠENICE

ŠE NI ZNANO KOLIKŠEN BO NJEN PRIDELEK

Delavci, ki delamo v kmetijstvu, čutimo določeno neskladje med tem, kar priporočajo strokovnjaki, ki proučujejo nove sorte in med tem, kar kmet lahko kupi, ko želi posejati določen posevek. V poročilih kmetijskega inštituta smo tako zasledili, da so nove sorte pšenice bolj rodovitne od starih, da so bolj odporne proti boleznim in vsem drugim nadlogam, s katerimi se ra-

stline spopadajo v času rasti. Zeleli smo preizkusiti teh nekaj priporočenih sort tudi na našem konjiškem področju. Zato smo zastavili poskuse s pšenicami sorte Zlata dolina, Novosadska rana, Drina, Sava, Partizanka. Kmetom moramo mimogrede povedati, da teh sort pšenice ni mogoče dobiti v trgovini in da smo se tudi sami nemalo nahodili, preden smo jih dobili vsaj nekaj za naš poskus.

Mladim kmetovalcem, ki so vključeni v aktiv mladih zadrugnikov, je Kmetijska zadruga v Slovenskih Konjicah razdelila navodila za pridobivanje, nakaznice za gnojila in seme ter sredstvo zoper plevel. Semena je zadruga razdelila tako, da so zadrugniki lahko z njim posejali 10 arov njive. Prvi pregled posevkov je pokazal, da so vsi, brez izjeme, lepi od tistih, ki so jih kmetje sejali brez ustreznega gnojenja in brez čistega semena. Posevki so bili tudi skrbno obdelani, brez plevelov. Pri prvem pregledu so vse pšenice cvetele, ne glede na to, ali so bile posejane v hri-

bovitem predelu Loške gore ali v dolini Zgornjih Laž. Nekateri posevki so bili dovolj gosti, drugi pa prerediti. Redki so predvsem tisti, ki so bili pozno sejani. To spet potrjuje znano dejstvo, da je treba sejati veliko več semena, če sejemo kasneje, kot tedaj, če sejemo pravočasno. Res je, da je redke posevke po navadi tudi bolj debelega zrnja, vendar pa debelina zrnja ne odtehta velikega števila zrn, ki jih ima gost posevek.

Koliko pridelka bodo dale sorte pšenice, ki so jih mladi zadrugniki sejali na področju Kmetijske zadruge Slovenske Konjice, bomo še poročali. V poskusih, ki jih je opravil Kmetijski inštitut Slovenije, so dale omenjene sorte pridelok od 36 do 47 stotov semena na hektar. Sodimo, da bo pri nas pridelok nekoliko slabši, ker mladi zadrugniki nimajo toliko izkušenj s pridelovanjem pšenice, kot jih imajo kmetijski strokovnjaki. Vsekakor pa moramo počakati še nekaj več kot mesec dni, da bomo videli, kakšen bo pridelok. IDA TEPEJ

LETUS: KRAJEVNI PRAZNIK

Nedelja 12. junija letos je bila velik dan v okviru letuškega krajevnega praznika tudi za prebivalce in počitnikarje v naselju vikend-hišic na levem bregu Savinje. Kljub letošnji najhujši vročini smo se malo pred opoldnevom zbrali na travniku ob Savinji v velikem številu.

Naš predsednik krajevnih skupnosti Mirko Piere je spregovoril nekaj besed o napeljavni vodovoda k nam v takoimenovano »Gmajno«. Kar 43 priključkov za vodo je bilo napravljenih. Večino sredstev za ta vodovod smo zbrali vikendašje in stalni prebivalci sami. Bilo je mnogo delovne prizadevnosti tudi na strani interesentov za vodo in seveda dobre volje in pomoči s Krajevne skupnosti Letus.

Ko je Mirko včeraj zaklical »voodaaa!«, je povel najprej počasi, nato pa v močnem curku pritekla voda iz vodovoda. Nekateri so se z veseljem pomočili s to čedalje bolj cenjeno tekočino. Pili pa vode včeraj nismo, ampak smo imeli v naravnem »hladilniku« za hudo žejo pripravljene različne pijače. Jedli in pili smo vsi veseli, čeprav smo se istočasno tudi sončili običeni. Pevec letuškega mešanega pevskega zbora pod vodstvom tov. Marovca so nam zelo ubrano in lepo zapeli nekaj pesmi. Kako čudovito je zvenela pesem »Pozdravljam te, Savinjski dol, moj ljubi rojni kraj, zapeta ob bistri Savinji!

Dosti je vredno to, da imamo dobro pitno vodo, mnogi pa tudi, da smo se ob tem prazniku spoznali z mnogimi prizadevnimi krajanji Letuša in skienili v bodoče še bolj sodelovati. VERA PELKO



CELJE

KAJ SMO, KAJ HOČEMO

MISLI OB NEKATERIH NALOGAH V KMETIJSTVU

Ni naključje, če je tudi zadnja razprava na seji izvršnega sveta celjske občine o nekaterih problemih kmetijske proizvodnje dobila izredno kritično vsebino. Mnogi člani so se namreč vprašali, ali smo v resnici napravili vse za razvoj kmetijstva, za proizvodnjo hrane? Ali so perspektive kmetijstva v sicer močni industrijski občini jasne, dovolj opredeljene? Navzlic srednjeročnemu načrtu.

V občini imamo zdaj le 8,4% kmečkih prebivalcev. To pa je tista spodnja meja, ki že priznava alarmno luč. Pod njo bi ne smeli iti. Toda ob nenehnem naraščanju števila drugih prebivalcev, se bo ta odstotek zniževal. In kaj potem?

Težko je reči, če je kmetijska proizvodnja v celjski občini na stranskem tiru. Težko bi se tudi strinjali z mislijo, da so ta vprašanja ob robu drugih. Toda, navzlic temu, so zlasti minule razprave o stanju in nalogah v kmetijski proizvodnji opozorile, da je odprtih več vprašanj. Pri vsem tem ne gre samo za samoupravno povezanost kmetov-kooperantov, zatek za položaj kmetijskih delovnih kolektivov v občini, marveč še za kaj več. Odgovor, ali uspevamo pri preusmeritvi dvajsetih kmetij na leto v specializirano proizvodnjo, bi prav gotovo pokazal, da zaostajamo tudi na tem izredno perečem področju. Ni denarja, bi lahko

bili tudi eden od izgovorov. Pa vendar bi ne smeli biti.

Prav tako bi se morali vprašati, kaj smo naredili, da bi dosegli več v pridelovanju vrtnin, ki so za mesto in občino življenjskega pomena. Osnova je prav gotovo živinoreja — mlečna in pitanci. Pa še kaj več.

Tudi kmetijska pospeševalna služba je vprašanje zase. Smo ji namenili dovolj sredstev?

In ne nazadnje — ali je edinole Dobrina tista, ki je odgovorna za preskrbo prebivalcev? V končnem koraku prav gotovo, toda, v organiziranju in zagotavljanju večje proizvodnje hrane, prav gotovo ne sama. Gre za dosti širšo družbeno odgovornost, pri kateri tudi organizacije združenega dela ne morejo in ne smejo stati ob strani. Pa tudi drugi dejavniki ne! Preskrba prebivalcev je širša družbena naloga in je ni moč naprtiti samo eni delovni organizaciji.

Skratka, dovolj vprašanj, ki terjajo odgovore. Zato je tudi izvršni svet naročil svojemu svetu, pristojnemu za to poglavje, da prouči vso to problematiko in pride pred izvršni svet s še bolj konkretnim programom. Navzlic sprejetemu srednjeročnemu načrtu. Večja konkretizacija nalog in opredelitev njenih nosilcev je v tem primeru prav gotovo utemeljena! M. BOŽIČ

Šolski center Boris Kidrič Celje, Ljubljanska cesta 17

razpisuje vpis učencev v konfekcijsko stroko za šolsko leto 1977/78

v I. letnik

35 učencev za poklic konfektor — lahka konfekcija

35 učencev za poklic konfektor — težka konfekcija

Pogoji za vpis: uspešno dokončana osnovna šola.

Kandidati morajo pri vpisu predložiti:

1. Izpolnjen obrazec DZS 1,20
2. Zdravniško spričevalo
3. Originalno spričevalo o končanem 8. razredu osnovne šole.

Vpis bo v tajništvo centra 21. in 22. junija 1977 od 8. do 13. ure.

Prednost pri vpisu imajo učenci s sklenjeno pogodbo o štipendiranju.

na vašo knjižno polico tudi PŠENICNOVE DRUŽBE

OKOLJE

TUDI VREME!

NI VEDNO CINKARNA KRIVA!

Pogosto smo izredno ostri in prepričljivi, ko obtožujemo to ali ono tovarno, da je le zaradi nje, zgolj nje in njenih izpuhov ali odplak, prizadeto okolje našega bivanja. V pretežnem številu primerov so ti očitki upravičeni in naslovljeni na pravi naslov. Vsaj v Celju skoraj vedno na Cinkarno.

Toda industrija vselej le ni kriva. Če pustimo vneimar delež stehernega občana pri onesnaževanju okolja bodisi s hrupom, prahom, odpadki ali pa dimnimi plini iz lastne kurilnice, še vedno ostaja vrsta dejavnosti, ki vplivajo na okolje. Ne zanikamo napak, ki jih dela industrija, vsekakor pa drži, da v njej le vse preradi iščemo vesoljnega krivca za vsakršno ekološko nesrečo. Pred nedavnim, točneje v mesecu maju, je Cinkarna na pogoste očitke okoliških prebivalcev poslala Inštitutu za hmeljarstvo pri Hmežadu v analizo vzorce solate, vrtnic in drugega cvetja. To je bilo očitno poškodovano in za poškodbe so, kot je to že v navadi, okrivili Cin-

karno. Analiza inštituta pa je pokazala drugače. Rdečkastorjava barva na listih solate je bila njen sortni znak — solata je bila namreč zimska in zimsko solato označuje takšna barva listov. Vrtnice so bile pegaste in mlajše listje na njih skodrano. Obe vrsti poškodb sta bili posledica zmrzali in nizkih letošnjih temperatur. Tudi odmiranje listov tulpanov je povzročil mraz. Na hlijah so povzročile poškodbe hroščeve ličinke, na španskem bezgu pa so nastale poškodbe zaradi zmrzali.

Zaključek: Kriva ni bila Cinkarna, ampak muhasto pomladno vreme. Za verodostojnost podatkov jamči inštitut in oba podpisana: Miljeva Kač in Jože Brežnik. To ni opravičilo za Cinkarno in druge onesnaževalce iz industrije. Je pa resen opomin vsem nam, ki tako radi upiramo prst na znanje krivce, smo pa hkrati zelo površni, ko gre za pometanje pred lastnim pragom.

BRANKO STAMEJCIC

SMRAD V ČRETU

NE NOŽ, MORILA JE ŽEJA

V SLABEM VAGONU POGINILO ŠESTNAJST PRAŠIČEV

Zalostna slika se je nudila zadnje nedeljsko dopoldne na tovorni postaji v Čretu slučajnemu opazovalcu. Podjetje Vajda Čakovec je poslalo celjskim Mesninam večjo pošiljko živih prašičev. Poudarek je na živih, kajti niso vsi prašiči doživeli izkrcanja na lastnih nogah.

Ko smo popoldne »obiskali« nakladalno ploščad v Čretu, so žive že odpeljali, šestnajst crknjenih prašičev pa so nakladali na kamion. Med njimi je imel najtežji — po nepotrjeni informaciji — 350 kilogramov. Grmada mesa, toda žal neuporabnega.

Kaj se je zgodilo?

Končni odgovor in potek bo verjetno dal nekdo drug, vsaj upamo lahko, mi pa lahko zabeležimo predvsem izjave v tej napeti, čudni, žalostni zgodbi.

Vajda Čakovec je poslal Mesninam Celje tri vagona prašičev. In dva spremljevalca. Ta dva sta zadolžena za prašiče med potjo — voda naj bi bila njuna prva skrb. Danes — zdaj, ko je zabeležen pogin šestnajstih prašičev — govorijo o takolimenovanem »sončnem udaru«, da v vsakem vagonu vedno pogine en ali dva predstavnik prašičjega rodu, da tovorni vlaki stojijo izven postaj in da spremljevalci ne morejo nositi rodo v vedrih itd. Zakaj potem spremljevalci in zakaj takšen režim na železnici, ki skuša biti hitra in učinkovita?

Prvi vagon je prispel v Celje na tovorno postajo ob 5. uri zjutraj, druga dva ob 10. uri. V prvem je crknil le en prašič, ker je bil baje vagon dober — star in zračen! No, še zdaj pa ni jasno, kdaj so crkovali ostali prašiči. Med potjo ali potem, ko so v Čretu čakali na dežurnega voznika Mesnin. Namreč, pri Mesninah imajo tako urejeno, da tovari ob nedeljah ali praznikih prihajajo okoli 11. ure in je temu prilagojeno tudi dežurstvo šoferja. Torej ga je pač polomila Vajda, menijo v Mesninah.

Zgodba se plete dalje! Železniški delavec je ob 6. uri opazil v vagonu dva crknjena prašiča in nato so pričela »deževati« ob-

vestila čuvaja tovarne postaje ter vratarju Mesnin. Od Mesnin ni bilo nikogar, ob 10. uri so jih klicali kar trikrat, saj je bilo stanje ob prihodu preostalih dveh vagonov nevzdržno. No, šofer Mesnin je le pripeljal — ob 11.45. Nato so ljubeznivo najprej poskrbeli za žive prašičke, ob 15.45 pa so nakladali še crknjene.

Andi Goršek, direktor Mesnin — po telefonu:

»Poginilo je šestnajst prašičev in to zaradi slabega, nezračnega vagona ter nezadovoljivega režima prevoza, ki ga je zagotovil proizvajalec Vajda Čakovec. Spremljevalec bi moral na vsaki postaji oskrbeti prašiče z vodo, namočiti pesek itd. zaradi neznosne vročine. Očitno

je, da tega ni naredil! Skode je za nekaj več kot pet milijonov starih dinar,jev in smo že intervenirali pri Vajdi.«

Nekdo je kriv!

Ne samo zaradi tistih petih milijonov, ki jih bo pač moral pokriti ta ali oni delovni kolektiv! Tudi zato, ker svinjskega mesa še vedno ni dovolj, mi pa ravnamo s prašiči kot s prašiči! Prav po prašičje! Živali bi res šle »pod nož«, toda če je bil konec že nezogiben, bi jim lahko vsaj prihranili trpljenje v razbeljenih vagonih ob pomanjkanju vode.

Morda bi takšne prevoze imeli samo pozimi, saj ta krat ne bi bilo potrebno skrbeti zaradi vročine. No, pa raje ne! Takšni smo, da bi nam v tem primeru verjetno prašiči zmrznili!

Milan SENICAR



SANACIJA NOVEGA CELJA

NA ZAČETKU

BO SOSEDA TOVARNA KRMIL?

Novo upravno vodstvo v Domu oskrbovancev v Novem Celju si počasi utira pot v celotni reorganizaciji domaške oskrbe. Sanacijski načrt ne zajema samo gradbenih del, za katere je odgovoren gradbeni odbor, pač pa se srečuje tudi z vsebinskimi spremembami. O njih bomo pisali kdaj kasneje, važno pa je predvsem to (ugotovitev pa je nastala pred kratkim), da so se medsebojni odnosi in odnosi do oskrbovancev v zadnjem polletju močno spremenili.

V začetku je bilo nekaj nezaupanja, ki se je kmalu pokazalo, da stoji na majavih nogah. Topla beseda in čas za poslušanje, ki si ga nova ravnateljica Marinka Muckova najde, je zgladiło začetno napetost in odstranilo ovire tudi med delavci kolektiva.

Razgovor s tistimi, ki so pred pol leta razglašili nemogoče razmere in neupoštevanje samoupravnih aktov je pokazal, da so leti optimistično razpoloženi, predvsem pa vedo kaj hočejo.

Sto starih milijonov, ki so se v lanskem letu izkazali kot višek bodo porabili za sanacijo, seveda pa bo potrebno k temu še veliko dodati.

Letos nameravajo urediti sodobno kuhinjo, idejni projekt zanjo je že narejen. Čez štirinajst dni bo nared centralna kurjava, za njo pa pride na vrsto kofolovnica in sanacija graščinske stavbe, ki bo prišla na vrsto prihodnje leto.

Celotna sanacija Doma oskrbovancev v Novem Celju predvideva sto oskrbovancev manj kot jih je zdaj (300 od 345 možnih sedanjih kapacitet), je pa tesno povezana z vsebinsko preobrazbo namembnosti tega zavoda.

ZDENKA STOPAR

Prve korake saniranja Novega Celja pa je nehoti zavrla novica, da se bo petsto metrov od Doma gradila tovarna močnih krmil. Novica je delovala predvsem psihološko ubijajoče, kajti gradbena dela in ostalo poteka normalno. Pa vendar, kljub temu je domaška skupnost napravila ustrezne korake.

Zakaj gre? Če bo do gradnje nove tovarne res prišlo, potem je sanacija doma povsem odveč, kajti oskrbovance bo motil smrad, pronet, neprijeten vonj v neposredni bližini. Domaška skupnost, da bodo dobili novega sosedo ni nihče obvestil, ko pa so sami zvedeli, da se jim obeta neprijeten sosed, so s začeli obračati na ustrezne forume. Da se z novim sosedom ne strinjajo so obvestili občinsko skupščino Zalec in Celje, hkrati pa so poslali protestno pismo, kjer so jih seznanili s celotno zadevo, komiteju za zdravstvo in republikemu sanitarnemu inšpektorju.

Zdaj v Novem Celju čakajo na odgovor in se hkrati tudi sprašujejo, če je mogoče nekaj načrtovati, kar je skregano z zdravo pametjo in nima opraviti samo s soseskimi odnosi. Če se bo to zgodilo, bo uničen eden izmed najlepših parkov v Sloveniji, kjer je do zdaj vladal mir in čist zrak. Z morebitno gradnjo take tovarne, kot se načrtuje v rezervatu Kmetijskega kombinata Zalec in meji na Dom oskrbovancev v Novem Celju, pa bi bilo uničeno oboje. Verjetno bo morala kaj reči tudi komisija za varstvo okolja pri skupščini v Zalcu. In ne samo reči, temveč tudi ustrezno ukrepati.

FRAN ROŠ

ZVESTA
ČETA

40

Sveta zemlja Koroška, zibel slovenstva, kjer si je nekoč naš človek v svojem jeziku ustoličeval kneze na Gospodskem polju! Sladko čustvo je prešinjalo zelence, ko so stopali zdaj tod skozi mlk. Veliko in ponosno veselje je bilo v njih, da morejo baš oni biti med odrešitelji uboge in lepe zemlje.

Noč je prehajala v dan! Da, danilo se je že, trgali so se oblaki na nebu. Skozl gozd so stopali, mimo polj, vseh v snegu, in spet skozi gozd.

Zašumela je pred njimi Drava in kmalu jim je pod koraki zabobnel veliki leseni most, temno valovje se je grmadiło pod njimi v široki strugi. In tam onkraj nje je na višini gnezdiło mesto, množica hiš in hišic, staro mesto Velikovec.

Bataljon se je pomikal mimo Malgajevih straže ob mostu in navzgor po cesti. Ustavil se je na trgu.

Vojaki so postavili puške v piramide, vsi so še bili polni zelenja in zastavic, pravi zeleni bataljon.

Tu in tam se je odprlo okence in zaspan meščan je pogledal na trg. Morala se je vznejevoljil, da niso bili dospeli nemški Celovčani. Čemu in s kakšno pravico pač silijo Kranjci in Spodnještajerci na Koroško, ki jo hočejo raztrgati? Saj tudi Korošci ne hlepijo po tujih deželah. In kaj bi bilo potem s kulturo? Da, čudne in velike krivice se zdaj gode! Tako je mislil meščan in se je zagrenjen vrnil pod toplo odejo.

Nadporočnik Malga je bil dospel na trg; visok se je vesel smejal izpod črne kape z veliko slovensko kokardo.

Pozdravljaj je znanec krepko stiskal roke zelencem:

»Cel bataljon! Vsega Celovca se ne bojimo več. Zdaj pojdemo naprej!«

Razmestili so se v dveh šolah, kjer so po sobah na debelo nastilali slame. Tu so še visele slike avstrijskega in nemškega cesarja, slike o junaških dejanjih njunih armad na bojiščih in napis v gotici:

»Jeder Stoss —
ein Franzos,
jeder Schuss —
ein Russ,
jeder Tritt —
ein Brit!«

»Gott strafe England!«

Med Peco, Karavankami in Svinško planino se je razprostirala ravnina, prelepa slovenska koroška zemlja. Tu in tam so še megle lezale v višinah, a so se dvigale.

Ponoči so razpošiljali pogoste patrulje. Vsaki dve uri je četvorica mož odhajala proti Grabštanju po celovski cesti. Odtam je bil možen napad, ki naj bi dal revanšo za nedavni neslavni umik izpred Velikovec.

Tudi Ivan, Tine in Polde so hodili to pot skozi noč.

Včasih so se vračali v jutru mimo šentruperške cerkve, kjer so bile svitanice. Tam so kmečke ženice molile slovenski na glas. Ob tej koroški slovenščini, ki se je glasila prav pristno in starinsko naša, je bilo tovarišem lepo in dobro. In božič se je bližal, prvi v osvobojeni Koroški.

Popoldne pred svetim večerom je vod Ivana Megliča zamenjal prednje straže pol ure severovzhodno nad Grebinjem in se udopil v obeh kočah na zložnem griču pred prelazom, ki se preko njega prevali cesta v Labudsko dolino.

Večja kočja je bila prenapolnjena z zatohlostjo. Po razmočenih tleh okrog niskega železnega štedilnika je slonela desetorica vojakov, skoro le fantov pod petindvajsetimi leti. Metali so kvarte v dim cigaret, ki se je vil pod nizki leseni strop in okrog petrolejke, na vrvi viseče, ki ji je svetloba utripala v dušečem ozračju.

Tik pod lučjo je na stolčku čepel čevljar, gospodar, kakor voščen v obraz, zgrbljen v svoje delo.

Troje otrok je slone beđelo na postelji. Njihova mati, šibka žena, je ob mizi krpala že premnogokrat zakrpane nogavice. Polem se je napotila v hlev, da pomolze kozo. Telefonski zvonec je pretrgal tišino.

Ivan se je odzval. V plašču je stal tam, z revolverjem v torbici pod bokom, s pohabljeno levico v rokavici.

Tine Praznik mu je javljal iz Grebinja:

»Z Nemci je sklenjeno premirje. Od pete ure popoldne do iste ure dneva po praznikih, Poročnik ti naroča: Ves ta čas ne pričenjaj sovrašnosti! Tretjina voda naj se vrne.

Ostane naj se straža na cesti in zveza z Grebinjem. In še nekaj. Zate, Ivan, je dospelo dvoje zavičkov. Anica in mati nista pozabili nate. Polde že spi, napil se je bil vina. Jutri popoldne, ko se vrneš, bomo slavili božič. Srečne praznike!«

Ivan je oznanil vest o premirju, ki je v koči budila praznično občutje. Nekaj minut so kvarte počivale.

Čevljar je dvignil glavo. Odleglo mu je ob misli, da bo njegov dom vsaj v praznikih varen. Vojaki so mu sicer tesnili prostor, a prinašali so drva, petrolej. Ostajala jim je hrana, dobrega vojaškega kruha je imela vsa družina dovolj.

Le zdaj in zdaj je kdo izmed čevljarjevih izrekel besedo, plaho slovensko besedo. Plaho tudi zdaj, ko so bili Nemci izgubili vojno in so jim Slovenci vzeli ta del Koroške.

Ivan se je napotil venkaj v sneg, da izvrši povelje. Skrčil in izmenjal je straže. Se je snežilo in komaj je razločeval gaz.

V manjši koči sta dve staričkavi ženski, najbrž sestrji, gospodarili sami. Zdaj sta sedeli v črnih klobukih in mešikaje strmeli v velik slovenski molitvenik.

Na cesti se je zgodil iz mraka vojak s polnim, težkim nahrbtnikom, obloženim s snežno plastjo.

Ivan se je vrnil v čevljarjevo kočjo in je v veselem pričakovanju odpiral pošiljki. Materino pismo, skrbi polno in toplo, je čital nad čevljarjevo glavo, pod petrolejko. Prilpovedoval mu je drobne novice. Gospoda Otorepa so operirali na slepiču in bo skoro spet zdrav. Ravnatelj Gomoll in še nekateri profesorji in uradniki so se preselili čez mejo, tudi stari Greller. Kanarček je bolehal, pa je spet zdrav. In svoje zdravje naj Ivan varuje.

Nato se je zamaknil v rožnati papir z drobnimi črkami. Antične besede so ga zapredale v sladko sanjavost. Ali mu je dobro? Ali ni v nevarnosti? Nato goste vrste samih besed, ki so mu božale dušo.

Čevljar je pospravil čevlje in orodje ter stopil iz kočje. Ivan se je približal otrokom in prisluhnil. Sepetaje so se pogovarjali deček in deklici, vsi med osmimi in dvanajstim letom. Komaj je razumel nemške besede v koroškem narečju.

»Čemu ne govorite po naše?« je vprašal začudeno.

»Tako, kakor znata oče in mati?«

Ivan je segel v zavitek po piškote in jim ponudil. Nezaupno so sprejemali dobroto, ki jih ponuja roka neznanega vojaka, gosposkega človeka, ki ne govori gosposki.

»Čemu ne govoriš po naše s sestri in bratom?« je ponovil starejši deklici. Tih je odvrnila:

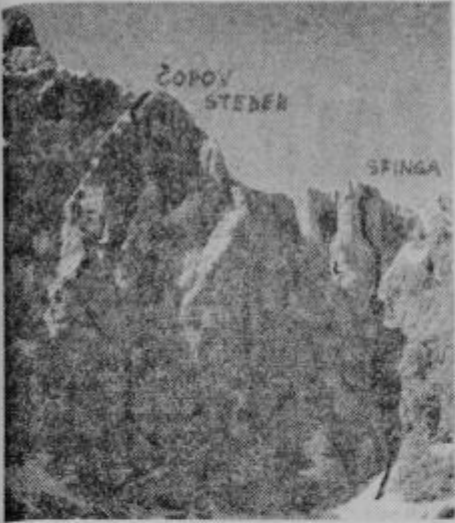
»Tudi v šoli tako govorimo, tako je lepo.«

»Z očetom in mamo?«

»Saj ne znata lepo.«

»V Grebinj hodite v šolo?«

»Da. Pa zdaj že dolgo ni šole.«



Triglavska stena

ALPINISTIČNI KOTIČEK

ČOPOV STEBER SFINGA

KONČNO ODPRTA PLEZALNA SEZONA V JULIJCIH

Končno se je odprla tudi plezalna sezona v najvišjih in najtežjih stenah Julijskih Alp. Do pred kratkim so bile te stene še močno zasnežene in mestoma v ledu. Vsako plezanje je bilo tvegano zaradi padajočega kamenja in talečega snega. V takih slabih razmerah sta prejšnjo nedeljo Knez in Zupanc odprla sezono v težkem s ponovitvijo Stebera v šitah. To nedeljo pa so uspešno plezali v severni steni Triglavca kar dve celjski navezi.

V petek, dne 10. 6. sta Knez in Zupanc že proti večeru preplezala Jugovo grapo in bivačirala v Kotlu pod Sfingo. Ta štiri in gladki del triglavske stene sta prvič zmogla Kumaver in Drašler leta 1961 in mu dala do takrat najvišjo tehnično oceno v naših Alpah. Leta 1966 pa sta Ante Mahkota in Peter Sčetinar preplezala še Sfinčin obraz ter ga ocenila s prav tako visoko, klasično in tehnično oceno: VI ter A2 in A3. Ocena A3 povelj, da je v steni eno ali več mest s previsi in

strehami, ki zahtevajo popolno tehnično opremo in komplicirane manevre z vrvo in stopnimi zankami. Plezalca Knez in Zupanc sta smer v Sfinji preplezala v šestih urah, kar je prva celjska ponovitev v tem delu triglavske stene. Po vzponu sta o težavah dala laskavo oceno in tudi precej pozno ugotovitev, da je za plezanje v tej smeri nujno imeti s seboj še dodatno vrvo za vleko nahrbtnika, ker je plezanje stree s tovorom na rami skrajno naporno.

V soboto je naveza Zupanc Jože (Fajfar) in Bornšek Jože preplezala Dolgo nemško smer v osprednjem delu triglavske stene. Višina 1000 metrov, ocena IV. Stena je še izredno mokra ter v votlinah in na policah blatna in spolzka.

V nedeljo, 12. 6. so vsi štiri plezali še kombinirano smer: Skalaška—Čopov steber z oceno: Skalaška IV do V, Čopov steber V do VI. Plezali so v navezi Knez—Bornšek in Zupanc—Zupanc.

Nad Okrešljem je v Vzhodni steni Male Rinkce plezala ženska naveza Šah Marjana—Kovač Milena, v Turški gori (Čadova) pa je imel Čiril Debeljak šolski vzpon s štirimi točajniki letošnje plezalne šole.

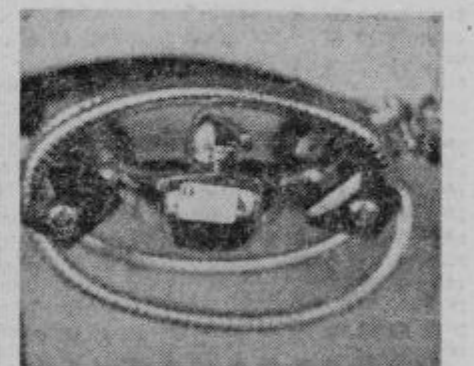
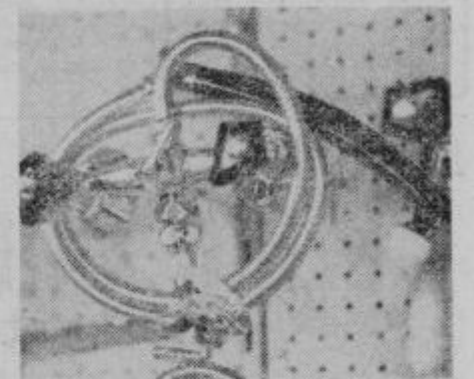
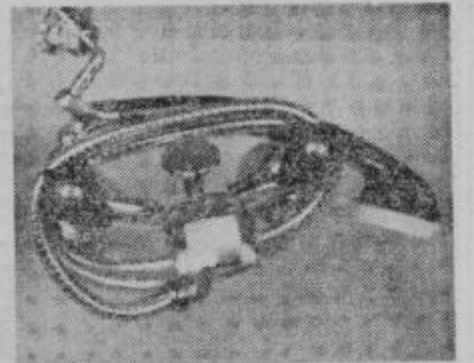
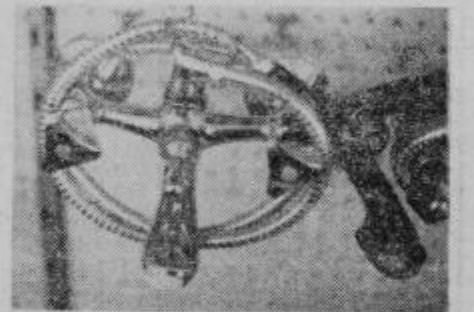
Pred alpinisti celjskega odseka so prvi odhodi v tuje Alpe. V načrtu je ledeniški tečaj ob 4. juliju na pobočjih Grossglocknerja, ena ali dve navezi pa potujeta v začetku julija v Francoške Alpe.

Nad Okrešljem so idealne smučarske ramere. Sneg je gladek in čist, primeren za celodnevno smuko in vse kakovostne razrede, od turističnih do vrhunskih smučarjev. Verjetno bodo letošnje ugodne pogoje izkoristila smučarska društva za trening svojega naraščanja in ne bo treba v Kaprun ali Cervinijo, če jim seveda ne bo odvedl 15 minut hoje do snega.



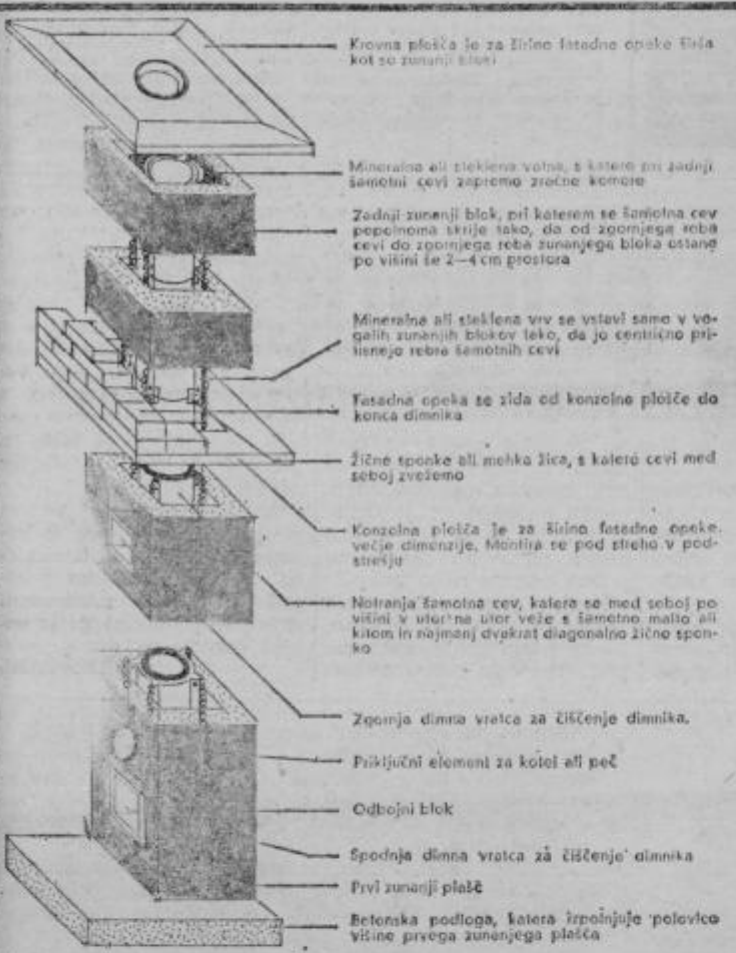
PRIPOROČA

V Tehnomercatorjevi prodajni enoti Labod v Gubčevi ulici so te dni dobili odlične vodovodne pipe iz uvoza, in sicer od tvrdke Schmiedl. Odlikujejo se po lepi izdelavi in garanciji kakovosti. So dražje od domačih, pa vendar nekateri pravijo, da kakovost odtehta tistih nekaj dinarjev več. Sicer pa pridite, pogledajte, izberite. Labod, Gubčeva ulica, nasproti Veleblagovnice T.



O TELESNI KULTURI

V torek je bila v Zalcu druga seja seja sveta za telesno kulturo pri Občinski konferenci Socialistične kegije. Na seji so ocenili uresničevanje stališč in sklepov predsedstva Republiške konference Socialistične zveze, spregovorili o objektih za telesno kulturo ter ob koncu še o problematiki kegljanja v žalski občini, kjer sta dve avtomatski kegljišči, in to v Preboldu in Zalcu, kljub temu pa ne moremo govoriti o kakšnem organiziranem kegljanju. Prav ti dve kegljišči bi lahko boljše izkoristili sindikati za rekreacijo delavcev. J. V.



TO-MO-DI

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORNNO OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO



MONTAŽNO INDUSTR. PODJETJE

61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13

TEL. 22-113, 20-641

TELEX 31420 YU KIP
Informacije in strokovni nasveti v vseh trgovinah z gradbenim materialom.

OGLASI NOVI TEDNIK RADIO CELJE 22800

Staša Gorenshek

POLETNI BLUZON

Ne glede na to, za kakšen stil poletnih oblačil se boste odločili, skoraj nepogrešljivo kos garderobe bo poletni bluzon. Nepogrešljiv v času počitnic, za daljša ali krajša potovanja, ob piknikih in drugih izletih v naravo. Ker je bluzon izrazito športno oblačilo, ga nosimo torej ob priložnostih, ko smo tudi sicer oblačeni kar se da športno, praktično in udobno.

Najbolje bo služil svojemu namenu, če bo sešit iz nepremočljivega trpežnega materiala, recimo iz balonske svilne. Krojen je v ohlapnem širokem kroju z mnogimi detajli: velikimi ovratnikom ali kapuco, z mnogimi žepi, vstičnimi ali našitimi, obrobami in okrasnimi šivi, skratka vsem, kar nam včasih pride prav, včasih pa je tudi zgolj okras.

Morda se sami ne veste in imate tak bluzon celo kje na dnu omare. Kajti nekoliko predelan ali dopolnjen očetov star balonski plašč ali jopič bo z malo spretnosti postal vaša imenitna modna novost.



30. ŠPORTNO PRVENSTVO JLA

POKROVITELJ E. KARDELJ!

ROKOMETNA EKIPA LAO SE PRIPRAVLJA V CELJU

Vse bližje smo veliki manifestaciji, začetku jubilejnega 30. športnega prvenstva JLA, ki se bo začelo 28. junija in končalo 5. julija v Mariboru. Gre za pomembno prireditev, kjer bodo nastopili vojski športniki iz vse Jugoslavije. V Mariboru se hitijo z zadnjimi deli pri pri-

pravi športnih objektov in drugih stvari, ki so nujno potrebne za dobro organizacijo. Reprezentantje ljubljanskega armadnega območja se po postojnskem prvenstvu še bolj pospešeno pripravljajo, saj želijo na prvenstvu doseči največ. Rokometna ekipa LAO se pripravlja v Celju, saj je največ članov prav med vojski, ki služijo rok v Celju. Pa tudi ekipa je zmagala na prvenstvu v Postojni. S celjskega območja pri prvenstvu sodeluje tudi konjski Konus, ki je prevzel pokroviteljstvo nad press službo med prvenstvom.

Pokroviteljstvo nad letošnjim prvenstvom je prevzel tovariš Edvard Kardelj, član predsedstva SPRJ in ZKJ, ki je pred dnevi tudi sprejel poveljnika ljubljanskega armadnega območja Franca Tavčarja in njegove najbližje sodelavce. Tovariša Kardelja so seznanili s potekom priprav na bližnje prvenstvo. Gostitelji letošnjega prvenstva — ljubljansko armadno območje, delovni ljudje in mladina Maribora — bodo storili vse za uspeh te športne, družbeno-politične in kulturne manifestacije. Ta manifestacija bo poleg ostalih aktivnosti pripadnikov oboroženih sil v letošnjem letu predstavljala tudi velik prispevek k proslavi jubilejev tovariša Tita: 40-letnici prihoda na čelo KPJ in njegovi 35-letnici rojstva.

Udeleženci letošnjega jubilejnega vsearmadnega prvenstva bodo neposredno pokazali moralno-politično in psihofizično pripravljenost enot, ki je bistvena in sestavni element borbene pripravljenosti pripadnikov oboroženih sil.

Zaključili so, da takšna manifestacija jugoslovanskega značaja prispeva nadaljnji uveljavitvi športa in telesne kulture v JLA in družbi v celoti, hkrati pa predstavlja pomembno vzpodbudo nadaljnemu dvigu telesne, s tem pa tudi borbene pripravljenosti vojakov in starešin.

TONE VRABL



Pokrovitelj 30. športnega prvenstva JLA Edvard Kardelj in poveljnik ljubljanskega armadnega območja Franc Tavčar-Rok med sprejemom in seznanjanjem o pripravah za prvenstvo v Mariboru.



KONEC ROKOMETNE SEZONE

ZMAGA NAD OLIMPIJCI SZ

ZDAJ SO CELJSKI ROKOMETAŠI NASTOPILI ZASLUŽENI ODMOR

Lepšega darila ljubitelji športa v našem mestu niso mogli dobiti, kot zmago domačih (res okrepljenih) rokometišev nad olimpijskim zmagovalcem iz Montreala, reprezentanco Sovjetske zveze. Tekma je bila takšna, kot bi si jih želeli še več. Niso iz trte zvite izjave (navdušujoče) gledalcev, ki so rekli

po tekmi: »S to ekipo bi bili evropski prvaki!«
Gostovanje Sovjetske zveze je bil velik dogodek za Celje, kot je bil tudi velik dogodek nastop naših državnih reprezentantov, Celjanov in tistih, ki trenutno služijo vojski rok pri nas. Ekipa je pokazala vse lepote rokometne igre, tako da je vsak gleda-

lec resnično prišel na svoj račun. S tem srečanjem je tudi kronana uspešna rokometna sezona, ki so jo Celjani prestali in še enkrat dokazali, da je pri nas veliko pravih talentov za to igro.
Kratek odmor pred novo sezono pa bo samo postojanka za razmišljanje, kako naprej. Delo je dobro zastav-

ljeno, pravijo, da ga bodo še izboljšali in to je garancija za čim večje dosežke.
Zadnje gostovanje pa je poleg Modnega salona iz Velenja podprla tudi Keramična iz Ljubljane. Celjskim rokometišem (tudi mladincem, državnim prvakom) pa še enkrat čestitke za vse.

TONE VRABL

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

KONUS ZA NOVINARJE

Pokrovitelji press službe na letošnjem 30. prvenstvu športnikov JLA v Mariboru bodo delovni ljudje KONUSA iz Slovenskih Konjic. Ob tem na je Franc Ban povedal:
»Da smo se odločili za pokroviteljstvo in sodelovanje, je vzrok v tem, da že dalj časa zelo uspešno sodelujemo z JLA in da želimo te stike ter odnose še poglobiti in okrepiti. Prvi dan prvenstva bomo dopoldne pri nas v KONUSU pripravili tiskovno konferenco (po zdajšnjih podatkih bo navzočih preko 270 novinarjev iz Jugoslavije) in ogled tovarne, isti dan proti večeru pa v Mariboru še v Domu JLA kulturni večer (nastopile bodo naše skupine) z revijo, kjer bomo prikazali naše izdelke. Seveda bomo za novinarje poskrbeli tudi s tem, da jih bomo opremili s torbicami, kjer se naj nabere čimveč materiala, katerega bodo potem preko časnikov, televizije in radija posredovali vsem ljudem naše Jugoslavije.«

TONE VRABL

IZ TKS LAŠKO

VELIKO ZA MNOŽIČNOST

URESNIČEVANJE DOGOVORJENE POLITIKE

V občini Laško uresničujejo dogovorjeno politiko razvoja telesne kulture z utrjevanjem množičnosti, predvsem s poglobljenim delom v SŠD, vse bogatejšimi oblikami dela v uveljavljanju športne rekreacije, pa tudi športna aktivnost je na primerni ravni.

Pogoji dela še niso najboljši. Pomanjkanje igrišč in strokovnih kadrov v marsičem ovira večji razvoj telesne kulture v vseh njenih pojavnih oblikah. Tudi materialni sredstva je trenutno premalo za uresničevanje bogatega petletnega načrta razvoja te pomembne družbene dejavnosti. Telesni kulturi reževo v laški občini tenak kos kruha pri financiranju. Prispevna stopnja znaša le 0,26%, v II. polletju pa bo še nižja — 0,23%. Skupno bo v tem letu na voljo za pokrivanje vseh potreb le 105 starih milijonov dinarjev. Od tega zneska pa mora TKS odvajati kar 1/4 sredstev za solidarnost in vzajemnost republiški TKS. To je vsekakor izredno visok znesek, ki ga daje laška občina za vertikalno usklajevanje programov. Ob vsem tem pa iz republiškega kreditnega sklada še niso dobili nobenih sredstev za največjo investici-

jo, ki jo imajo v 5-letnem načrtu — izgradnja odprtega plavalnega bazena v Laškem. Vse dosedanje vloge za najet je kredita so bile odbite.

Od večjih investicij, ki jih zasledimo v razvojnem programu so poleg plavalnega bazena v Laškem še telovadnica v Radečah in izgradnja igrišča v Rimskih Toplicah pri osnovni šoli. Igrišče bo ob financiranju izobraževalne in telesno-kulturne skupnosti zgrajeno že letos. Ob skrbi za množičnost pa velja poudariti da 5 letni načrt predvideva izgradnjo funkcionalnih igrišč pri vseh 13-tih krajevnih skupnostih v občini.

Vzporedno z gradnjo igrišč

je v ospredju izobraževanje in šolanje strokovnih kadrov, še predvsem za tiste panoge, ki so v prednostnem razredu. Te panoge pa so — I. razred atletika in košarka, II. razred — rokomet, odbojka in nogomet.

Potrebe po aktivnosti na področju telesne kulture pa občani zadovoljujejo v petih društvih Partizan, treh šolskih športnih društvih, 11-tih strelskih društvih, treh planinskih društvih, AMD in šD Rod. V kvaliteti prednjači sedaj karate, ki so ekipno na 2. mestu v SRS, pa strelci (kar 6 Laščanov je bilo v tem letu na državnem prvenstvu) v Radečah je rokomet na kvalitetni ravni (ženske so bile visoko na lestvici v ligi SRS). V Laškem se uveljavlja košarka saj so moški v II. republiški ligi dobro držijo, v Rimskih Toplicah so najbolj prizadeveni pri razvoju planinstva. Zelo se uveljavlja športna rekreacija v TOZD, kjer na občinski ravni tekmujejo v odbojki, malem nogometu, namiznem tenisu, streljanju in plavanju. Osnovna usmeritev pa je sedaj v ustanavljanju osnovnih organizacij v krajevnih skupnostih. JUG K.



Celjski rokometiši so zaključili sezono z dobro igro proti olimpijskemu zmagovalcu, reprezentanci Sovjetske zveze. Res je, da so nastopili okrepljeni s fanti, ki so državni reprezentantje in trenutno služijo vojski rok v Celju, vendar to vsekakor ne zmanjšuje njihovega uspeha. Tako so mnogim prejšnjim uspehom, zlasti pa 7. mestu med najboljšimi v I. zvezni ligi, dodali tudi to nadvse pomembno zmago. Na sliki stojijo od leve proti desni: Božič, Anderluh, Vukoje, Penič, V. Bojevič, Fejzula, Serdarušić, trener prof. Tone Goršič in Zorko, spredaj pa so MRJak, Levstik, Nimš, Marguč, Ivezič, Miha Bojevič in tehnični vodja ekipe Peter Hribernik.

Foto: TONE TAVČAR

NA KRATKO

Celjski strelci so se ponovno izkazali in to na republiškem prvenstvu v Ljubljani, kjer je zmagala ekipa in med posamezniki Tone Jager. Slednji je bil še enkrat drugi. Dve tretji mesti sta osvojila Jože Jeram in pionir Branko Malec.
Na republiškem mladinskem prvenstvu v Celju so največ uspeha imeli predstavniki AK Kladivar, ki so osvojili 26 odličij, od tega 11 zlatih, 7 srebrnih in 8 bro-

nastih. Zmagali so Rozman, Račević, Blažič, Banjeglav, Kožar, Erjavac, Maroša, Blatnik, Četina in Poteko. Organizacija je bila ponovno brezhibna. Ponovno je treba pohvaliti amaterski sodniški zbor, ki se je odrekal dveh lepih vikend dnevov in jih preživel ob delu z mladimi na atletskem stadionu.
Mlada selekcija celjske nogometne regije je gostovala v Bonnu in odigrala šest tekem: trikrat so zmagali, dvakrat igrali neodločno in samo enkrat izgubili. Selekcijo sta

vodila dr. Alfonz Debeljak in trener Janko Križnik.

Na občinskem prvenstvu v malem nogometu je zmagala ekipa Aškerčeve ulice, iz lige sta izpadla ekipi Galeba in Signala, na novo pa uvrstila ekipa Podgorja.

Člani Aero kluba Celje Franc Peperko, Miloš Pešec in Vojko Starovič so odpotovali na državno prvenstvo v jadrlnem letenju v Zrenjaninu. Želimo jim miren in uspešen let ter uvrstitev med najboljši!

RAZPIS

KORS, konfekcija oblačil

Rogaška Slatina

razpisuje

ŠTIPENDIJE

za šolsko leto 1977/78

za študij na naslednjih šolah:

višja tehnična konfekcijska šola	4 štipendije
višja pravna šola	1 štipendija
višja tehniška varnostna šola	1 štipendija
visoka šola za organizacijo dela kadrovske-organizacijske smer (višješolski študij)	1 štipendija
tehnična konfekcijska šola	15 štipendij
ekonomska srednja šola	7 štipendij
komercialna srednja šola	3 štipendije
modno modelarska šola	8 štipendij
poklicna konfekcijska šola	35 štipendij
poklicna šola za finomehanike	2 štipendije

Kandidati zaprosijo za štipendijo na obrazcu DZS 1,65 »Prošnja za štipendijo« in priložijo naslednja dokazila:

— overjen prepis ali fotokopijo dokazila o učnem uspehu (zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o zaključnem izpitu, potrdilo o opravljenih izpiti);

— potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov.

Kandidati naj pošljejo prošnje do 10. 7. 1977 na naslov:

»KORS« konfekcija oblačil Rogaška Slatina.

**ZAUPNO:
SPET
TABLETKE**

Stara sem osemnajst let in imam fanta, s katerim se mišim tudi poročiti. Že dve leti jemljem kontracepcijske tablete, zdaj pa ne vem, če jih ne bi prenehala jemati. Šišala sem, da šest mesecev ne zanosiš, ko prenehaš uživati kontracepcijske tablete. Je to res, ker potem jih bom kar nehala jemati?

MISA

DRAGA MISA, ne zameri, ampak zdi se mi prava avša. Pa ne zaradi nevednosti, ampak zato, ker polnišak vsemogoče nasvete, ki prihajajo iz neodgovornih ust. Za spremembo raje preberi navodila, ki so priložena h kontracepcijskim tabletam in se ravnaj po njih. Če si se do sedaj znala zaščiliti, potem boš znala tudi zanostiti, saj mislim, da gre za to, kajne? Če bi na vsak način rada zibala, potem prenehaj z večerno tabletico in se v mislih raje pozabavaj s pripravami za poroko, čeprav se mi zdiš za tak življenjski korak še premalo zrela.

NATASA

**Krajevna skupnost
Laško**

razpisuje
prosto delovno mesto

GROBARJA

z zahtevano izobrazbo
NK delavec

Osební dohodki po pravilniku delovne organizacije.

Prošnje dostavite na naslov: Krajevna skupnost Laško.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

**Zarija****TRGOVSKO PODJETJE ŽALEC -
PETROVČE**

TOZD MODNA KONFEKCIJA
TOZD LESNA INDUSTRIJA
TOZD KLJUČAVNIČARSTVO
TOZD PLESKARSTVO

TOZD MODNA
KONFEKCIJA

**SLOVENSKA POPEVKA CELJE '77**

FESTIVAL ROCK GLASBE, ŠANSONOV IN POPEVK 22. - 25. 6. 1977

Program prireditev

VEČER ROCK GLASBE S PLESOM,
sreda, 22. 6. od 17. do 22. ure —
dvorana Golovec

Izbior najboljšie nove slovenske rock skladbe
Nastopajo: Predmestje, Prah, Horizont, Rudolfovo,
Izvir, Jutro

Gostje večera: YU TOP ROCK SELEKCIJA — posebej,
za to priložnost izbrana skupina najboljših jugoslovan-
skih rock glasbenikov, ki jo sestavljajo:

Jernej Podboj — (sax, Mladi levi), Slobodan Marko-
vič — klaviature, Kornelije Kovač — klaviature, Josip
Boček — kitara, (vsi Kornij grupa), Ratko Divjak —
(bobni, Time, September), Carlj Novak — (bas, Sep-
tember), Pero Ugrin — trobenta, violina (September).
Vokalista: Dado Topić (Dinamiti, Kornij grupa, Time)
Janez Bobčina-Benč (Mladi levi, September)

Vstopnina: 50 din

VEČER ŠANSONOV, četrtek, 23. 6. ob 20. uri
— Slovensko ljudsko gledališče Celje

Nastopajo: Elda Viler, Marjana Deržaj, Majda Sepe,
Meri Avsenak, Irena Kohont, Janez Hočvar-Rifle, Ar-
sen Dedić, Alfi Nipič, Lado Leskovar, Boris Cavazza,
Andrej Šifrer

Gost večera: FRANCO TRIANCALE (predstavnik itali-
janske angažirane šansone)

Vstopnina: 80, 50, 30 din

VEČER NOVIH SLOVENSКИH POPEVK,
petek, 24. 6. ob 20. uri — dvorana Golovec

Nastopajo:

Pepel in kri
Ditka Haberl
Marjetka Falk

Alenka Pinterič
Eva Sršen

Strune

Marjeta Ramšak
Duet sester Jerman

Ivo Mojzer

Edvin Fliser

Tomaž Domicelj

Oto Pestner

Braco Koren

Janko Ropret

Aleksander Mežek

Franjo Bobinac

Nadie Valada — Francija
Vince Hill — BBC London
Jana Kocianova —
Radio Bratislava

Kathy Nugent — Radio Dublin
Zsuzsa Cserhaati —
Radio Budimpešta
Skupina Sher Elegance —
Radio Luxemburg

Regina Thoss — Radio Berlin
Zbigniew Wodecki —
Radio Varšava

Maria del Mar Bonet —
Radio Madrid

Stephanie Lindbergh —
Radio Hamburg

Peter Doyle —
ex New Seeckers, Anglija

Radojka Šverko

Ismeta Dervoz

Marjan Miše

Ansambel Makedonija

Teška industrija

Vstopnina: 80, 70, 60, 40 din

ZAKLJUČNI VEČER, sobota, 25. 6. ob 20. uri
— dvorana Golovec

Razglasitev nagrajencev — revijalni nastop tujih go-

stov — show nastop Marie Myriam — zmagovalke Ev-
rovizije '77 — družabni večer s plesom (do 0,4 ure)
ob glasbi plesnega orkestra RTV Ljubljana pod vo-
dstvom Jožeta Privška.

Vstopnina: 150 din

Predprodaja vstopnic: poslovalnice TTG in dve uri
pred pričetkom prireditev.

POKROVITELJI SLOVENSKE POPEVKE '77 SO:
Aero Celje, Ingrad Celje, Ljubljanska banka, TTG —
Ljubljana.



Radio Luxemburg bo zastopala skupina SHEER ELE-
GANCE v alternaciji z domačim ansamblom PEPEL
IN KRI. Kot zanimivost, ob rob letošnji popevki velja
povedati, da bodo nastopili kar trije Celjani, Debitant
Franjo Bobinac, Oto Pestner in Tadej Hrušovar.

M

OGLASI

PRODAM

ZASTAVO 750, registrirano, prodam za 5000 din, Janes Ratelj, Trnovlje 35.

NSU 1200 C, letnik 1972, karabolaran, prodam. Ogled in informacije v hali »Golovec«.

PRAŠICE za zakol prodam. Pavel Krajnc, Vojnik 62.

HISO s 1800 kv. m zemlje (vrt, sadovnjak in njiva), ob asfaltni cesti, ugodno prodam. Cena po dogovoru. Marija Klöpej, Teharje 46 pri Celju.

VEC PARCEL na lepi sončni legi, primerne za vikend, prodam zelo ugodno. Aneta Fidler, Lašje, Škočja vas.

NEMSKE ovcarje, mladiče, rodovniške, črno-sive, prodam. Kreuch, Store 3.

AVTO škoda 1000 MB, letnik 1970, brezhibno, sadno stiskalnice, ca. 120-150 l, kovalsko ognjivo, malo, z ventilatorjem, prodam. Jože Sariah, Platinovec 12, Grobelno.

KOTEL za žganjekuho in kosilnico alpina prodam. Anton Leber, Marija, Marija-Dobje, Dramlje.

TAUNUS 17 m, stroj letnik 1970 in fiat PZ 125, letnik 1970, prodam. Informacije po telefonu 772-118 ali Arclin 87 — popoldne.

AMI 8, letnik 1971, ugodno prodam, tudi na ček. Jože Hren, Lemberg 13, p. Str. meč.

OTROSKO posteljno z jogijem prodam. Rednak, Ločica 63, Polzela.

VINOGRAD, v bližini Smarja pri Ješah, prodam. Rudi Stancer, Čopova 9, Celje.

PLEMENSKO telico simentalco in malo mlaitilnico, ki delno čisti, prodam. Mirko Belaj, Vodruž, Sentiur.

SIVALNI stroj »bagat-majav« prodam. Pinber, Smarjeta 53.

KOSNJO sena prodam v Vojniku. Zglasite se: Teharska cesta 38, Celje.

JAWA 175, letnik 1975, registrirana do 5.6.1973, prodam. Males Drušković, Hottunje 33, Ponikva.

OBRACALNIK maraton 140 za kosilnico BCS 127 ugodno prodam. Ivan Cmok, Grobelno 42.

VW 1200, letnik 1965, ugodno prodam. Marija Ivič, Goriška 1, Celje.

TRAKTOR »zetor«, 25 KM, odlično ohranjen, s kabino prodam. Gobec, Završe pri Grobelnem.

VOZICEK, temno-modern, dobro ohranjen, za dojenčka, prodam. Kristina Grabar, Partizanska, Letuš.

ZASTAVO 101, lepo ohranjeno, redno vzdrževano in

garantirano, ugodno prodam. Ogled in informacije: Bife Park, Maistrova ul. 2, vsak delavnik od 16. do 17.30.

AMI 8, letnik 1971, ugodno prodam. Tel. (063) 710-379.

SOTOR za štiri osebe »brioni« — Induplati Jarše s blazinami, prodam. Informacije po telefonu (063) 24-295, vsak dan od 14. do 17. ure.

HISO s gospodarskim poslopjem, 2 ha zemlje, vinograd, vseh kultur, prodam ugodno. Voda, elektrika v hiši. Celje, Lasec 35.

HISO, 12 km iz Celja, relacija Zalec—Zabukovica, prodam. Ponudbe pod »35 Ma«.

PARCELO, lepo, na sončni legi, ob vsakem vremenu dovozno, 30 arov veliko, v Smarjem v Rožni dolini prodam. Marija Grlica, Vojnik, n.h., naselje za črpalko v bližini cerkve.

SOTOR nemške izdelave, za večjo družino, dve sobi, prodam. Ivan Parc, Čopova 10.

KRAVO, 3 mesecev brejjo, prodam. Franc Brežnik, Celje, Lopata 16.

OTROSKI globok voziček, nemški, prodam. Telefon 34-200 int. 25.

ZASTAVO 750, l. 1970, ugodno prodam. Ogled popoldne. Dani Gorišek, Globoko 13 a, Rimske Toplice.

FIAT 750, december 1973, prevoženih 30.000 km, prodam. Celje, Ljubljanska c. 80.

MOTORNO žago nemške izdelave, brezhibno, prodam za 3.000 din. Ponudbe pod »Pocenis«.

ZASTAVO 750, letnik 73, ugodno prodam. Branko Cmok, Hruševac 3, Sentiur. Spaček, letnik 1972, prodam. Tel. (063) 217-34.

BETONSKI mešalec prodam. Stanko Grobin, Dobrna 49.

RENAULT 10 majar prodam po ugodni ceni. Informacije po tel. 22-231, int. 203, od 8. do 13. ure.

GLISER GT 401, odlično ohranjen, vozen, 34 m, samo v sladki vodi, motor Johnson 35 elektriki, leto izdelave 1973, prodam. Opremljen je s kabriolet streho in z vsemi pokrivali. Telefon (063) 710-548.

GUMLIJAST čoln »sport« Beograda za tri osebe, rabljen

eno sezono in motor tomos 4, rabljen tri sezona, prodam. Tel. (063) 710-379.

OSEBNI avto škoda S 100, letnik 1973, prevoženih 60.000 km, prodam. Matke 55, 63313 Presbold.

SPACEK ugodno prodam. Ogled v soboto in nedeljo. Viktor Zuraj, Migojnice 135, Griže.

POHISTVO za dnevno sobo prodam. Stihari, Celje, Čopova 7, tel. 22-768, ogled od 15. ure dalje.

AVTO fiat 750 luxe, letnik 1973, ugodno prodam. Informacije v popoldanskem času po tel. 735-214.

ALFA romeo 2000 letnik 74, prvič registriran julija 75, prevoženih 49.000 km, prodam. Informacije po tel. 850-181, 851-181 — Jagrič, od 6. do 7. ure zjutraj.

IMV kombi kaserer, letnik 1969, registriran do 20. 8. 1977, prodam. Branko Strajhar, Vransko 97.

AVTO zaporožec, letnik 1974, v 10. mes prodam. Informacije lahko dobite po telefonu 22-117.

KUPIM

MOTORNO kolo BMW ali cindap, 750 cm, starejši letnik, vozen ali nevozen, kupim. Marjan Lapornik, Horje 3 a, 63270 Laško.

OSEBNI avto fiat 750 ali R4 katroo, novejši tip, lahko karabolaran, kupim. Telefon 22-830.

STANOVANJA

VECJO sobo, po možnosti sobo in kuhinjo, proži Polzeli ali Konjicam nujno iščem. Plačam za eno leto vnaprej. V popoldanskem času pomagam tudi pri delu. Ponudbe pod »Nujno«.

STANOVANJE z odlično odstopim v najbolj prometni ulici v sredini Celja, za pisarne ali lokal. Pisane ponudbe pod »Stanovanjek«.

DEKLE išče opranjenno sobo v Celju. Kornelija Bakarič, Elegant, Stanetova 17 a, Celje.

OPREMLJENO sobo v Celju

očdam. Ponudbe pod oznako »Talec« vseljivo.

LEPO dvosobno stanovanje zamenjam za garsonjero na Otočku ali Lavi. Justa Es, Mariborska c. 64, Celje.

OPREMLJENO sobo v Celju očdam samskemu moškemu. Ponudbe pod oznako »Enoletno predplačilo«.

SAMSKO sobo v Laškem išče samska uslužbenka, po možnosti s posebnim vodom in souporabo sanitarij. Ponudbe pisмено na upravo NT pod »Celjanka«.

POSTENO deklet išče sobo v Celju, možnost kuhanja. Ponudbe pod oznako »Prodajalka«.

ZAPOSILITEV

VAJENCA v uk ali za prisahtev sprejem. Mizarstvo Slavko Rožanc, Celje, Partizanska 5, tel. 26-314.

ZAPOSILIMO deklet v gostilni in kuhinji. Hrana in stanovanje v hiši. Gostilna Cimperman, Polzela.

V UK sprejem učenico za moško frizersko stroko. Salon »Erika«, Benko, Cesta na Ostrožno 2, Celje.

VESCO gospodinja, z dolnim znanjem nemškega jezika iščemo. Od 3000 ND mesečno in hrana. Strojno knjigničarstvo Artnak, Sentiur, Nova vas, n.h., tel. 741-144.

DVA učenca in kvalificirana pomočnika sprejem. Plača dobra. Drago Piriš, avtočičar, Zalec, Savinjska 4 a, tel. 710-880.

VAJENKO frizerske stroke sprejme tašoj salon Karolina-Valter Vrečar, Rogaska Slatina.

BRIVSKO-frizersko pomočnico sprejme salon Pucelj, Novo mesto, komandanta Staneta 26.

RAZNO

METALNO masko za traktor Steyer sem izgubil na relaciji Celje—Zalec. Najditeja prosim, da mi jo vrne ali pa javi proti nagradi na naslov: Jakob Pajman, Škočja vas 11.

VARSTVO za otroke, 3 mesecev, vsak drugi teden, iščem. Informacije pri Robertnik, Vruncova 25 b.

»METKA« tekstilna tovarna in konfekcija Celje

razpisuje

za šolsko leto 1977/78 naslednje štipendije

1. Fakulteta za naravoslovje in tekst. tehn. II. stopnje — smer tekstil — 2 štipendiji
2. Ekonomska fakulteta ali VEKS II. stopnja — 1 štipendijo
3. Tehniška tekstilna šola Kranj — tkalska smer — 6 štipendij
4. Pravna fakulteta v Ljubljani — 1 štipendijo
5. Ekonomska srednja šola — 2 štipendiji

OBJAVA dveh prostih učnih mest

- strojni ključavničar
- obratovni elektrinar

OBJAVA prostih mest za

- administratorja — 2 mesti

Za delovno mesto administrator želimo, da ima kandidat končano srednjo šolo ustrezne smeri s prakso.

Kandidati za štipendije naj predložijo:

1. obrazec DZS 1,85 »prijava za štipendijo«
2. potrdilo o končanem šolanju oz. zadnje šolsko spričevalo
3. potrdilo o vpisu v šolo
4. potrdilo o premoženjskem stanju
5. potrdilo o osebnem dohodku staršev oz. skrbnikov.

Prošnje oz. vloge za štipendije, kakor tudi za prsta delovna mesta sprejema »Metka« — tekstilna tovarna in konfekcija Celje v splošno-kadrovskem sektorju podjetja do 30. junija 1977.

CARINARNICA CELJE

Komisija za premoženjsko pravna razmerja

razpisuje

PONUDBO

za zamenjavo:

— **LOKAL** 1 v stanovanjski stolpnici S 13, Velenje, Partizanska cesta, v sestavi:

- a) trgovinski del — 47,40 kv. metrov
 - b) skladišče — 13,70 kv. metrov
 - c) garderoba s sanitarijami — 6,80 kv. metra
- skupaj 67,90 kv. metrov poslovnih prostorov za stanovanjske prostore, in sicer 1 kv. meter trgovinskega prostora za najmanj 1,30 kv. metra stanovanjskega in na 1 kv. meter ostalega 1 kv. meter stanovanjskega prostora.

Interesenti (pravne osebe) naj pošljejo svoje ponudbe v 15 dneh po objavi oglasa na Carinarnico Celje, kjer dobijo tudi vse ostale informacije.

kava  kava  kava 



kava izbrana za vas 

KRONIKA

in **MARJANA CVEK**, Ljubljana, **SENTJUR PRI CELJU** **JURIJ MALOVRH**, 31, prometni inženir, Podgrad in **ROZALIJA FIDLER**, 33, krojačica, Zlateče.

KINO

UNION: 16. junija se ameriški barvni film »Dan delfinov« od 17. do 20. junija francoski barvni film »Razjezili se bomo« od 21. junija dalje »Pobegnili sem s hudičevega otoka«

METROPOL: do 19. junija hongkongski barvni film »Meč zlatega gnajša« od 20. junija dalje ameriški barvni film »Cvarji grad«

DOM: 16. junija se angleški barvni film »Hudičevi dvojčeci« od 17. do 19. junija angleško-italijanski barvni film »Plaćanec Indio Blacka« od 20. do 21. junija angleški barvni film »Kalanov dosjete« od 22. junija dalje italijanski barvni film »Gusarji zelenege otoka«

LETNI KINO: od 18. junija dalje ameriški barvni film »Ljubimce velikega stila«, ob 20.30.

SMRTI

CELJE
AMALIJA PLAZNIK, 71, Zidani mosti; **LEOPOLD GOBEC**, 41, Gabrovec; **NEZA SKORJANC**, 79, Rožni vrh; **BRANIMIR VOH**, 27, Gorica; **AVGUSTIN PAJ**, 74, Zagrad; **ALOJZ KRISTAN**, 74, Pečovnik; **ALOJZ REZEN**, 41, Pavla vas; **JOZEF KOJANCIC**, 71, Vojnik; **OLGA RAVNJAK**, 41, Celje; **FRANC SKRUBEJ**, 85, Nazarje; **MARIJA HINDEL**, 72, Sp. Gorče; **JOZE ZLENDER**, 76, Pilštanj; **AGATA KOLAR**, 43, Fadž; **ANA PUSNIK**, 78, Laško; **AMALIJA KUMBERGER**, 70, Gornja vas; **MATIJA KUMER**, 41, Krmice; **ANA FIRŠT**, 74, Celje; **JULIJANA RIZMAL**, 69, Gomilsko; **MIRKO BANDELJ**, 73, Celje; **FRANC PLESNIK**, 79, Rohanov kot; **ELIZABETA KRANJC**, 62, Gotovlje; **JOZEFA GOLAVSEK**, 67, Celje; **TEREZIJA TERGLAV**, 79, Celje; **MARIJA STRASEK**, 86, Sentjanž in **FRANCISKA RIBIC**, 86, Dobriša vas.

SENTJUR PRI CELJU
HELENA OSET, 70, kmetovalka, Kranjca; **NEZA BEVC**, 73, kmetovalka, Lažice in **MARIJA VOLASKO**, 72, kmetovalka, Brezje.

SLG

Petek, 17. junija, ob 19. uri — Pavel Lužan: »Zlati časi, lepi kraši« — gostovanje na Vranskem.

Sobota, 18. junija, ob 19. uri: »Zlati časi, lepi kraši« — gostovanje v Ljubljani.

POROKE

CELJE
 Poročili so se Štirje pari, med njimi **SREČKO CENTRIH**, Celje

PROM. NESREČE

GROBO IZSILJEVANJE
 Po prednostni Ulici bratov Vošnjakov v Celju se je pripeljal do križišča s Adamičevo ulico voznik osebnega avtomobila **BRANKO ZEKAR**, 29, iz Celja. Z njegove leve strani pa mu je grobo izsiljeval prednost voznik osebnega avtomobila **NIKOLA PEKOVIC**, 45, prav tako iz Celja. Perković je prevozil STOP znak in vozil po Adamičevi ulici, ki je zaenkrat zaprta za ves promet. Pri nesreči je nastalo škode za 15.000 dinarjev.

PREHITEVANJE MED ZAVIJANJEM
 Iz Celja proti Ljubljani je vozil s kombijem **JOZE PAVLIC**, 44, iz Vranskega. V Ponorju je nakazal spremembo smeri in začel zavijati levo. Za njim je ustavil tovornjak, oba pa je pričel prehitevati voznik osebnega avtomobila **ALBIN HERODEZ**, 58, iz Polzela. Tako se je s prednjim desnim delom avtomobila zabelel v levi del kombija in oba je pri tem odbilo na travnik ter nastalo škode za 10.000 dinarjev. Laže se je tudi poškodoval voznik Herodez.

ZARADI HITROSTI — SMRT
 Skozi Ruše, to je na cesti med Velenjem in Celjem, se je peljala s osebnim avtomobilom **MILICA KOROŠEC**. Ker je vozila prehitro, je je v ostrem levem, nepreglednem ovinku zaneslo povsem na levi voznik pas, kjer je čelno trčila v osebni avtomobil, s katerim se je iz nasprotne smeri pripeljal **FRANC KORENT**, 25, iz Sentjurja. Pri nesreči so se poškodovali voznik Korent, ki ima lažje poškodbe, težje pa njegova sopotnica in Milica Korošec, ki je po prevozu v celjsko bolnišnico umrla. Škode na vozilih je za 40.000 dinarjev.

TRAKTOR GA JE MIKAL
 Nad hlevom pri kmetijski Soli v Buzovju je voznik pustil v traktorju ključe in odšel na malico. Medtem je traktor spravil v pogon **FRANC JUG**, 48, iz Brezovja, in se takoj zalezel v leseno steno. Jug je padel na betonska tla in obležal s tremi zlomljenimi rebri, z zlomljeno dlanjo, ima izvin vratu in poškodovana pljuča. Na traktorju, ki se je prevrnil na streho, je škode za 10.000 dinarjev.

TRILE POSKODOVANI
 Iz Laškega proti Celju je vozil z osebnim avtomobilom **SREČKO ZUPAN**, 43, iz Trbovelj. Ko je pripeljal v Tremarje, ga je zaradi prehitre vožnje v ovinku začelo zanašati in je trčil v nasprotni vozeč avtomobil. Pri nesreči so se poškodovali voznik Zupan in dve njegovi sopotnici, v drugem avtomobilu, ki ga je vozil **SILVESTER KOLENC**, 32, iz Celja, pa se ni nihče poškodoval. Škode je za 30.000 dinarjev.

PREHITEVAL JE V OVINKU
 V kraju Nizka, to je na cesti med Ljubnim in Mozirjem, je voznik osebnega avtomobila **JOZE FINKŠT**, 21, iz Trnovca, v ovinku s hitrostjo okoli 90 km na uro prehiteval kolesarja, zato ga je začelo zanašati. Zapeljal je v desno s ceste na travnik, nato ponovno na cesto, vozil okoli 30 metrov po robu. Takrat se je avtomobil prevrnil in se drsel naprej. Med prevačanjem je voznik Finkšt padel iz avtomobila na travnik ter se lažje poškodoval. Na vozilu je škode za 15.000 dinarjev.

BREZ IZPITA
 Skozi Smartno v Rožni dolini se je peljal z motorjem **MILAN NOVAK**, 31, iz Gorice pri Smartnem. V levem ovinku ga je zaradi prehitre vožnje in nezkušenosti zaneslo v desno na travnik, po katerem je vozil še 50 metrov. Z motorja sta padla

OBČINSKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST Šmarje pri Jelšah

razpisuje za šolsko leto 1977/78

KADROVSKE ŠTIPENDIJE za naslednji študij:

5 na gimnaziji pedagoške smeri na pedagoški akademiji:

2 razredni pouk
2 matematika — fizika
1 telesna vzgoja
1 tehnična vzgoja
2 glasbena vzgoja
2 zgodovina — zemljepis — dr. mor. vzg.

Prvošnji za štipendijo (obrazec DZS 1.65), kolkovana z 2.— din je treba priložiti:

— overovljen prepis ali fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oz. potrdilo o vseh opravljenih izpitihih — potrdilo skupščine občine o premoženjskem stanju in številu družinskih članov — mnenje šole

Prvošnji z vsemi zahtevanimi dokumenti je potrebno vložiti do 30. junija 1977. — Občinska izobraževalna skupnost Šmarje pri Jelšah.

TV SPORED

NEDELJA
 8.30 Poročila (Lj)
 8.35 Za nedeljsko dobro jutro: Oes tri gore, Mi smo pa v Selah doma, II. del barvne oddaja (Lj)
 8.55 625 (Lj)
 9.35 A. J. Cronin: Zvezde gledajo z neba, barvna nadaljevanika (Lj)
 10.25 Sezamova ulica — barvna oddaja (Lj)
 11.35 Moznik (Lj)
 11.30 Kmetijska oddaja (Sa)
 12.30 Poročila (do 12.35) (Lj)
 Nedejsko popoldne:
 Križem krazem Pisanji svet
 Odbojka Jugoslavija : Kitajska — pometek (Bg)
 16.25 Rokomet ženske Jugoslavija : SZ — prenos (Lj)
 v odmoru pribl. 16.50 Poročila
 17.30 Veliki in majhni in visoki — film (Lj)
 19.15 Risanika (Lj)
 19.30 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.59 Tedenški gospodarski komentar (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Rubežniki, barvna nadaljevanika TV Sarajeva (Lj)
 21.10 Marmorna jama — barvna oddaja TV Novi Sad (Lj)
 21.40 TV dnevnik (Lj)
 22.00 Sportni pregled (Bg)
 Oddajniki II. TV mreže:
 16.00 Nedejsko popoldne (Bg)
 19.30 TV dnevnik (Zg)
 20.00 Zabavna glasba (Bg)
 31.00 24 ur (Bg)
 21.20 Celovečerni film (do 22.50) (Bg)

PONEDELJEK
 18.45 Mladi za mlade (Bg)
 19.15 Risanika (Lj)
 19.30 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 M. Matič: Sestre, barvna drama TV Beograd (Lj)
 20.55 Propagandna oddaja (Lj)
 21.00 Kulturne dogodke (Lj)
 21.50 Moznik kratkega filma: Portret meniša — barvni film (Lj)

TOREK

20.00 Diagonale (Lj)
 20.30 Propagandna oddaja (Lj)
 20.55 I. Bergman: Prizori iz zakrznega življenja — barvna nadaljevanika (Lj)
 21.25 Iz koncertnih dvoran — L. van Beethoven: I. simfonija (Lj)

SREDA

20.00 Film tedna: Noč (Lj)
 22.00 Propagandna oddaja (Lj)
 22.05 TV dnevnik (Lj)
 22.30 Včeraj, danes, jutri — Skandinavija, barvna oddaja iz cikla Evropa v naših rokah (Lj)

CETRTEK

17.10 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
 18.30 Zuga in njegova senca — I. del (Lj)
 19.15 Risanika (Lj)
 19.30 Cikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Svet v letih 1900—1930, dokumentarna serija (Lj)
 21.00 V živo: Govorijo maturanti (Lj) vmes Poročila

PETEK

20.05 Edvard Munch — TV nadaljevanika (Lj)
 20.55 Razgledi: Ljubljana (Lj)
 21.25 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 21.30 I. Shaw: Bogataš in revež — barvna nadaljevanika (Lj)
 22.30 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA

8.59 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
 8.10 Vrtec na obisku: Pomlad v dolini ribnikov (Lj)
 8.25 F. Pantar: Stoi pod potico — I. del (Lj)
 8.45 Zuga in njegova senca (Lj)
 9.25 Človek in zemlja, serijski barvni film (Lj)
 9.55 Po sledih napredka — barvna oddaja (Lj)
 10.25 Tito — naš vzor — prenos iz Velenja (za JRT) (Lj)
 20.00 TV šahnik — barvna oddaja (Lj)
 20.35 Propagandna oddaja (Lj)
 20.40 Cirkus — film (Lj)
 21.50 TV dnevnik (Lj)
 22.30 625 (Lj)
 23.30 Slovenska popevka — Celje 77 (za JRT) (Lj)

Izvršni odbor Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Šentjur pri Celju

je na svoji 26. redni seji dne 10. 6. 1977 v skladu z določili 14. in 15. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj zgrajenih s sredstvi za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS št. 8/76), na predlog komisije za družbeno pomoč, sprejel naslednjo

PREDNOSTNO LISTO za pridobitev najemnega stanovanja Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Šentjur pri Celju

- V listo se uvrstijo naslednji:
11. Vrečko Albina, Podgrad n. h., družina z nižjimi dohodki
 12. Antleje Franc, Trška gorca 14, družina z nižjimi dohodki
 13. Smigovec Amalija, Sentjur 88, družina z nižjimi dohodki
 14. Bijedič Vida, Rifnik 9, družina z nižjimi dohodki
 15. Burič Jože, Sentjur 5, družina z nižjimi dohodki
 16. Križnik Peter, Botričnica 10, družina z nižjimi dohodki
 17. Podpečan Radmila, Planina 44, družina z nižjimi dohodki
 18. Cverle Ana, Slivnica, samohranilka
 19. Kugler Mihaela, Nova vas 42, samohranilka
 20. Ovsenički Albina, Sentjur 156, družina z nižjimi dohodki
 21. Kulič Mate, Krajncica 3, družina z nižjimi dohodki
 22. Covič Slavko, Rifnik 27, družina z nižjimi dohodki
 23. Brilej Dragica, Golobinjek 4, družina z nižjimi dohodki
 24. Jazbinšek Metka, Planinski vrh 18, družina z nižjimi dohodki
 25. Obrovnik Franc, Stopče 30 a, Grobelno, upokojenec
 26. Pinter Ivanka, Sotensko 1, upokojenka
 27. Juhart Marija, Hrušovec, upokojenka
 28. Strašek Roberta, Sentjur n. b., mlada družina
 29. Zupanc Vida, Podgorje 14 a, mlada družina
 30. Kalan Viktorija, Podgrad 42, mlada družina
 31. Šmid Boris, Jakob 11, mlada družina
 32. Čater Jože, Vodruž 7, mlada družina
 33. Rahten Nevenka, Bezovje 1, mlada družina
 34. Zupanc Anton, Črnolica n. h., mlada družina

Prednostna lista se začneja s tekočo številko 11 zato, ker so bili v letu 1976 uvrščeni upravičenci v prednostno listo 1—10 in stanovanja še niso dobili.

Prosilci imajo pravico v 15 dneh od objave predloge prednostne liste dati na prednostno listo pripombe in predloge na Samoupravno stanovanjsko skupnost občine Šentjur pri Celju.

Prosilci, ki niso uvrščeni v prednostno listo, ne izpolnjujejo pogojev, ki jih določa pravilnik o merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj.

Živilski kombinat »ŽITO«

TOZD »ŠUMI«, n. sub. o. Ljubljana, Smartinska 154

Odbor za medsebojna razmerja

objavlja

naslednja prosta učna mesta:

6 UČENCEV za poklic industrijski slaščičar — konditor

Pogoj: končana osemletka ter zdravstvena sposobnost za opravljanje poklica v živilski stroki. Sprejeti kandidati bodo šolo obiskovali v Mariboru, praktični del pa v TOZD »ŠUMI« Ljubljana.

Pismene prijave z dokazili o zahtevanih pogojih sprejema kadrovska služba TOZD »ŠUMI«, Ljubljana, Smartinska 154, 15 dni od neva objave.

R A Z P I S

Lesna industrija »BOHOR« TOZD Zaga in furnirnica Šentjur pri Celju

razpisuje prosta delovna mesta:

1 STROJNI TEHNOLOG

Pogoj: strojni tehnik, 5 let prakse

2. OBRATNI ELEKTRIKAR

Pogoj: poklicna šola elektro stroke, 3 leta prakse. Za obe razpisani delovni mesti je delo za nedoločen čas.

Pismene vloge z dokazili naslovite na LI »Bohor« — TOZD Zaga in furnirnica Šentjur pri Celju. Vloge sprejema TOZD 15 dni po objavi.

TOZD blagovna hiša »KONUS« Celje

objavlja prosto učno mesto za:

1 učenca-učenka v prodajalni v Celju in

1 učenca-učenka v prodajalni »Krnovo«

v Slovenskih Konjicah

Kandidati morajo imeti uspešno dokončano osemletko.

Prijave predložite z navedbo šolskega uspeha na upravo podjetja do 20. 6. 1977.

SR SRBIJA

(1)

S POTI PO POMORAVJU

ŠE PREMALO ZNANE LEPOTE NAŠE DOMOVINE

Vse kaže, da se od bratske republike Srbije kar ne moremo posloviti. Splošnim turističnim zapisom in beograjskim razglednicam, ki smo jih v našem tedniku že objavili, zdaj sledijo novi popotni utrinki. S poti po Pomoravju. Ni bila popolna. Zaradi kratkega časa, ki je bil na razpolago, nismo zašli v vsak kar smo videli in doživeli, je vredno opisati. Čeprav na kratko. Tudi gostoljubnosti, ki je tam doma, ni moč opisati, saj bi jo morali ponavljati na vsakem koraku. Zato naj ta posebnost in odlika srbskih ljudi ostane kot kaptol tudi v tem zapisu.

Poti se je začela v Beogradu in nadaljevala preko Požarevca v Kruševac, Vrnjačko Banjo, Kraljevo, Kraguljevac in zatem po Donavi do Djerdapa in Kladova. Vmes je bilo še nekaj srednjeveških samostanov.

Betežnica je polna zapiskov. Ostali so tudi lepi spomini. Naj oživijo!

POŽAREVAC

Zapustili smo Beograd in se z avtobusom odpeljali po scargrajski cesti proti vzhodu. Stara cesta, še iz rimskih časov. Zdej je njeno okolje povsem drugačno. Sadlarsko območje, kmalu pred Smederevom zamenja vinogradniško. Sicer pa veliko lepih vikendov, pravcati vil. Bajle okoli tisoč.

Kraji in vasi z bogato starodavno in novejšo zgodovino. Oktobar 1944. leta je tu še živ. V bitki pri Boleči je pad-

PIŠE
MILAN BOŽIČ

lo okoli 7.000 Nemcev. Vas Udovice ima pravo ime. Turki so odgnali vse moške. Ostale so le ženske.

Smederevo smo obšli in zato le od daleč in s ceste ob-



POŽAREVAC: poleg velikana, lepo urejenega in moderne- ga hotela »Dunava« še nekaj nizkih hiš...

časovali velikana železarske industrije.

Blizaki smo se Požarevcu. Naš prvi postanek in prvo srečanje z domačini. Skoraj so bili užaljeni, ker smo morali po dveh urah nadaljevati pot. Rači bi, da bi ostali. Ne samo za en dan. To ni vprašanje. In tako je bilo povsod.

Požarevac. Mesto z blizu 40 tisoč prebivalci. Novo si hitro utira pot. Tudi veličasten hotel »Dunava« ima še prillikave sosedje. Vprašanje je le, kako dolgo še.

Poleg družbene turistične organizacije je nosilec turističnega dogajanja v mestu in na širšem območju kolektiv »15. Oktobara«. Organizator izletov, ekskurzij, vikendov in letovanj. Nosilec avtobusnega prometa, gostinstva in turizma.

Toda, poskrbeli so tudi za to, da ljudje, turisti in izletniki, v večji meri prihajajo k njim. Na tem območju se ponajša kar s štirimi tradicijskimi prireditvami: v Kruševcu (Homoijski motivi), Golobcu (Gotubački kottić), v Velikem Gradšču (Alaske večeri) in v Požarevcu oziroma v Ljubčevem ob njem — Ljubčevska konjska igra. To je višek. Vsako leto prve dni septembra. Mednarodna prireditev, tekmovalnega in narodnega značaja. Velik in moderno urejen hipodrom sprejme več kot 20.000 ljudi!

Mesto kneza Miloša ima tudi drugače bogato zgodovino. Delavsko gibanje ima svojo tradicijo. Zato je bil Požarevac tudi močno središče narodnoosvobodilnega gibanja. Imenujajo ga mesto borcev za svobodo. Dal je kar devet narodnih herojev.

O bogati davni preteklosti pričajo arheološki spomeniki, zbrani v muzeju z lapidarijem. Mesto je preživelo štirinajst vladarjev, imelo v času rimskega imperija svojo kovnico denarja, itd.

In kako prijetno je, ko v galeriji Milene Pavlovič-Barili srečaš tudi Celjana. Med sli-

kami mlade in nadarjene slikarke, ki je stara komaj 35 let umrla 1945. leta in večidel živela v Parizu in Združenih državah Amerike, je tudi povečan rokopis ocene njenega umetniškega ustvarjanja, ki ga je zapisal prof. Franjo Sijanec, znani umetnostni zgodovinar, ki je pred vojno poučeval tudi na celjski gimnaziji.

Na vsak način pa galerija, ki bi jo bilo škoda prezreti.

Moderno središče mesta. Izven njega pa lep hotel B kategorije »Dunava«. Ima 140 ležišč in vse prostore, ki sodijo k takšnemu objektu. Zares lep.

Požarevac vabi. Je pa to tudi mesto mladih ljudi. Prvijo, da jih je več kot 12.000. Zato velike ambicije za nadaljnji razvoj. Te čutiš in vidiš.

Prvo presenečenje je za nami. Prijetno. Čakalo pa nas jih je še precej.

LD REČICA PRI LAŠKEM

NOVA KOLONIJA MUFLONOV

LAŠKI LOVCI USPEŠNO V PRAZNOVANJE 750-LETNICE

Dolga desetletja so bila potrebna, da je lahko pridni rečički knap, vajen nevarnega in trdega dela v zemeljskih nedrih, ko si je v potu svojega obraza z naporinami delom služil svoj vsakdanji kruh, svobodno stopil tudi v obsežne gozdove Smohorja in vseh ondrotnih hribov kot lovec, gojitelj in čuvar naravnega okolja. Ko je dosegel tudi to, je svojo pridnost in prizadevnost v celoti prenesel tudi na plano in povsod se danes poznajo sadovi njegove žuljave roke, ki je, čeprav vajena le grobega jamskega dela, z vso nežnostjo posegala v načrtno gojitev divjadi teh predelov našega območja.

Lovska družina, ki je bila v Rečici pri Laškem ustanovljena leta 1946, je pričela s svojim delom na območju lovišča, ki so bila v predvojnem času v dobrih rokah. Redko kje se danes lahko pohvalijo lovci, da je bilo v njihovem lovišču v času zhaskovanj zakupnikov storjeno toliko načrtnega dela, kot prav na tem območju. Zavedni domačini so se načrtno upirali tujcem ter jim pokazali, kako narašča njihova zavest in odpor proti vsemu, kar je tujega in se šopiri po naši lepi slovenski zemlji. Zbrani okoli zavednega narodnjaka, so se lovci že takrat organizirano zbirali na skupnih pogonih enkratnih in nepozabnih brakadah in zadnjih pogonih, o katerih je ostal le še šopek spominov. O skrbi takratnega zakupnika za ondrotno lovišče, ki se je raztezalo vse od izliva Savinje v Savo do Velikega Slomnika, prek Gozdnika do Kalila, pa Ničnega na Koptičniku do Sirij in nazaj do Save, priča tudi to, da je že leta 1934 skrbel za vlaganje fazanov, kar mu je v celoti uspelo. Leto kasneje se je lotil osvežitve krvi zajcev ter v ta namen pripeljal zajce iz

Bosne in jih spustil v lovišče. Lov tistih dob je v glavnem potekal v pogonih, le malo je bilo lova na čakanje ali klic. Veljalo je pravilo, da sme v odstrel, predvsem visoke divjadi, posegati le izkušeni lovec, »zelencia«, kot so imenovali takratne začetnike, pa tega niso smeli. Svojevrstno pripravništvo, ki ga uspešno razvijajo tudi še danes.

O načrtih dela priča tudi to, da so že pred vojno pod Gozdnikom tik nad Rakuzovo logarnico zgradili lovsko kočjo, v kateri se je zbirala slovenska lovška družba. Vse do druge svetovne vojne je bilo lovišče v skrbi rokah, saj je imel takratni zakupnik tudi svojega poklicnega čuvaja.

Okupator tudi njihovemu lovišču ni prizanesel in delavci, ki so lovišče po vojni prevzeli v svoje roke, so se znašli pred težkimi nalogami. Novoustanovljena družina je prevzela v upravljanje lovišče v izmeri 4290 ha in predstavlja zaokroženo enoto z naravnimi mejami. Začeli so delo na novo, saj skoraj ničesar, razen dobre volje in pripravljenosti za delo, niso imeli. Lovišče je bilo dobesedno prazno, razen roparic, ki so se močno zaredile. Niso bili redki primeri, ko je na pogonu padlo tudi po 8 lisic, o zajcih pa ni bilo ne duha ne sluha. Samo v prvih dveh letih je bilo skupno uplenjenih 82 lisic in le dva zajca, kar dovolj zgovorno priča o tem, kakšno je bilo stanje v lovišču. Poleg tega je bilo to veliko posepuških psov, pa divjih mačk in drugih roparic, kar vse je moralo načrtno iz lovišča.

Hitro razvoj našega gospodarstva je pripomogel, da so kmetje v višjih predelih vse bolj opuščali svoje kmetije in se selili v doline, kjer se je hitro razvijala naša mlada industrija. Tako je bilo tudi na Smohorju. Člani dru-

žine so spoznali pomen, ki ga lahko imajo za nadaljnji razvoj lovstva opuščene kmetije, zato so jih začeli načrtno odkupovati. Skupno so do danes odkupili kar 5 od osmih posestev, kolikor jih je bilo na Smohorju. Tako danes razpolaga družina na Smohorju skoraj 45 ha pasišča za divjad, kar je za njen razvoj življenjskega pomena. Velike travniške površine nudijo divjadi lepa pasišča, okoliškimi kmetom pa dodatno krmo za živino, saj jim družina za simbolično odškodnino odstopa košnjo na svojih pašnih površinah.

Velika delovna vnaema, ki je bila prisotna v družini vse od prvih dni njenega najtrdejšega dela, in pa doseženi uspehi, so družino močno krepili in vse bolj je rastla njena samozavest. Divjad je postajala vse številnejša, predvsem pa se je povečal stalež divjih svinj, ki so delale obšutno škodo po kmetijah in hudo pestile prizadevno družino. V letih, vse do 1960, so veljali uplenitelji divjih svinj za velike in prave junake. Za uplenitev pa so bili deležni tudi nagrad. Kar na kraju samem ali pa na zadnjem pogonu je bila opravljena razdelitev plena, od katerega je polovica pripadla uplenitelju, polovica pa družini. Taka delitev plena je trajala tako dolgo, dokler je bil pri lovski zvezi v Celju sklad za plačevanje škode po divjih praščih. Ko pa je plačilo škode prešlo v breme družine, se je delitev plena končala. Skrbno je bilo namreč treba gospodariti, da je denar od uplenjene divjadi romal nazaj v lovišče, oziroma, da so z njim poravnali škodo, ki jo je divjad povzročala kmetom njihovega območja. Družina je imela v tistih letih s plačevanjem velike težave, zato je bil organiziran lov na divje svinje še

kako potreben. Spomini tistih dni pa nosijo v sebi tudi dogodek, ki bo med člani vedno ostal neizbrisani, saj je terjal življenje njihovega so-tovariša Nandeta Deželaka. Bilo je, ko so lovili divje svinje v revirju Malič. Nandeta je, ne glede na to, da je bil izkušen brakar, storil usodno napako, ko je z lovske steze napravil nepremišljen korak, misleč, da bo po krajši poti prišel do trate, kjer so se zadrževali divji praščiki. Spodrsnilo mu je na spolzkih in strmih tleh in skotalil se je v dolino, pri čemer ga je metalo od drevesa do drevesa in na koncu je obležal negiben. Ko je brakar odtrobil zadnji pogon in lovevodja zaključil lov, so spoznali, da so izgubili tovariša, ki bo za vedno ostal zapisan v njihovih srcih.

Le počasi je po tem tragičnem dogodku normalno delo v družini spet steklo. Na pobudo gojitvene komisije pri Lovski zvezi Celje je bila leta 1963 na območju njihove lovske družine naseljena kolonija muflonov, saj je družina daleč na okoli razpolagala z največjimi lastnimi zemljišči, ki so tako načrtno gojitev najbolj omogočala. Naselitev muflonov je povsem uspela.

Enaintridesetletno delo družine v Rečici pri Laškem je na gosto preprejeno z velikimi uspehi, ki so jih dosegli. Nekot pramo lovišče je danes bogato z raznovrstno divjadjo, s katero družina vzorno gospodariti. Stanje v lovišču, stalež divjadi in pa objekti, ki jih upravlja družina, dovolj zgovorno pričajo o tem, da je družina na pravi poti. S smotrnim gospodarjenjem v okviru naše samoupravne socialistične skupnosti želijo svoje dosežanje plodno delo nadaljevati tudi v prihodnje.

MILAN BATISTIČ



Z nenadno otopljivijo vremena so se napolnila tudi kopaljšča širom po celjski regiji (kolikor jih pač je!). Največjo gnečo so zabeležili v nedeljo v Soštianju, kjer imajo bazen z ogrevano vodo, okoli njega pa prijetne travnate površine z drevjem. Tako se je pod mogočno termoelektrarno zbralo dopoldne 1300, popoldne pa že 1800 kopalcev, kar je brez dvoma rekord. Nekaj podobnega je bilo tudi v Rimskih Toplicah, medtem ko se v Celju zaenkrat lahko samo še vozimo mimo praznega korita ob Ljubljanski cesti. Toda, kot vse kaže, ne dolgo, saj so bazen pričeli polniti v terek zvečer in tako lahko pričakujemo, da bo po zamudi, ki je nastala pri vzdrževalnih delih, te dni že na voljo kopalcem.

Foto: Lojze Ojsteršek